

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 65

Presidència de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet

Sessió celebrada dia 7 de febrer de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració Institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial contra el càncer i la prevenció d'aquesta malaltia.
..... [3705](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 1972/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a servei d'ambulàncies amb accidentats de trànsit.. [3706](#)

2) RGE núm. 1981/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a punts de comptatge de l'autopista Eivissa-Sant Antoni. (**Ajornada**)... [3707](#)

3) RGE núm. 1982/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a sistemes de comunicacions d'incidències de Son Espases.. [3707](#)

4) RGE núm. 1984/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de promoció turística als consells insulars... [3708](#)

5) RGE núm. 1986/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oposicions al sector educatiu. (**Ajornada**)... [3709](#)

- 6) RGE núm. 1987/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructures educatives que finançarà el Govern a Eivissa. (**Ajornada**). 3709
- 7) RGE núm. 1979/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a competicions en casos d'emergència meteorològica.. . . . 3709
- 8) RGE núm. 1985/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució d'alumnes a les escoles d'idiomes. (**Ajornada**). 3711
- 9) RGE núm. 1988/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de manteniment dels centres de secundària. (**Ajornada**). 3711
- 10) RGE núm. 1989/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans d'igualtat als diferents sectors de l'administració.. . . . 3711
- 11) RGE núm. 1996/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a protecció de la Reserva Marina del Nord de Menorca.. . . . 3712
- 12) RGE núm. 1955/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a futur dels acords de governabilitat.. . . . 3713
- 13) RGE núm. 1995/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a vaga dels treballadors del Servei Ferroviari de Mallorca.. . . . 3714
- 14) RGE núm. 1978/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a presidència del Parlament.. . . . 3715
- 15) RGE núm. 2033/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crisi institucional al Parlament de les Illes Balears.. . . . 3717
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 895/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a estades turístiques.. . . . 3718
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 1753/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a redistribució de la recaptació de la Llei de l'impost d'estades turístiques.. . . . 3723
- 2) RGE núm. 660/17**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamació de la incorporació als Pressuposts Generals de l'Estat de 120 milions del conveni de carreteres.. . . . 3735
- IV. Compareixença del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca**, per tal de retre comptes del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5841/15, relativa a inici de les gestions per declarar Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina, escrit RGE núm. 16912/16, del Grup Parlamentari Popular.. . . . 3745
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats.

Declaració Institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial contra el càncer i la prevenció d'aquesta malaltia.

Començam la sessió amb la lectura de la Declaració Institucional sobre el Dia mundial contra el càncer i la prevenció d'aquesta malaltia.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Dia Mundial Contra el Càncer

El càncer és un dels principals problemes de salut pública en els països desenvolupats. Segons els experts, un de cada dos homes i una de cada tres dones desenvoluparà un càncer al llarg de la seva vida.

Aquesta malaltia genera elevats costos, tant sanitaris com d'índole social i afectiva. Fins no fa gaire, l'atenció al càncer se centrava, sobretot, en intervencions altament tecnològiques enfocades a la malaltia, amb vista a millorar la supervivència. Ara es posa més èmfasi en la prevenció i el diagnòstic precoç, així com en la cura de supervivents a llarg termini i l'atenció al final de la vida. D'acord amb xifres de l'OMS, més d'una tercera part de tots els càncers es podrien evitar actuant sobre els factors de risc, i altres tipus poden curar-se si són detectats i tractats precoçment.

Amb el Dia Mundial contra el Càncer pretenem crear consciència sobre la importància de la prevenció, amb l'objectiu de reduir el nombre de persones afectades per aquesta malaltia i encoratgem els poders públics a prioritzar i destinar recursos per continuar avançant en la cura i el tractament del càncer.

Per això, des del Parlament de les Illes Balears ens volem adherir a les dotze mesures per reduir el risc de càncer definides per la Comissió Europea en el Codi Europeu Contra el Càncer:

Dotze mesures individuals per reduir el risc de càncer:

1. No fumeu. No consumeu cap tipus de tabac.
2. Faceu de la vostra casa una llar sense fum. Doneu suport a les polítiques antitabac en el vostre lloc de treball.
3. Mantingueu un pes saludable.
4. Faceu exercici cada dia. Limiteu el temps que passeu asseguts.
5. Mengeu saludablement: consumeu gran quantitat de cereals integrals; llegums; fruites i verdures; limiteu els aliments hipercalòrics (rics en sucre o greix) i eviteu les begudes ensucrades; eviteu la carn processada; limiteu el consum de carn vermella i d'aliments amb molta sal.
6. Limiteu el consum d'alcohol, encara que el millor per a la prevenció del càncer és evitar las begudes alcohòliques.
7. Eviteu una exposició excessiva al sol, sobretot durant la infància. Utilitzeu protecció solar. No useu cabines de raigs UVA.

8. A la feina, protegiu-vos de les substàncies cancerígenes complint les instruccions de la normativa de protecció de la salut i seguretat laboral.

9. Esbrineu si teniu exposició a la radiació procedent d'alts nivells naturals de radó en el vostre domicili i preneu mesures per reduir-los.

10. Per a les dones:

•La lactància materna redueix el risc de càncer de mama. Si podeu, alleu.

•La teràpia hormonal substitutiva (THS) augmenta el risc de determinats tipus de càncer. Limiteu el tractament amb THS.

11. Assegureu-vos que els vostres fills i filles participen en programes de vacunació contra l'hepatitis B (els nounats) i el papil·loma virus humà (les nines).

12. Participeu en programes organitzats de cribratge del càncer: colorectal (homes i dones), de mama (dones) i cervicouterí (dones).”

EL SR. PRESIDENT:

Llegida la declaració institucional, els deman si s'entén aprovada per assentiment aquesta declaració institucional?

Donam per aprovada aquesta declaració institucional.

Continuam l'ordre del dia d'avui. Sí, Sra. Prohens?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President, per l'article 73 del Reglament d'aquesta cambra, demanaria una alteració de l'ordre del dia sobre la qual s'hauria de pronunciar aquest plenari, en virtut -com dic- de l'article 73, i també de l'informe sol·licitat pel Grup Parlamentari Popular que va fer la lletrada major d'aquesta cambra en relació amb la immediatesa per a l'elecció del nou president o presidenta d'aquesta cambra.

Fa ja 14 dies que estam sense president i deia l'informe a la pàgina 27, en relació a quan queda un lloc vacant a la Mesa: “Acte seguit es compleix la validesa formal del document i queda el seu lloc vacant a l'espera d'una ulterior i immediata votació a plenari”. I deia a la pàgina 29, “si qui renuncia ostenta un càrrec en la Mesa del Parlament, s'ha de convocar un ple per cobrir la vacant de la forma més ràpida possible”.

Entenem, per tant, des del Grup Parlamentari Popular que no s'acompleix el que diu l'informe de la lletrada i que es furta el dret que tenim els diputats per poder triar, de manera lliure i democràtica, qui ha de ser el nostre president o presidenta.

Per això demanam que s'alteri l'ordre del dia i que avui, i ja sense més dilació, amb interessos partidistes, per saber ja qui ha de ser el nostre president o presidenta i tornem la dignitat a aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En aplicació de l'article 73.1 del Reglament de la cambra, l'ordre del dia de la sessió plenària pot ser alterat per un acord del Ple, per la qual cosa deman a les senyores i senyors diputats

que es pronunciïn sobre la inclusió del punt a l'ordre del dia d'elecció del nou president o presidenta de la cambra a l'ordre del dia d'aquesta sessió. S'entendran com a vots a favor qui estigui d'acord que es produeixi l'elecció i qui no estigui a favor d'introduir aquest punt a l'ordre del dia, s'entendran els vots negatius.

Digui, Sr. Font?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. I no pot ser abstenció?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, evidentment també hi ha abstenció, però el que jo volia aclarir és el sentit del vot afirmatiu i negatiu.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

D'acord. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

És una votació, sí, no o abstenció.

Començam a votar. Votam.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 34 en contra i 4 abstencions.

Atès aquest resultat, no es modifica l'ordre del dia.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1972/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a servei d'ambulàncies amb accidentats de trànsit.

Primera pregunta, RGE núm. 1972/17...

(Remor de veus)

Silenci, per favor!

Relativa a servei d'ambulàncies amb accidentats de trànsit que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, le hago esta pregunta porque me están llegando informaciones muy preocupantes de cómo se están gestionando los servicios de ambulancia en detrimento de los servicios que son de la administración pública. Entonces de ahí que le pregunte, ¿qué protocolos se utilizan para la atención de accidentados en los

accidentes de tráfico y su traslado en ambulancias a los hospitales?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom, diputats i diputades i persones que ens acompanyen. Miri, el mes d'agost de l'any passat es va signar un protocol entre la Unitat d'Entitats Sanitàries UVES i el Servei de Salut que no ha suposat cap cost econòmic i com a resultat el Servei d'Emergències de la comunitat autònoma disposa de més recursos i estan millor coordinats.

En aquests moments tenim 14 Suports Avançats Vitals a la nostra comunitat autònoma. He de dir que amb mandat del Parlament, hem complit, hem posat el Suport Avançat Vital a Campos des del mes de gener i l'1 de març començarà l'ambulància de Santa Eulària d'Eivissa, i a partir d'aquest acord... i les empreses privades -perdó- han aportat 15 vehicles. Totes les ambulàncies, siguin públiques o privades, estan coordinades pel Centre regulador d'emergències del 061 que, com sap, és un servei públic.

És molt important destacar que el que té la capacitat reguladora en el cas d'accidents de trànsit una vegada ens han passat la cridada des d'emergències és el metge regulador del 061. El metge regulador decideix en funció de la gravetat, en funció de l'estat de la persona i en funció de la patologia, també; per exemple, si és un infart, un codi d'infart, i necessita un tractament determinat s'envia a Son Espases, o un politraumatitzat. En funció de la localització i de l'estat de les víctimes s'escull el recurs.

La situació pensam que ha millorat molt. Totes les clíniques privades que han aportat ambulàncies han acceptat que siguin acreditades, que aquests vehicles siguin acreditats pel Servei de Salut, pel 061, tant en mitjans tecnològics com en mitjans humans. Per tant pensam que hem millorat moltíssim el servei a la població.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Seijas?

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera, por su respuesta. La cuestión está en que..., no dejo de admitirle que tengan más recursos y demás, el problema es la realidad. Yo sé que usted me está diciendo la información que tiene, pero lo pido por favor que analice este servicio cómo está funcionando realmente. En la actualidad se da un aviso para un accidente -le

pongo...-, además están registradas todas las conversaciones en el 061, pues llaman, hay un accidentado en la calle Aragón, va una ambulancia del 061 y llega también... porque hay varias personas accidentadas; llega la primera ambulancia, de una clínica privada, y llega la segunda, del 061. Cogen una persona cada uno en una ambulancia para hacer todo el seguimiento, y cuando está el enfermo dentro la ambulancia del 061 le llega un aviso del médico regulador que deje el enfermo, que lo va a recoger la otra ambulancia del servicio privado que aún no ha llegado a la zona. Se produce un..., bueno, diciéndole que no entienden que vayan a dejar el enfermo en la calle esperando que llegue otra ambulancia que no ha llegado y si se llevan al enfermo o no.

Esta situación se está repitiendo más de una vez, y en casos casualmente cuando son tráficos que son facturables por las clínicas privadas. El coordinador, es cierto, del 061 casualmente es un médico que cuando acaba su trabajo dentro del 061 también es médico de las ambulancias privadas y de las clínicas... esto. Entonces entendemos que el coordinador que está dirigiendo este servicio debe ser una persona neutral, que no tenga intereses o conflicto de intereses en las decisiones que tome a la hora de enviar una u otra ambulancia, y creo que lo que no se puede hacer es condicionar por el tema económico la ambulancia o el recurso que se ha de utilizar.

Por eso le pido que investigue y que solucione este tema que está pasando en la realidad.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, em sembla molt greu que posi en dubte la credibilitat i la professionalitat dels professionals dels serveis sanitaris de la sanitat pública, o privada, en aquest cas, perquè, a veure, abans de tot són professionals sanitaris, i els professionals sanitaris tenim molt clara quina és la nostra missió, quina és la nostra responsabilitat. De cada vegada... o sigui, no tenim un sol metge al centre regulador del 061; hi ha tres o quatre metges que treballen a la vegada, al mateix temps, perquè la central atén moltíssima gent a part del 061 Salut respon, i per tant les decisions... Jo no posaré en dubte mai la professionalitat dels nostres treballadors.

Ja li dic: el servei ha millorat, tenim més recursos, més professionals i més...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1981/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morras i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a punts de comptatge de l'autopista Eivissa-Sant Antoni.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta. La pregunta RGE núm. 1981/17, relativa a punts de comptatge de l'autopista Eivissa-Sant Antoni, que formula el diputat Sr. Aitor Morras, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, és ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 2027/17.

I.3) Pregunta RGE núm. 1982/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a sistemes de comunicacions d'incidències de Son Espases.

Tercera pregunta, RGE núm. 1982/17, relativa a sistemes de comunicacions d'incidències de Son Espases, que formula la diputada Sra. Marta Maicas, del Grup Parlamentari Podem. Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia a tothom, diputats, diputades, públic en general. Encara patim les conseqüències de l'intent de privatització de la sanitat pública i de les seves externalitzacions d'anteriors governs; l'exemple el tenim en les concessionàries que s'ocupen d'alguns serveis de la nostra sanitat pública. Sembla ser que en aquests moments coexisteixen dos sistemes de comunicació telemàtica d'incidències i desperfectes a l'Hospital de Son Espases: l'oficial per una banda, mitjançant el programa informàtic Optima de l'ib-salut, i el de l'ús exclusiu de la concessionària de Son Espases, l'anomenat Mansis XXI. El primer d'ells, l'oficial, permet fer un seguiment detallat de les incidències i controlar que se soluciona en temps i forma establerts en el plec de la condicions de la concessió allò que no funciona; el segon, d'ús exclusiu de l'empresa concessionària, es botaria aquest control i les seves penalitzacions, que suposa com a responsable última de les tasques de manteniment de la infraestructura hospitalària.

El model de concessió que s'aplica tant a Son Espases com a l'Hospital Can Misses ha demostrat ser un model que disminueix la qualitat del servei que es presta i que precaritza les condicions laborals dels treballadors. Per això fem aquesta pregunta: com pensa el Govern unificar els dos sistemes de comunicació telemàtica d'incidències que coexisteixen en aquests moments a Son Espases? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, el primer que li he de dir és que no hi ha dos sistemes de comunicació d'incidències; vostè ho ha explicat; hi ha un sistema que es diu Optima que és a través del

qual es fan les incidències, i per una altra banda la concessionària té el programa Mansis XXI que és el programa de gestió del manteniment, el que genera les ordres de treball per als operaris, per fer les reparacions.

La concessionària és normal que faci un manteniment preventiu, i nosaltres el fomentam i volem que es faci, que abans que s'espenyi o hi hagi una avaria es pugui fer aquest manteniment preventiu, i és per això que fan servir el programa Mansis, i a través d'aquesta prevenció, diguéssim, generen les ordres de treball per als operaris de la concessionària.

Nosaltres -ja ho he explicat en diferents ocasions- els mecanismes que s'utilitzen per a la revisió i per a les incidències que es produeixen a les concessionàries són molt estrictes, i pensam que funcionen correctament; de fet les penalitzacions estan baixant any rere any i això és una bona notícia, ho hem de viure com una bona notícia, no ens ha de sorprendre, i pensam que aquesta bona notícia significa que la feina i les coses estan en general funcionant millor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Maicas?

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Sra. Consellera, la veritat és que em sorprèn un poc la seva resposta perquè són els mateixos treballadors els que han fet aquesta queixa. Si realment els treballadors tinguessin aquesta informació potser quedarien més tranquils. No ho sé, potser sigui necessari un diàleg més intens o més profund amb ells.

Nosaltres reclamem una major responsabilitat en el seguiment de l'explotació per assegurar que es compleix l'acordat, tenint en compte en tot moment que els que paguem som els usuaris, i bé... això. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Gómez?

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, fa cinc anys les penalitzacions varen superar el milió d'euros, i fins l'octubre d'enguany les penalitzacions han arribat als 217.000 euros. Això vol dir que ha disminuït el nombre d'incidències. Jo crec que l'objectiu no és penalitzar ni fer més incidències; al contrari, és donar un millor servei a la població, i això és el que cercam, que aquest servei sigui de cada vegada millor. Per tant jo sí que estic totalment d'acord que es faci aquest manteniment preventiu i que, abans de detectar una avaria, una possible avaria, es posi el tractament necessari i oportú.

La vigilància existeix, però el nostre objectiu és el mateix que vostè ha dit: atendre el millor possible, en les millors condicions, els ciutadans, i per a això treballam cada dia, per posar tots els mecanismes a l'abast dels ciutadans. Volem una

sanitat pública de qualitat, equitativa, accessible i sobretot al servei de les persones.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1984/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de promoció turística als consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 1984/17, relativa a traspàs de promoció turística als consells insulars, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident en funcions de president. Sr. Conseller, "incompliment premeditat de la legalitat", això és el que vostè deia la passada legislatura quan vostè era tan sols diputat i no era conseller cada dia que passava i no es feia el traspàs de la promoció turística. Recordarà, a més, que li vaig fer una interpel·lació, dia 14 de juny, una interpel·lació que poques coses va contestar, senzillament va desdir el que havia dit la presidenta del Govern després d'una conferència de presidents on havia dit que la transferència seria efectiva dia 1 de gener de 2017, vostè va dir senzillament que seria dins el 2017. En aquella interpel·lació li vaig demanar distintes coses, recursos a transferir, variables objectives a tenir en compte per al repartiment d'aquesta promoció a cada una de les distintes illes i també específiques per a cada una de les Illes, però poca cosa va contestar.

El cert és que un cop haver passat la fira de FITUR hi va haver també unes declaracions sembla ser per part del president del Consell Insular de Mallorca, amb la connivència de la presidenta del Govern de les Illes Balears, on deia que no seria efectiva fins l'any 2018. I és aquí que li demanam a veure quan seran efectives les transferències de promoció turística als consells insulars de les Illes tenint en compte, a més, el que vostè deia, li torn a reiterar, el seu grup parlamentari deia durant el mandat anterior, "cada dia que passa és un incompliment premeditat de la legalitat".

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern, el vicepresident Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Tadeo, el Govern de les Illes Balears fa feina conjuntament amb els consells insulars des de finals del passat any amb la idea que la promoció turística sigui traspasada als consells insulars al llarg de 2017. Aquesta és la idea i en això treballam, treballam en documents,

treballam en temes com quin ha de ser el paper que cada una de les administracions ha de jugar, quina distribució de competències ha de quedar, quina és la valoració econòmica del cost total perquè sigui efectiva i he de dir que s'avança en bona direcció, amb passes importants i, evidentment, quan tot això estigui enllestit es farà la Comissió mixta de transferències entre Govern i consells i tal com es va parlar a la Conferència de Presidents la idea és que al llarg de 2017 tenguem aquest acord.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Tadeo?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que tornam a reiterar i desdir allò que va dir la presidenta a una roda de premsa després d'una conferència de presidents que seria efectiva dia 1 de gener de 2017, clarament, clarament no ha estat així. Desdiu també el que diu el president del Consell Insular de Mallorca després de la fira de FITUR i allò que tenim al final és un incompliment premeditat de la legalitat que vostè fa com a conseller cada dia que passa que no fa el traspàs de la promoció turística, a més, d'una formació política que tant defensava l'autogovern dels distints consells insulars. Al final el que tenim és un MÉS per Mallorca -vostè és d'aquesta formació política- que és un MÉS que tot quedi a Mallorca i MÉS per Menorca amb el consentiment de les altres formacions que també donen suport al Govern i que sempre havien defensat l'autogovern dels distints consells insulars que vostès incompleixen amb aquesta no transferència de la promoció turística als consells insulars. I cada dia que passa -li torn a repetir, i segons les seves paraules- amb els seus fets fa un incompliment premeditat de la legalitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el vicepresident Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Jo entenc que vostès lògicament atès el que varen fer la passada legislatura els preocupi aquesta qüestió i que lògicament volen que els ho arreglem, com tantes altres coses que el govern actual serà capaç d'arreglar i que vostès varen ser incapaços. Vostè mateix va negociar amb el Govern, vull pensar, amb el Govern del Sr. Bauzá, i no va acceptar la transferència. Aquesta serà la realitat, la diferència gran, que quan nosaltres arribem a un acord arribarem a un acord amb totes les Illes, amb totes les Illes, i evidentment que complirem els terminis que ens vàrem posar damunt la taula perquè si repassa l'acta de la Conferència de Presidents veurà que no diu 1 de gener de 2017, com vostè reiteradament diu, sinó "al llarg de 2017 hi haurà un acord" i l'efectivitat serà que s'acordi entre el Govern i els consells insulars.

Li vull recordar que la passada legislatura, que va començar el 22 de maig de 2011, eren les eleccions, fins dia 4 de desembre de 2013 vostès no varen fer la primera reunió de la Comissió mixta de transferències, fins dia 4 de desembre de 2013, dos anys i mig després. Sap quan la varen tornar a reunir? Dia 4 de desembre de 2014, faltava mig any perquè acabàs la legislatura, i vostè sap com va acabar? Amb un acord exclusivament amb el Consell d'Eivissa que el Consell de Menorca, el Consell de Formentera i el Consell de Mallorca varen rebutjar. Aquesta situació, li puc assegurar, que no es produirà aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 1986/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oposicions al sector educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1986/17, relativa a oposicions al sector educatiu, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, és ajornada atesa la sol·licitud del Govern, presentada mitjançant l'escrit [RGE núm. 2028/17](#).

I.6) Pregunta RGE núm. 1987/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructures educatives que finançarà el Govern a Eivissa.

Sisena pregunta, RGE núm. 1987/17, relativa a infraestructures educatives que finançarà el Govern a Eivissa, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, també és ajornada atesa la sol·licitud del Govern, presentada mitjançant l'escrit [RGE núm. 2028/17](#).

I.7) Pregunta RGE núm. 1979/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a competicions en casos d'emergència meteorològica.

Setena pregunta, RGE núm. 1979/17, relativa a competicions esportives en casos d'emergència meteorològica, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputades, molt bon dia. El cap de setmana dels dies 21 i 22 de gener vàrem viure forts temporals arreu de totes les Illes. La setmana passada ja es va parlar els temes del mal que s'havia fet en els camps. En previsió, i encertadament, es varen tancar escoles i suspendre classes tenint en compte que era en el mateix municipi on hi havia els al·lots, però no es varen anul·lar les competicions

esportives. Per posar un exemple concret podem parlar de futbol, a causa de l'estat dels camps divendres es varen cancel·lar quatre partits, dissabte tres-cents set i diumenge tretze, en tots els casos, però quan els competidors ja eren al camp. Els partits es varen suspendre perquè els camps estaven impracticables, i aquesta és la qüestió, que la causa no va ser ni la prevenció davant d'un temporal ni tampoc la perillositat de l'estat de les carreteres quan tot el Pla de Mallorca estava incomunicat. Dissabte migdia va ser la Federació de Futbol que enviava un comunicat aconsellant els clubs que es posassin en contacte amb el rival per saber en quin estat es trobava el camp. Era igual la forma d'arribar.

Per tot això, voldríem saber si el Govern té alguna manera de coordinar amb les federacions esportives el fet de no poder anul·lar competicions en cas d'emergències meteorològiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. President. Sra. Sureda, jo només li volia dir que la Llei 14/2006, de l'esport de les Illes Balears, a l'article 53 preveu la possibilitat de delegar a les federacions esportives algunes sèries de competències, entre elles l'ordenació, qualificació i supervisió de les competències esportives. En el seu article, concretament, 53.1 lletra a).

Per tant, la competència per anul·lar en aquest cas la competició esportiva és de les federacions, que la majoria, si no totes, recullen en els seus estatuts aquesta assumpció de les competències. En aquest cas és així amb la Federació de Futbol, que en els seus estatuts, a l'article 4.2.1, estableix que és competència de la federació poder suspendre aquestes competicions, i la Conselleria d'Esports, en aquest cas, no hi pot intervenir.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Sureda?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, jo crec que estaria bé que hi hagués una via de prevenció per part del Govern, la mateixa que a les escoles, per ventura és veritat que s'ha dit o s'ha delegat aquesta tasca, però instam que sigui el Govern el que d'alguna manera pugui coordinar o fins i tot pugui tutelar la celebració d'aquests esdeveniments esportius quan hi ha o quan es donen casos d'excepcionalitat meteorològiques.

Avui per sort no hem de lamentar cap desgràcia, però enguany hi ha hagut un dissabte en què centenars de nins i familiars s'han hagut de desplaçar per les illes en una situació de risc, gairebé només per una obligació esportiva quan

Emergències demanava que no se sortís del municipi si no era en cas d'urgència.

Compartirà amb nosaltres que no té cap sentit que un nin que no ha pogut anar a classe el divendres per temporal, el dissabte s'hagi de desplaçar per jugar un partit, no es va fer una bona gestió d'aquesta qüestió...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Sureda, el seu temps ha acabat.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

...i volem que es treballi per a això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. President. Sra. Sureda, compartesc amb vostè totes les preocupacions i, de fet, li he de remarcar que just va ser la federació de futbol la que no va suspendre els partits, sí que la federació de bàsquet entre altres federacions varen suspendre totes les competicions.

A causa de la preocupació que va generar a l'equip que dirigim el tema esportiu des del Govern, veient les emergències meteorològiques -com deia- excepcionals ens vàrem posar en contacte concretament el director general amb el president de la federació de futbol i amb altres presidents de federacions per tal... sobretot, però específicament amb la de futbol, per tal que dissabte s'anul·lassin tots els partits perquè creïem que s'havien d'haver anul·lat el divendres, açò ho compartim perfectament, i després d'aquesta conversa va ser quan es va enviar des de la federació una circular a tots els clubs que declaraven la força major.

Sí que és cert que posava *gol average*, però declaraven la força major, per tant, el fet de no anar a un partit, la incompareixença com es diu en aquest cas dels clubs no feia que perdessin el partit.

Sí que és veritat que hem parlat amb ells per a aquest cas que creim que realment s'hauria d'haver actuat d'una altra manera per part de la federació i de fet ells, vist el que va passar, han posat a disposició dels clubs una línia telefònica exclusivament per als dies que hi ha partits per tal que els clubs es puguin posar en contacte amb la federació i es pugui decidir si es fa el partit o no.

De totes maneres és un treball que volem fer amb ells perquè crec que sí que hem de fer una reflexió. Una cosa és que es digui que plourà i una altra que hi hagi...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, el seu temps s'ha acabat.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

...declarada una situació d'emergència per part del Govern.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 1985/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució d'alumnes a les escoles d'idiomes.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, la pregunta RGE núm. 1985/17, relativa a disminució d'alumnes a les escoles oficials d'idiomes, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular és ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant [RGE núm. 2028/17](#).

I.9) Pregunta RGE núm. 1988/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de manteniment dels centres de secundària.

La novena pregunta, RGE núm. 1988/17, relativa a pla de manteniment dels centres de secundària, que formula el diputat Sr. Antoni Camps, del Grup Parlamentari Popular també és ajornada atesa la sol·licitud del Govern mitjançant l'escrit [RGE núm. 2028/17](#).

I.10) Pregunta RGE núm. 1989/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans d'igualtat als diferents sectors de l'administració.

Desena pregunta RGE núm. 1989/17, relativa a plans d'igualtat als diferents sectors de l'administració, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias. La pasada legislatura se aprobó el primer plan de igualdad entre mujeres y hombres para los servicios generales de nuestra comunidad autónoma que tenía vigencia hasta finales de junio del año 2015; también se comenzaron los trabajos para poder aprobar el segundo plan de igualdad. Sin embargo, éste no se aprobó hasta julio de 2016, es decir, estuvimos más de un año sin plan de igualdad.

Para el Partido Popular un paso más para avanzar en el fomento de la igualdad en la comunidad autónoma era extender estos planes de igualdad a todo el personal que trabajase en la Administración de la comunidad autónoma. Por este motivo el Partido Popular presentó en el Parlamento una proposición no de ley que instaba al Govern a aprobar planes de igualdad para el sector público instrumental, para el personal docente y también para el personal estatutario del ib-salut, propuesta que se aprobó por unanimidad en este parlamento.

Cuando en julio del 2016 se aprueba el segundo plan de igualdad de nuestra comunidad autónoma para los servicios generales también se aprobó la primera fase de implantación de planes de igualdad para el sector público instrumental que obliga a diferentes organismos a aprobar sus planes y al resto a tomar medidas o implantar medidas que garanticen la igualdad de trato y oportunidades entre hombres y mujeres, además instaban tanto al Servicio de Salud como a la Conselleria de Educación a realizar estudios pertinentes para implantar planes de igualdad en sus respectivos ámbitos.

¿Nos pueden decir en qué situación se encuentran los diferentes planes de igualdad pendientes de hacer en los diferentes sectores de la comunidad autónoma?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament des del mes de juliol de 2016 s'està executant el segon pla d'igualtat entre dones i homes al personal de Serveis Generals que ve del primer pla d'igualtat que ja es va iniciar l'any 2012.

A més a més, a partir del juliol de 2016 es va estendre la implantació dels plans d'igualtat al personal dels sectors educatiu, sanitari i el sector públic instrumental començant per les empreses de més de 90 treballadors que són IBANAT, FOGAIBA, IB3, Fundació Banc de Sang, Fundació BIT i Ports de les Illes Balears. A més a més hi ha quatre empreses que ja tenen un pla d'igualtat que són SFM, Fundació d'atenció i suport a la dependència, S'Estel i GEIBSAU.

He de dir que en aquest cas el tema d'igualtat està avançant més ràpid a Serveis Generals perquè hi ha una experiència prèvia i a la resta d'àmbits s'està fent feina per implantar aquests plans d'igualtat.

Per tant, el Govern està assumit el compromís que deriva de la proposició no de llei, de la resolució també del debat de política general i també el compromís que té a treballar en polítiques d'igualtat.

Del segon pla d'igualtat a Serveis Generals ja podem dir que té... bé, de 70 mesures que té, 15 accions ja estan en marxa, li pos algun exemple, per exemple s'han introduït els temes sobre igualtat i violència de gènere als temaris d'oposicions que està aprovant el Govern, al cas de l'EBAP es reserven un 50% de places a cursos d'habilitat directiva per a dones, també en el cas de formació a l'EBAP hi ha formació en temps de jornada laboral i també més formació *on line* per conciliar la vida laboral i familiar, al pla de formació per a prevenció de riscos laborals hi ha una jornada formativa sobre prevenció i actuació en cas d'assetjament sexual, per raó de sexe o orientació sexual, etc.

Per tant, el Govern està desenvolupant els plans d'igualtat amb la voluntat d'estendre tot el que són els temes d'igualtat a tota la funció pública.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Fernández?

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Sra. Consellera, gracias por su contestación, pero yo le incidía especialmente en los planes de igualdad y en las medidas de sector público instrumental, que ha contestado en parte. Nos gustaría saber en aquellos organismos donde todavía no se han implantado los planes de igualdad cuándo van a implantarse, qué planificación tiene, cuál será el calendario, en los otros donde no se establecieron planes de igualdad, pero sí adoptar medidas si ya se han tomado, qué medidas se han tomado y si no, qué planificación y calendario también tienen para que se tomen y especialmente si ya se han realizado los estudios tan necesarios para poder implantar los planes de igualdad tanto en el personal docente como en el personal estatutario.

Es cierto que es un tema que nos preocupa, es un tema que además hemos seguido desde el inicio de legislatura y que además a día de hoy nos preocupa especialmente porque ustedes que tanto predicen la igualdad, la practican muy poco, ahora pues tenemos nuestras dudas de si por sus pactos van a... incumplir la paridad, no tenemos paridad en esta mesa por ejemplo...

(Remor de veus)

... o desde luego las garantías que dan sus socios de gobierno entre niñas buenas y demás preocupaciones por la maternidad, pues la verdad nos preocupan mucho los planes de igualdad de esta comunidad autónoma porque ustedes predicen mucho pero practican poco. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el primer que li he de dir és que hi ha dos membres de la Mesa d'aquest parlament del Partit Popular que són homes...

(Alguns aplaudiments)

Després, el Govern del Sr. Bauzá va estar molt de temps sense cap dona com a membre del Govern i crec que no pot posar en dubte la política d'aquest govern en temes d'igualtat quan ha aprovat una llei, l'11/2016, d'igualtat d'homes i dones, el passat mes de juliol, quan s'ha aprovat també un pacte per unes illes lliures de violència masclista, quan el Govern de... el

Consell de Govern també ha aprovat mesures per avançar en polítiques d'igualtat fins a l'any 2020 amb un pressupost de 13 milions, etc., i en totes els temes d'igualtat en funció pública crec que està més que demostrat que també s'està avançant molt més del que es va fer en la passada legislatura, sense entrar en tota la resta d'avanços que es fa en funció pública, que hem de recuperar tot allò que vostès van detreure i varen retallar la passada...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, el seu temps s'ha exhaurit.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 1996/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a protecció de la Reserva Marina del Nord de Menorca.

Onzena pregunta RGE núm. 1996/17, relativa a protecció de la Reserva Marina del Nord de Menorca, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic present, bon dia.

A Menorca es va protegir la Reserva Marina del Nord, es va demanar el 1998 per petició popular i per diverses entitats i es va crear l'any següent, amb el doble objectiu de protegir i de tenir una bona gestió pesquera per (...) els valors marins. Hi va haver estudis durant aquests anys en què hi ha hagut una evolució favorable de la seva fauna. Els darrers 17 anys s'ha mantingut la sostenibilitat de l'activitat pesquera i s'ha beneficiat tant als pescadors i s'ha potenciat el turisme de natura.

Malgrat això, les retallades de la legislatura Bauzá, els serveis de medi ambient, juntament amb la manca d'efectivitat en la tramitació de les multes, que no acaben en sancions i de vigilància efectiva per manca de personal, han donat peu a una cridada al furtivisme a la reserva marina. Hi ha una gran preocupació a Menorca, hi va haver una mobilització el passat 7 de gener, amb gairebé 200 menorquins i menorquines i amb la participació de les confraries de pescadors, organitzada en el GOB i l'entitat Menorquins pel Territori, en la qual s'exigia més protecció per a la reserva marina i també es demana salvar els extraordinaris valors de la reserva marina i acabar amb la impunitat dels pescadors furtius.

Per açò li demanem, Sr. Conseller, quines accions pensa fer el Govern per protegir de manera efectiva la Reserva Marina del Nord de Menorca? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

President. Diputat, primer de tot m'agradaria explicar-li un poc la peculiaritat d'aquesta reserva marina. La Reserva Marina del Nord de Menorca és l'única que està transferida la gestió per part del consell. El 2011 el Govern va transferir els vigilants, va transferir l'embarcació i, per tant, la responsabilitat de la vigilància, el seguiment a la reserva és del Consell de Menorca. Per tant, el conseller Javier Ares, del seu partit, és el responsable de fer un seguiment i té la vigilància d'aquesta reserva. Tot el nostre suport a la seva gestió i que cada dia incrementi els mitjans, però evidentment una competència cedida l'ha de gestionar qui la té.

Des d'aquest punt de vista però, aquest fet tan peculiar va salvar aquesta reserva de les retallades com bé vostè ha dit. L'única reserva marina que no va perdre efectius va ser aquesta, és a dir, tres vigilants es varen transferir i una embarcació, per tant, no varen rebre les retallades de la resta de reserves. Nosaltres estam compromesos a recuperar els mitjans a la resta de reserves i col·laborarem per saber si aquesta protecció és efectiva o no. I com ho sabrem? Amb el seguiment de les reserves marines. Al Partit Popular el seguiment de les reserves marines li va fer molta gràcia, varen fer bromes, damunt si comptàvem o deixàvem de comptar peixos, però quan deim seguiment de la reserva marina volem dir això, volem saber si l'esforç que feim de vigilància és suficient o no. Pel juny hi haurà uns tècnics que es desplaçaran per part de la conselleria, per fer el cens del peixos, per determinar si la vigilància és efectiva o no és efectiva. Per tant, col·laborarem amb el consell, és la seva responsabilitat, amb tota la mesura que pugem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Martínez?

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Sí, gràcies, Sr. President. Està clar que la gestió es va transferir al Consell Insular de Menorca, però també està clar que no hi ha suficients recursos per vigilar. I li demanem si des de la seva conselleria es podria donar suport i fer un esforç per fer una vigilància més àmplia i comptar amb diferents serveis que pugui tenir el Govern balear.

També és cert que hi podria haver una millor coordinació entre les diferents administracions públiques, no només amb el Consell Insular de Menorca, també el Govern balear i també amb Costes, amb el ministeri. I sí que és cert que cal un seguiment que sigui de les espècies per saber si hi ha un malbaratament dels recursos en aquest sentit, però també és cert que hi ha d'haver una dissuasió dels possibles furtius i les denúncies han d'arribar a les sancions. I ja està. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Amb el Consell de Menorca tota la col·laboració que faci falta, des del respecte a les seves competències. Jo crec en el Consell de Menorca, per tant, tot el suport, necessiten suport? Tot el que vulguin. Però evidentment ells són els que tenen la vigilància, tenen els mitjans, els varem transferir. Nosaltres els podem donar suports puntuals, com farem amb el seguiment. Els podem donar suport com per primera vegada tenen fons per a la Reserva de la Biosfera. Amb aquells doblers que ells decideixin, són sobirans per decidir què volen fer, si volen posar més vigilància, més vigilància, si volen posar tècnics, tècnics, si volen fer plans, el que ells vulguin, és el consell que és sobirà i que ha de fer.

Amb l'impost turístic posarem més mitjans a les reserves marines. La de Menorca dèiem que en tenia tres, de vigilants, és que n'hi ha que no en tenen cap. Per tant, hem de posar aquests recursos allà. I l'impost turístic serà un instrument que ens servirà per fer aquestes coses. Per tant, tota la col·laboració a qui ha d'exercir les competències i evidentment també ajudar-lo a tramitar totes les sancions que siguin necessàries per aturar el furtivisme. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 1955/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a futur dels acords de governabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 1955/17, relativa a futur dels acords de governabilitat que formula el diputat Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, bon dia a tothom també. Miri, avui m'hauria estimat més demanar-li pel *xylella fastidiosa* o per la vaga o per com aturar la vaga dels Serveis Ferroviaris, o jo què sé, per com fan comptes arreglar aquest bunyol, i em perdonarà la paraula, del projecte de llei de lloguer turístic, o d'avantprojecte de llei. Però li he de demanar pel futur dels acords de governabilitat, a pesar que no és la primera vegada que li deman.

Fa tres mesos, Sra. Presidenta, que estam en una crisi institucional i 14 dies sense Presidència en aquesta cambra, o amb un president en funcions, per ser exactes. I els causants d'aquesta situació són els seus socis de governabilitat, socis en aquest parlament, en l'acció legislativa i com a mínim socis del seu govern. Cregui'm, els ciutadans de tot això n'estan farts, no poden pus d'aquesta situació, si parles amb ells, és el primer que t'acostumen a dir. I exigeixen que aquesta comèdia s'acabi i sobretot que no es torni repetir.

I és per això que li deman quin futur creu vostè que tenen els acords de governabilitat, després d'aquesta crisi institucional? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay. Evidentment vostè és lliure de plantejar les preguntes que vol formular i es demostren les prioritats que té el seu grup polític. Avui a més coincideixen tots els portaveus de l'oposició. Els acords de governabilitat es feren en base a uns resultats electorals, perquè hi havia una gran demanda social de votants d'esquerra que volien una nova forma de fer política i unes polítiques diferents. I s'estan complint aquells acords de governabilitat, que el seu objectiu fonamental -li ho recordaré, Sr. Pericay- eren retorn de drets als ciutadans que s'havien eliminat amb les polítiques del Partit Popular, era una millora del nostre model econòmic per diversificar economia i redistribuir molt millor la riquesa, era un govern que fos valent defensant els interessos dels ciutadans de les Illes Balears davant el Govern d'Espanya i era una nova fórmula també d'entendre aquest parlament i la cambra parlamentària, no com una conselleria més del Govern, sinó fruit de la sobirania del poble i, per tant,...

(Remor de veus)

... i per tant, del debat polític que s'està duent amb tota normalitat durant aquesta legislatura. Vostè em diu, hi ha una crisi que fa tres mesos que no deixa governar el Govern; no, fa tres mesos i hem aprovat el pressupost de 2017 i l'estam aplicant des del Govern de les Illes Balears. El que succeeix en aquesta cambra ens agrada? No. És responsabilitat de tots els grups parlamentaris que formam part d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Miri, que em digui responsabilitat de tots els grups parlamentaris, li donaré la raó, simplement perquè hi som. Ara bé, el problema que tenim aquí és un problema de partit, és un problema d'un partit, d'una manera d'entendre la política i d'una manera d'entendre les institucions i el paper que aquestes institucions han de tenir. I allò que ha passat realment tornarà passar si aquest govern continua confiant amb aquest partit. Cregui'm, Sra. Presidenta, Podemos no és de fiar i ho dic amb tot el respecte pels seus diputats. És un partit inestable per naturalesa, ho duen a la sang i ho duien ja des del primer dia a la targeta de visita. I vostè fa descansar en ells la governabilitat i la prosperitat d'aquesta terra. I jo crec que això és un risc enorme, el que estam corrent amb aquesta estratègia. Només li dic que en aquesta cambra, a pesar d'aquesta majoria d'esquerres de què parla vostè, hi ha altres alternatives i aquestes altres alternatives -a més no és la primera vegada que li dic això, li ho vaig dir crec ja en el debat d'investidura-, i aquestes altres alternatives li haurien de

permetre, per exemple, allunyar-se de la radicalitat, apostar pel sentit comú, cercar acords que siguin realment estables, i estic segur, Sra. Presidenta, que si pren aquest camí tots els ciutadans de Balears hi sortiran guanyant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, jo crec que som conseqüent amb el que varen votar els ciutadans dia 24 de maig de l'any 2015, i varen votar una nova forma de fer política i unes polítiques absolutament diferents, que és el que suposen els acords de governabilitat signats entre les forces d'esquerra d'aquesta cambra parlamentària, que són majoria per qualque cosa, Sr. Pericay.

Nosaltres feim el contrari del que es feia la passada legislatura. Dels retalls de drets als ciutadans, al retorn de drets a la ciutadania; d'acomiarar professors i metges, a la contractació de professors i metges; de no tenir professors de suport, a tenir professors de suport; de deixar al marge la gent que no podia tenir una forma de vida digna, a una renda social bàsica social garantida; de no distribuir la riquesa o que la crisi només afectàs la classe mitja i treballadora, a redistribuir riquesa amb un impost de turisme sostenible, amb unes polítiques aplicades de lluita contra la precarietat laboral i d'ajudar al més feble.

En definitiva, Sr. Pericay, el que vàrem signar nosaltres té molt més a veure amb la qualitat de vida de la ciutadania, amb la justícia social, amb la demanda d'igualtat d'oportunitats, amb la valentia d'un govern que defensa els seus ciutadans, que no amb els xous que vostès volen ajudar a muntar.

I efectivament li ho dic, Sr. Pericay: a nosaltres no ens agrada aquesta situació, però es resoldrà dimarts que ve, tinguin un poquet de paciència. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1995/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a vaga dels treballadors del Servei Ferroviari de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta, RGE núm. 1995/17, relativa a vaga dels treballadors del Servei Ferroviari de Mallorca, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. Vicepresident, president en funcions. Bon dia a tots i a totes, senyores i senyors diputats. Primer de tot crec que una prova que el canvi ha arribat és la firma del conveni de

comerç que es va produir ahir, que hem de felicitar evidentment el conseller de Treball i el seu equip. Enhorabona.

En segon lloc, ahir es va produir una nova vaga d'SFM, a partir d'una disposició addicional aprovada el 2013. Sabem que és un problema que ve de la legislatura anterior i que a vegades, a partir d'aquesta disposició addicional, el Partit Popular va intentar també solucionar les queixes que hi havia dins aquesta empresa pública de formes que consideram un tant irregulars i que esperam que no es tornin a produir per part d'aquest govern. Esperem que la transparència en aquesta negociació, que nosaltres evidentment hi donam suport, sigui plena.

Sabem que aquesta disposició va ser impugnada i va arribar fins i tot al Tribunal Constitucional, que va deixar clar que els interessos generals estan per damunt del dret a la negociació col·lectiva, i això també és important que es pugui recalcar per emmarcar aquesta negociació. El que entenem, i hi hem donat suport també amb l'aprovació dels pressuposts i que va provocar que es pogués desconvocar la vaga anterior, és el complement temporal absorbible, perquè ens sembla just també que els sous d'aquests treballadors no quedin congelats de per vida, que és el que també deia aquella disposició.

La qüestió està en quines solucions hi ha a partir d'aquest moment, i nosaltres pensam que també n'hi ha unes quantes: transparència en la negociació per evitar irregularitats com les que hi va haver; entenem que hi ha d'haver una major justícia en els salaris i que evidentment s'han d'homogeneïtzar els salaris de tot el sector públic instrumental, que també encara pateix moltes irregularitats, i que per exemple el servei de nòmines entenem també que hauria d'estar molt més centralitzat a Funció Pública; però també demanam que se cerquin majors solucions jurídiques a aquesta disposició o que es convoqui també la Mesa del sector públic instrumental, que és on entenem també que s'ha de resoldre aquesta situació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per la seva pregunta. Com vostè sap el Govern de les Illes Balears fa feina des del minut 1 per evitar la convocatòria de les vagues que s'han produït dins SFM, des del diàleg, des del consens i des de l'acord. També vostè apuntava des de la transparència en la negociació, que jo crec que ha estat públic i notori tot el que ha plantejat el Govern de les Illes Balears. Evidentment nosaltres lamentam, tot i que respectam el dret de vaga dels treballadors públics, com no pot ser d'altra manera, evidentment lamentam els greuges que això pot causar als usuaris del transport públic, i intentam evitar al màxim possible els perjudicis que això pot fer, i és un govern que creu fermament en el transport públic, que vostè sap que hem avançat també en l'electrificació del tren. Per tant el nostre plantejament és molt clar.

També és un govern que creu fermament en els drets dels treballadors públics, i evidentment, com deïem abans, veníem

d'una legislatura on s'havien dedicat no només a retallar drets de tots els treballadors públics sinó a acomiadar personal de les diferents empreses públiques d'una forma absolutament injusta. De fet hem readmès personal d'SFM, també, havent de pagar indemnitzacions molt cares per acomiadaments que s'havien fet des dels governs del Partit Popular de forma absolutament incorrecta.

Vostè sap que l'escenari de negociació que tenim amb els treballadors d'SFM recau sobretot en la decisió que va prendre el govern del Partit Popular sobre la seva congelació salarial, de forma que la decisió que prengué el Partit Popular era que malgrat que pujassin els salaris als funcionaris i als treballadors públics això no acabava repercutint en els treballadors d'SFM perquè les pujades les absorbien els seus propis complements, i per tant se'ls condemnava a no pujar mai més el salari de per vida, i que a més en promoció interna era impossible que tampoc no poguessin promocionar i pujar salari. Aquesta situació, que nosaltres hem qualificat d'injusta, es va pactar amb ells; en el pressupost de 2017 ja hem resolt aquesta situació legalment, i estam per les convocatòries de la Mesa del sector públic instrumental, perquè també és d'aquest govern decisió que tot el sector públic instrumental s'ha de tractar de la mateixa manera, i per tant en aquestes properes setmanes, proper mesos, es començaran a convocar les meses del sector públic instrumental per arribar als acords a què hem arribat amb els treballadors d'SFM.

Per tant el que jo deman és una mica de tranquil·litat i una mica de deixar espai per a la negociació que s'està fent des del Govern amb els treballadors i que estam complint el full de ruta que es va pactar amb els treballadors en els acords del mes de desembre; es va complir amb l'aprovació del pressupost 2017 i se seguirà complint amb les meses sectorials. Aquesta és la voluntat del nostre govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Jarabo?

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Simplement vull ressaltar que s'ha de produir el més aviat millor la promoció d'aquests treballadors, i que es convoqui el més aviat millor també la Mesa del sector públic instrumental.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 1978/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a presidència del Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Catorzena pregunta, RGE núm. 1978/17, relativa a presidència del Parlament, que formula el diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, El Pi no té res a veure amb la situació que tenen vostès, i menys amb el majoral que acaba de parlar, que mana feines però ell no s'hi aferra.

Dit això, presidenta, vostè és conscient que el seu portaveu, que seu darrere vostè, va dir que tal dia com avui aquesta crisi que no hi havia president o presidenta del Parlament estaria arreglada, i és evident que això ja no és un bunyol, això és un desgavell, és un desgavell. Vostè estarà d'acord, maldament vostè faci la feina com a president i tenguí un pressupost aprovat, estarà d'acord que duim tres mesos amb un espectacle, que no té res a veure el que ens preocupam aquí dins amb les necessitats que té la gent d'allà fora, maldament vostè faci de presidenta, i com vostè sap també és presidenta perquè 32, no 34, 32, li continuen donant suport.

Davant aquesta situació, que vostè forma part d'aquests grups que han donat suport, El Pi li demana com ho valora, que avui no tenguem encara una presidenta o un president, tenint clar que vostè fa la feina. Aquest portaveu o aquest diputat que li xerra, ralla o parla li va dir el primer dia que va esclatar això: "De moment això no afecta el seu govern -per aquí em varen fer "uuuuu!"- però sí que afecta aquesta institució". Avui li dic que maldament hi hagi un president, si se segueix d'aqueixa manera, arribarà a afectar al seu govern. Com ho valora?, perquè jo crec que, a part que faci la feina, el que ha passat aquí dins és vergonyós.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. A veure si li puc fer una reflexió. Cap dels partits signants del pacte, estic segura que cap, no hauria volgut que succeís el que ha succeït, cap; i estic segura que cap dels altres grups parlamentaris, tampoc, malgrat que alguns -no ho dic de vostè- ho intentin utilitzar.

A partir d'aquí què va succeir?, una situació interna d'un dels partits, de Podem Illes Balears, amb dues diputades, una de les quals ha afectat la presidència del Parlament de les Illes Balears. Per tant, situem-nos en el problema on el tenim.

Què estam fent? O què s'està fent des dels grups parlamentaris? Intentam resoldre aquesta situació des del diàleg, des de l'acord, des del consens i des de la garantia d'estabilitat d'un pacte de govern que es va signar per beneficiar els ciutadans d'aquestes illes, per una necessitat de canvi de la forma i de les polítiques que s'havien de fer i que s'està complint.

I em deixarà la reflexió. Jo dimecres passat quan vaig sortir d'aquí, vaig sortir trista, perquè l'espectacle no és el que es mereixen els ciutadans d'aquestes illes, de cap de nosaltres -repetesc, de cap nosaltres- és el que es mereixen els ciutadans d'aquestes illes. I jo deman disculpes per la part que em

pertoca, però m'agradaria que tots fessin la reflexió necessària de si és la imatge que hem de traslladar i de si pensam que això és el que acostia els ciutadans a la política, o si veritablement els allunya moltíssim. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo crec que, maldament s'enfadi, que Podemos està còmode amb l'espectacle que ha muntat, li va! Li va! Perquè si no, els donarien un altre tipus de suport al llarg d'aquests 19 mesos. Els va tenir-los damunt el fil. Molt distint és aquest grup de diputats i diputades, que som 3, que li han votat a favor del pressuposts a Treball, Serveis Socials i Territori, que s'han abstingut a 4 seccions més i han votat en contra de 3. Estam per col·laborar, hem demostrat una forma distinta.

En canvi Podemos, el seu estat natural és a veure si la té damunt el fil tot el temps. Per tant, fins quan vostè voldrà aguantar això? O fins quan vostè podrà posar les fites clares de com s'ha d'actuar? Perquè hi ha una qüestió molt clara, governar amb partits inestables du a situacions inestables. I aquests 90 dies són una situació inestable que han provocat vostès, per bregues amb les seves excompanyes, però això no té res a veure amb els altres 49 diputats i diputades d'aquesta cambra. Aquí hi ha uns que són més culpables que els altres, que són vostès i uns altres responsables que lògicament agafen el PSIB i agafen els dos partits de MÉS.

Davant aquesta situació, diguin-me com podem trobar solucions on les persones que ens puguin veure puguin creure, puguin confiar en les dones i homes d'aquí dins, perquè puguin resoldre els seus problemes del dia a dia, si nosaltres ens barallam aquí dins per qui ha de seure en aquella cadira? Aquesta és la qüestió, presidenta. Si som capaços d'esborrar això, tal vegada la gent creurà en nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font per les seves reflexions, però li diré una cosa. Jo a la passada legislatura era portaveu del Grup Parlamentari Socialista i vaig criticar moltes

coses amb duresa i una de les que amb més duresa vaig criticar va ser que el Govern es posava amb el Parlament de les Illes Balears. Va ser el president Bauzá qui va dir com s'havien de baixar els sous als diputats. Va ser el president Bauzá qui va pronosticar des del Consolat de la Mar un ERO al Parlament de les Illes Balears. Va ser aquest parlament utilitzat com una conselleria del Govern amb majoria absoluta del Partit Popular. Va ser un abús dels decrets llei, va ser unes preguntes d'*autobombo*, va ser tota una escenografia que al Parlament li llevà la seva fortalesa. I aquesta situació que té el Parlament que afecta la Presidència, l'han de resoldre els grups parlamentaris d'aquesta cambra. I el Govern amb això ha de tenir un plantejament de neutralitat, que crec que és el que em pertoca.

I li diré una altra cosa, jo és clar que estic preocupada i li ho he reconegut i li ho he dit públicament, jo no m'amag del que sent i del que pens. Ara bé, també li diré, els acords de governabilitat funcionen i les polítiques que es varen signar s'estan aplicant. I aquest govern està executant en la línia política pactada entre Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Partit Socialista de les Illes Balears. I allò que és millor, s'està notant en el dia a dia dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, que és el que a mi realment em preocupa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 2033/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crisi institucional al Parlament de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta RGE núm. 2033/17 presentada en substitució de la RGE núm. 1990/17, relativa a crisi institucional al Parlament de les Illes Balears, que formula la diputada...

(Remor de veus)

Un poc de silenci per favor!

... que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Presidenta, vostè té qualque majoral i també qualque missatge dins aquest Parlament. Però fa 14 dies, Sra. Presidenta, que l'absència d'un president o d'una presidenta, deixen en evidència les misèries d'aquest pacte, que no és pacte i d'aquest govern que vostè presideix, però no governa.

Vostè no ha volgut agafar el timó d'aquesta crisi, fins que li ha rebenat, fins que li ha rebenat al Consolat amb una amenaça de rompre el pacte si no trien el nom que imposa

Podemos. Sra. Armengol, i vostès avui també han prohibit que es votés democràticament als diputats, qui vol que sigui el seu president o presidenta. Per què, Sra. Armengol?

(Remor de veus)

Per què vol que una setmana més continuem parlant de les seves cadires i de les seves misèries? No basta ja? No ha degradat prou la imatge d'aquest parlament? No és vostè qui li havia de tornar el protagonisme? Aquesta era la manera, rifant la cadira de la Presidència al millor postor? Entrant en picabaralles i amenaces dels seus propis socis?

Sra. Presidenta, no creu que els ciutadans n'estan farts? Fins on pensa arribar? Vostè posa el límit. Fins on pensa arribar? Fins on pensa mantenir aquest pols per mantenir la seva cadira al Consolat, Sra. Presidenta? De veres creu que això no afecta l'estabilitat del seu govern, de tots? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, jo entenc que vostè de pacte no en sap i de diàleg poquet, perquè ve d'on ve i ve de la trajectòria política que tenen. Li diré, avui hi ha hagut una votació en aquest parlament, que jo hagi vist, han votat tots sols els del Partit Popular, que gràcies als ciutadans no tenen majoria en aquesta cambra parlamentària. Per això hi ha un govern que pensa diferent i que fa polítiques absolutament diferents.

Vostè em demana si el del Parlament està afectant el meu govern, i jo li dic no, el Govern continua governant, continua aplicant la ruta política signada entre les diferents formacions polítiques. Ahir mateix era exemple, ahir anunciàvem que dia 1 de setembre serà gratuït el túnel de Sóller amb el Consell Insular de Mallorca. Bona notícia per als ciutadans de les Illes. Ahir el conseller de Treball ajudava a signar l'acord el petit comerç, que per cert, a la fi apujaran els sous als treballadores i treballadores cosa que afecta moltíssimes famílies de la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, aquesta és la feina que fan aquests homes i dones i aquesta feina està afectant positivament els ciutadans de les Illes Balears, encara que a vostè això és el que li preocupa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Armengol, avui sí que era un dia per deixar la seva supèrbia de banda i començar a ser humil i demanar perdó...

(Remor de veus)

Demanar perdó perquè vostès han provocat que aquest xou duri una setmana més. Se'n tem, Sra. Armengol, que el Parlament està paralitzat i que l'està sacrificant? Fins fa unes hores el Sr. Picornell no servia, fins i tot la portaveu del Govern ho va dir, i de sobte, el que no era vàlid, ara ho és, ni paritat, ni preparació, estabilitat, ... Tot és sacrificable, tot val, per tal que vostè continuï asseguda a la cadira del Consolat.

Però ara, Sra. Armengol, la responsabilitat, ara més que mai, serà seva. I jo li faig una proposta, jo li proposo una dona preparada, amb un bon currículum, que coneix l'administració, funcionària de carrera, la Sra. Núria Riera que pot garantir l'estabilitat...

(Algunes rialles)

...i tornar l'honorabilitat a aquest parlament que vostès li han furat.

(Continua la remor de veus)

Però vostè tria, Sra. Armengol. Jo li torn obrir la mà, li torn oferir un pacte d'estabilitat, però em tem que vostè segueix...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Em pareix que vostè continua preferint els antisistema que viuen del sistema. Això ja la defineix a vostè mateixa. I molt em tem, Sra. Armengol, que encara que hagi triat el dia de l'amor per triar el nou president d'aquest Parlament, no tornarem veure un ball de la conga aferradets amb els seus socis.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. O sigui, era la cadira el que volia, Sra. Prohens?

(Alguns aplaudiments)

Jo crec que a la meua intervenció quan he contestat al Sr. Font, he estat molt clara i he demanat excuses, no sé si no m'ha escoltat bé. He demanat excuses per la part que em pertocava.

I he dit, que hi ha grups parlamentaris, el seu particularment, Sra. Prohens, perquè vostè en el fang s'hi troba molt còmoda, que han utilitzat aquesta crisi interna d'un partit polític per intentar treure'n una tallada política. Però, Sra. Prohens, això no li surt, perquè la força del pacte que tenim ve de molt lluny i ve de quatre anys de moltíssima gent que va patir per les seves polítiques i que va demanar una forma diferent de fer política i unes polítiques absolutament diferents.

I em diu que he sacrificat el Parlament de les Illes Balears?, quan vostè era portaveu adjunta d'un grup parlamentari que rebia ordres del Consolat sobre el que havia de succeir en el Parlament de les Illes Balears. Això jo no he fet mai, ni ho faré mai...

(Remor de veus)

...perquè crec fermament en les institucions.

I ja que ha parlat de demanar perdó. Jo n'he demanat, però avui el Partit Popular tenia una gran oportunitat. Què ens diu dels cinc anys que demana el fiscal per al Sr. Matas i el Sr. Rodríguez i per les campanyes que es varen sufragar, electorals, del seu partit il·licitament?

(Més remor de veus)

Quan demanaran perdó per això? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 895/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a estades turístiques.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 895/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, relativa a estades turístiques.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom.

El primer que volem manifestar, a la vista d'aquesta interpel·lació sobre el lloguer turístic, és reiterar la nostra mà estesa, perquè en altres debats ja vàrem manifestar al Sr. Conseller de Turisme que estàvem per col·laborar, i que si ens cridava a l'elaboració d'aquest avantprojecte de futura regulació de les estades turístiques en habitatges hi volíem participar i hi volíem ajudar en la mesura que poguéssim. Evidentment aquesta mà estesa fins ara no s'ha volgut tenir. Se'ns ha dit que podíem fer esmenes quan arribàs al parlament; evidentment això ja ho donàvem per suposat, que podríem fer esmenes, només faltaria, però és evident, i vull reiterar-ho el dia d'avui, que el nostre grup parlamentari des del primer moment ha volgut tenir una mà estesa i una mà col·laboradora

en relació amb aquesta qüestió, que tots reconeixem que és complexa.

Dit això, volem posar de manifest que aquí existeix una realitat, i aquesta realitat s'ha d'abordar, se li ha de donar una solució. Ho diré amb paraules dels portaveus d'esquerres la legislatura passada, perquè no diguin que nosaltres ens inventam les coses o tenim una posició, com se'ns diu, absolutament oberta i liberalitzadora de la qüestió. Feim nostres aquestes paraules dels portaveus dels partits d'esquerres la legislatura passada. "Aquesta activitat econòmica és molt important per a moltes persones en aquestes illes, i com a propietaris que són i que paguen els seus impostos tenen dret a gaudir i disposar i fer rendible el seu patrimoni de forma legal. Ho han de poder fer tots els propietaris, els dels xalets i els que no tenen xalets. Per què sí uns i altres no?"; textual. Segona cita textual: "Aquesta diversificació és també positiva per a la nostra indústria turística; no es tracta de posar més places al mercat, es tracta de respectar la idiosincràsia de cada illa, de regular el que ja existeix".

Per tant què vull dir amb aquestes cites? Que el lloguer turístic té una part molt positiva a la nostra economia, una part de socialització dels beneficis del turisme i una part de dinamització de l'anomenada oferta complementària, i per tant hem de saber aprofitar aquests efectes positius que vostès mateixos manifestaven, almanco la legislatura passada; avui ja no sé si ho manifestaran tant. Evidentment, com tot a la vida, pot tenir efectes negatius, però aquests no els anomenaré perquè sé cert que vostès els prestaran especial atenció, ja que es dediquen només a veure la part negativa.

Per tant el repte és fer una regulació que doni resposta a aquesta realitat, i que com a mínim ha de ser jurídicament viable i ha de ser possible fàcticament.

Jurídicament viable. Entenem que la proposta que ha posat damunt la taula el Govern no ho és en absolut, i diré per què, per quatre motius essencials. Primer, perquè no és compatible amb la Llei d'arrendaments urbans, marc estatal, perquè la Llei d'arrendaments urbans permet el lloguer de temporada, i diu que el lloguer turístic, competència autonòmica, és aquell que es fa a través de canals de comercialització turística. Per tant el que vostès han de fer és definir què és un canal de comercialització turística, el que vostè no poden fer és dir que tot lloguer per dies o per setmanes és lloguer turístic, competència autonòmica, perquè això no permet el marc estatal.

Segona qüestió jurídica: ha de ser compatible amb la Llei de propietat horitzontal, i vostès posen una majoria que no existeix a la Llei de propietat horitzontal, que xoca frontalment amb la normativa estatal de propietat horitzontal; per tant aquí també tenim una inviabilitat jurídica de la proposta.

Tercera qüestió, més important per a nosaltres: el respecte a l'autonomia local. Aquí es va aprovar una iniciativa que és un mandat polític al Govern que els ajuntaments fossin els protagonistes de la zonificació, els protagonistes, i vostès no és que no els facin protagonistes, és que els han fet absolutament... allò..., actors del munt, perquè ni el seu informe no és vinculant. Per tant l'opinió de l'ajuntament no serveix per a res,

simplement a la seva proposta s'ha de demanar però no serveix per a res, no és ni tan sols vinculant, quan el mandat parlamentari és que fossin els protagonistes principals. Per tant nosaltres entenem que qualsevol zonificació d'acord amb les competències que tenen els ajuntaments en urbanisme ha de passar perquè els ajuntaments tinguin un paper clau, essencial. De fet entenem que haurien de ser els que zonificassin, els ajuntaments, d'acord amb aquestes competències urbanístiques, independentment que hi hagués un tràmit d'informe al consell, però no entenem per què Palma sí que ho pot fer i els altres ajuntaments no poden fer, quan poden fer planejament els municipis de més de 10.000 habitants, com vostès saben perfectament. Per tant no entenem aquesta proposta que a més, ja dic, xoca amb el mandat parlamentari.

I quart: no estableixen unes regles clares de transitorietat, és a dir, de respecte i seguretat jurídica a totes aquelles persones que ja compten amb una alta a Turisme del seu habitatge, perquè, clar, vostès diuen que els que fan estades turístiques per comercialitzar-les han de complir tota una sèrie de requisits, tots; no aclareixen si això només ho han de complir les noves, les que es donin d'alta, o les que ja estan d'alta, i aquest és un debat molt important per a molta gent, que ha fet els seus deures, ha pagat els seus impostos, ha fet les tramitacions que li corresponien, i ara es troba amb una indefinició jurídica per la seva proposta.

Per tant jurídicament té molts de dubtes, aquests són els quatre essencials que volíem esmentar. Però després la seva regulació ha de ser possible fàcticament, ha de ser possible que qualche habitatge es doni d'alta, i amb les regles que vostès posen, amb els requisits, amb el caramull de requisits que vostès posen, al final duran a la frustració i a mantenir una situació de negació de la realitat, a fer impossible que ningú es doni d'alta amb la seva regulació. Per tant passam d'uns que ho prohibien expressament a uns altres que implícitament ho estan prohibint, i al final el que fan és continuar a l'economia submergida, que no aflori la realitat, que vostès la legislatura passava reclamaven però que amb la seva proposta no solucionen.

I en primer lloc nosaltres entenem que s'ha de distingir entre els habitatges unifamiliars i plurifamiliars. El problema sobretot el tenim als habitatges plurifamiliars, i per això la nostra esmena incorporada a la Llei de l'impost turístic deia que s'havia de fer una regulació dels plurifamiliars, que era la prioritat, era allò urgent, era on teníem realment el problema, i aquí, clar, vostès mesclen una cosa amb l'altra i evidentment generen aquests dubtes i aquesta inseguretat jurídica.

I per a nosaltres s'ha de distingir, dins el plurifamiliars, entre l'oferta existent, que és la que el portaveu d'esquerra deia que s'ha de regular i s'ha de fer aflorar, i entre l'oferta que en el futur pugui existir en plurifamiliar. Pensam que són dos règims, dues situacions que han de tenir dos règims jurídics diferents. Ens pareix molt important aquesta idea perquè, clar, si no al final no serveix per a res la regulació; si no feim aflorar aquesta oferta, si tots som conscients que existeix li hem de donar un règim jurídic específic perquè realment pugui sortir; amb què?, amb criteris de qualitat; no ens cansarem de dir-ho, perquè aquí es posen paraules en la nostra boca que mai no hem pronunciat. Sempre hem dit -li ho vaig dir jo a vostè en

una comissió parlamentària- que, de l'oferta existent, una part no podrà aflorar perquè no complirà aquests criteris de qualitat. En som conscients i ens sembla correcte; aquest és el camí, el camí sempre és l'aposta per la qualitat, per tant, els que no compleixen uns mínims no poden aflorar. Ara bé, la majoria ha de poder aflorar perquè és una oferta existent. Això és nova saturació i nova massificació? No. Per què? Perquè aquests turistes ja existeixen, ja varen venir la temporada passada, aquesta oferta ja existeix. Per tant, no afegim res, convidam que surtin a l'economia real, a l'economia tributària, a les inspeccions, a la qualitat, al control administratiu, perquè si no, és que ningú no els controla. Aquest és el problema de fons.

I la seva proposta, i amb això vull acabar, és una moratòria, és una moratòria d'unifamiliars i de plurifamiliars perquè, clar, entre que s'aprovà la seva proposta, futuriblement es pogués aprovar, que nosaltres ja dic jurídicament li veim molts de dubtes que es pugui aprovar, però futuriblement es pogués aprovar resultaria que entre que s'aprova, es fa la zonificació i es fan les places i tot aquest trull i tots aquests requisits que - ja dic- en general ningú no podrà complir perquè vostès... nosaltres li hem fet una pregunta, que ens diguin si han estudiat quants d'edificis plurifamiliars tenen comptadors individualitzats. És que no n'hi ha gairebé cap en edificis de més de deu anys, n'hi ha poquíssims.

Per tant, entre que s'aprovà la seva proposta legal i es fes tota la zonificació i es complissin tots els requisits aquí hi hauria una aturada, i també ho havíem parlat aquí i vostè fins i tot va manifestar en el *Diari de Sessions* que hi estava d'acord, que hi havia d'haver una norma transitòria que continuàs i permetés aquesta activitat perquè si no, tot s'atura. En lloc de trobar una solució el que feim és aturar-ho tot absolutament, i al final el que feim és negar la realitat i no trobar solucions a aquesta realitat econòmica tan important per a moltíssimes famílies a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el representant del Govern, el vicepresident Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. En primer lloc, li he d'agrair, com sempre o quasi sempre, el to que ha utilitzat i, evidentment, també, des de la discrepància en algunes qüestions també les propostes que vostè fa. La discrepància perquè lògicament nosaltres com a govern hem de tenir en compte una multitud de factors que vostè obvia en aquesta part de la seva proposta. Així i tot, com dic, li reiter l'agraïment, efectivament, a aquestes propostes i a aquesta visió que vostè té que és una visió, però que n'hi ha moltes altres lògicament.

Nosaltres tenim tota una sèrie d'al·legacions que hem rebut, hem rebut 20 al·legacions per part de l'Administració en aquests moments que ha estat a informació pública l'avantprojecte de llei; 20 d'administracions; 40 d'entitats; 16 de particulars, i 294 que s'han rebut per correu electrònic. Totes elles li he de dir que no van en el mateix sentit, com es

pot imaginar, que van en sentits molt diferents, alguns amb la liberalització i d'altres amb la prohibició. Moltes han fet aportacions des del punt de vista de legalitat jurídica, d'habitatge, de multitud de qüestions que ara s'estudien i que lògicament ajudaran a enriquir el text que sortirà. Ajudaran, per tant, a obtenir la millor de les regulacions possibles on, efectivament, els grups parlamentaris seran fonamentals, serà fonamental la seva participació. Li he dir que vostè ha dit que té la mà estesa per participar, nosaltres hem recollit les propostes que vostès han fet, les hem estudiades, algunes s'han incorporat, altres no, però no es pot dir que no haguem tengut en compte aquestes aportacions i, és més, tampoc no hem treballat amb la resta de grups parlamentaris, ara vendrà la feina una vegada que passi per Consell de Govern de parlar i lògicament parlarem com a govern per tal de fer aquesta regulació que, com vostè admet, és una regulació complexa.

És una regulació complexa que nosaltres volem abordar, la volem abordar perquè estava en els programes electorals dels partits que ens vàrem presentar, perquè està en el mandat dels acords pel canvi on diu que hem d'adoptar mesures reguladores del turisme i hem de modificar la Llei turística per regular el lloguer turístic, el lloguer turístic en general, no dels plurifamiliars exclusivament com vostè defensa, i pretenem solucionar diverses qüestions.

La legislació turística actual estableix, com vostè sap, el principi d'intercanvi de places, per donar d'alta una plaça nova turística es dóna una de baixa entre les que hi havia prèviament. Com sap també aquest principi no és d'aplicació universal ja que hi ha nombroses excepcions: hotels de cinc estrelles, hotels de ciutat, agroturismes, hotels rurals i per descomptat totes les places en habitatges residencials. Tots aquests estan exempts de comprar places turístiques a les borses insulars de places o l'alternativa que seria aportar obsoletes que es donin de baixa.

A més de les excepcions hi ha també l'oferta il·legal que tampoc no queda subjecta a l'intercanvi de places, que per això és il·legal, i per això avui per avui no existeix un nombre real de places turístiques. Avui a les Illes Balears tenim exactament 520.000 places aproximadament turístiques entre places hoteleres i allotjament residencial. Especificant més, a Mallorca tenim 288.000 places hoteleres, i aquí entraria tot tipus d'hotels: hotels de cinc estrelles, agroturismes, etc., i unes 67.000 en habitatges residencials. Això fa un total a Mallorca de 356.000 places aproximadament. Aquests nombres contínuament es poden moure, contínuament poden créixer i, per tant, hem d'afrontar si entrem en el tema de lloguer a plurifamiliars també d'aquesta qüestió.

L'altra qüestió important que lògicament hem de resoldre és que la regulació de comercialització d'estades turístiques en habitatges avui per avui només ho permet habitatges unifamiliars. Com deia la portaveu que vostè anomenava efectivament hi ha tota una sèrie d'habitatges, en aquests moments els plurifamiliars, on està prohibit i, per tant, hi ha un greuge comparatiu. Per què cases i xalets sí i en canvi pisos i apartaments no? A això vol donar sortida també la llei.

I també vol donar sortida a la realitat, com vostè explicava, augmenta el foment de lloguer turístic en pisos al marge lògicament de la normativa, per tant, escapant en moltes

ocasions d'obligacions tributàries, de requisits de qualitat i, a més, hi ha una demanda creixent d'aquest tipus de turisme. Això crea, per una banda, en el cas de plurifamiliars problemes de convivència amb els veïnats per la barreja d'usos residencials i turístics i que avui per avui les comunitats de veïnats no tenen els instruments per fer front a aquests problemes i també provoca, com sap, una distorsió del mercat de l'habitatge. El nombre d'habitatges que es deixen de llogar a residents i passen al lloguer turístic provoca un increment del preu del lloguer residencial que sobretot en zones urbanes dificulta l'accés a l'habitatge per part tant de residents com de treballadors.

L'actual normativa és ineficaç per fer front a aquesta situació i, per tant, els principis que hem de salvaguardar, i per això li deia aquesta realitat més complexa que vostè esmentava, són garantir la gestió equilibrada del nombre total de places turístiques fent efectiu, per tant realment, el principi d'intercanvi de places establint d'aquesta manera un sostre real com un dels instruments que ens ha de permetre, no l'únic, evitar el creixement il·limitat de l'oferta turística. El segon dels principis és que qualsevol ciutadà, efectivament, s'ha de poder beneficiar de l'activitat turística, prosperitat compartida, perquè és un tipus d'activitat econòmica on la llei estableix principis, normes, criteris i no pot generar greuges comparatius, com dic. En tercer lloc, regular adequadament aquesta realitat existent minimitzant l'existència d'activitats econòmiques al marge de la normativa. S'ha de tenir en compte, en quart lloc, l'accés a l'habitatge per part de residents i treballadors, no ha de provocar que hi hagi una distorsió tal del mercat de l'habitatge que faci impossible aquest accés a l'habitatge. Ha de garantir la convivència entre turistes i residents, regulam per tant els usos urbanístics que són competència, efectivament, de consells insulars i d'ajuntaments i donam instruments a les comunitats de veïnats per resoldre els problemes de convivència.

Per tant -com dic-, objectius de la nostra llei que ens marcam: establir el sostre de places turístiques, posar ordre al lloguer turístic, garantir l'accés a l'habitatge. La regulació, per tant, ha de tenir tots i cada un d'aquests factors en compte, la modificació ha de crear un marc general i regular uns paràmetres que han de complir els habitatges que es destinin a lloguer de vacances, aquí els consells i els ajuntaments són fonamentals. Vostè comentava, per què tenen més protagonisme els consells que els ajuntaments? Miri, els consells tenen la planificació urbanística i territorial i a tres dels quatre casos, en tres de les quatre illes, també tenen l'ordenació turística, i els ajuntaments lògicament tenen la de planejament.

Li vull recordar que el paper dels ajuntaments no és secundari com vostè ha dit, no és secundari perquè, tot i que... a més que l'informe que fan és preceptiu només es podrà desfer, el consell se'n podrà desdir d'una manera raonada per motius d'interessos generals, però si no, haurà de seguir el criteri que haurà marcat l'ajuntament i lògicament el fet que els ajuntaments i els consells tinguin un paper fonamental ens ajudarà perquè coneixen millor la realitat, perquè... i sobretot perquè aquesta activitat té casuístiques o especificitats molt diferents perquè en un indret en què pot ser positiu l'ajuntament podrà obrir i en un altre indret on pot tenir conseqüències negatives l'ajuntament podrà tancar, perquè jo estic d'acord amb vostè, aquesta activitat genera beneficis, a l'interior de

Mallorca ha ajudat a reactivar econòmicament molts de comerços i molts de negocis locals, però també a la vegada està produint una pressió urbanística i d'habitatges en zones com Palma o Vila a Eivissa on lògicament els ajuntaments en aquests moments tenen problemes per controlar-ho.

Per tant, com he dit, qui tenguin en compte aquesta realitat, ajuntaments i consells, podrà obrir o tancar perquè tindrà les eines adequades per fer-ho. En qualsevol cas, totes i cadascuna de les qüestions que vostè ha dit en aquests moments estan damunt la taula amb al·legacions, per tant, no hi veig res insalvable, perquè podem parlar de tot el que vostè ha dit, de quina és la majoria que ha de tenir en compte els veïnats a l'hora de decidir o no decidir si hi ha o no hi ha lloguer turístic, de quin paper han de tenir els ajuntaments, si al final l'informe ha d'acabar sent vinculant, no hi estem tancats, i es pot recollir a la llei que efectivament sigui vinculant, igualment les normes de transitorietat es poden aclarir encara molt més del que ja ho estan a la llei, els requisits que vostè diu que ho fan impossible, m'agradaria saber quins són els requisits que fan impossible, que no han d'haver construït la casa il·legalment?, crec que és un requisit mínim, que han de tenir cèdula d'habitabilitat?, és un requisit mínim, que el seu comptador ha de ser individual perquè els turistes que hi ha a casa meva... que gastaran aigua no l'han de pagar els veïnats, aquesta aigua?, perquè és lògic que sigui així, és lògic que sigui així, que siguin accessibles?, que tinguin certificat energètic?, li record que el certificat energètic avui en dia ja es reclama per a lloguers normals i corrents.

I estic d'acord amb vostè que la Llei d'arrendaments urbans avui ens deixa alguns buits legals que s'han de solucionar i per això estam reclamant al Govern d'Espanya que aclareixi clarament el tema de la Llei d'arrendaments urbans perquè l'únic que diu és els lloguers de temporada van per la LAU i per als lloguers turístics ja s'arreglaran les comunitats autònomes sense diferenciar-ho clarament.

Com li he dit, totes i cadascuna d'aquestes qüestions poden ser objecte de discussió, no estam tancats...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, hauria d'acabar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Vaig acabant, Sr. President, i de fet estam convençuts que amb les al·legacions que ens han enviat moltes d'aquestes qüestions d'aquí que arribi al Parlament ja estaran incorporades, solucionades i, per tant, el debat el podem tenir -com he dit abans- per enriquir clarament la llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Ara correspon la rèplica per part de l'autor de l'interpel·lació, Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vostè, començam pel tema de les aportacions dels altres grups parlamentaris, bé, vostè només ha tingut en compte el que és obligatori políticament que tengui en compte, que són les resolucions aprovades per aquest parlament, però vostè no ha cridat... no, no, no al nostre grup parlamentari, a cap altre grup parlamentari de l'oposició per elaborar, ajudar, fer aportacions al text originari que és on es fan les coses més importants perquè, és clar, vostè ens torna dir "quan s'hagi aprovat pel Consell de Govern parlarem", és clar, és que no li quedarà més remei, és que nosaltres tenim el dret i el deure de presentar esmenes, però vostè no fa cap esforç especial, cap ni un, de participació i de donar capacitat perquè puguem fer aportacions més enllà del que és el tràmit obligatori pel qual vostè necessàriament ha de passar, vulgui o no vulgui. Per tant, diguem, molt poc ens agafa la mà que li estenem.

Intercanvi de places, nosaltres estam d'acord en l'intercanvi de places per als futurs habitatges que es puguin dedicar a lloguer turístic, ho hem dit i ho hem presentat a aquest parlament, ho hem posat per escrit. Ara bé, primer de tot hem de fer aflorar la realitat i vostès no volen fer aflorar la realitat, vostès volen negar la realitat perquè vostès, aquesta realitat, no la poden fer intercanviar amb unes places hoteleres perquè la borsa existent és de places hoteleres.

Nosaltres li hem proposat que hi hagi tres borses diferents: una borsa per a les places hoteleres que estaven absolutament ja regulades i de les quals tots els operadors tenen interioritzat el funcionament; una plaça per als habitatges unifamiliars on ja podem tenir un cert sostre, ens podem plantejar si a determinats municipis d'interior o per dinamitzar el patrimoni a aquells nuclis que han estat declarats hi poguésser haver una bonificació d'aquestes places, perquè, com vostè deia i en això hi coincidesc plenament, han estat súper positius per als municipis d'interior els habitatges turístics, han dinamitzat molt l'economia i han fet arribar el turisme arreu de les Illes Balears, no només a les zones costaneres, però aquí hi hauria d'haver una borsa d'habitatges unifamiliars; i una tercera borsa que és la que hem de fer aflorar, que és la borsa de plurifamiliars.

Per què aquestes tres borses?, perquè són circumstàncies diferents, són realitats diferents, són ofertes diferents, són preus diferents de places i, per tant, vostès el que no podem fer és mesclar-ho, que és el que fa la seva proposta.

Distorsió del mercat d'habitatge, miri, l'habitatge és car a les Illes Balears, sempre ha estat car a les Illes Balears i ho serà entre d'altres raons perquè hi ha un consens bastant gran que la política urbanística ha de ser restrictiva i quan tu tens poca oferta de sòl, que és el que ens dedicam a fer amb normes restrictives urbanísticament, els preus puguen. Això és una llei inexorable. I nosaltres estam d'acord que la política urbanística ha de ser restrictiva, hem d'anar clars, però això té unes conseqüències i hem d'acceptar aquestes conseqüències, el que no podem fer és voler-ho tot, no poden anar a missa i repicar, això és impossible, si tenim una política restrictiva tendrem un habitatge car. Això és així, a part que vostè sap que el gran repte de la política d'habitatge és fer sortir al mercat els habitatges buits perquè aquí el que passava és que hi havia

molts d'habitatges buits, perquè, és clar, aquí sembla que tots els habitatges estaven plens i ara els propietaris malèvols han deixat de llogar-los als treballadors i han passat a fer-ho al lloguer turístic, la qual cosa és falsa, és una idea falsa. És fals, perquè el que ha passat és que hi havia molts de propietaris que no volien treure el seu habitatge al lloguer residencial per dir-ho d'alguna manera, i que han vist una oportunitat de fer una reforma, de posar al dia una propietat i treure-la a lloguer turístic, però no volien anar al lloguer residencial. Per què?, perquè d'altres raons tenen molt males experiències acumulades, més d'un any de desnonaments, no funciona el desnonament per impagament i vostès ho saben i és clar, el propietari es veu absolutament desincentivat de fer un lloguer en aquesta realitat jurídica de mal funcionament del desnonament, de fet, vostès tenen uns socis que es neguen que hi hagi cap desnonament, amb la qual cosa ja veu l'incientiu que tendran els propietaris per treure aquests pisos al lloguer, crec que absolutament cap.

Ajuntaments, són uns..., el seu paper és absolutament secundari, vostè em pot dir que la Mare de Déu nom Joana, però el cert és que només faran un informe, només els escoltaran, però els consells podran fer el que vulguin i estam parlant de zonificació, competència típica d'un ajuntament, competència típica de planejament, és la competència més típica i vostès els la volen furar, als ajuntaments, això en absolut és municipalista i en absolut accept el seu argument.

Requisits d'impossible compliment, sí senyor, perquè vostè volen comptadors individuals, no vol que tinguin un mecanisme per saber quina aigua gasta cada pis, que això... això ens podria semblar bé, vostès volen un requisit de comptadors individuals que això no passa en la immensa majoria dels edificis plurifamiliars amb més de deu anys, és que no passa. Vostès no neguin la realitat, si vostès n'estan eliminant el 95% només amb aquest requisit, si això és la realitat, no la neguin, diguin, és que el 95% fora perquè no compleixen aquest requisit.

Accessibilitat, els edificis de més de deu anys no compleixen la normativa actual d'accessibilitat, és que això és de lògica pura, els passadissos no estan fets i dissenyats amb una normativa d'accessibilitat actual, estan fets amb normatives molt més anteriors i, per tant, també aquí deixin d'incomplir, apart que han d'estar dins la zonificació i a més a més has de comprar les places i a més a més has de tenir un certificat energètic que també només hi pot arribar un 5%, al final és que no queda ningú, és que això és la realitat.

La seva proposta no posa ordre, continua duent a l'ostracisme i a la foscor tota l'oferta existent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Contrarèplica per part del Govern el vicepresident Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Miri, Sr. Melià, intercanvi de places, jo li vull aclarir el que diu la llei. La llei el que diu no és que es creï una borsa, la borsa ja està creada, la llei diu partim del que hi ha, si no fas res, tens el que hi ha, però dóna a l'organisme gestor de cada illa, que és l'organisme que regula les borses, la possibilitat de regular preus diferents, de regular borses diferents. Però això serà cada illa la que ho decidirà, que són els organismes que tenen la competència. No nega que es puguin fer tres borses com vostè diu, jo trob que no hi hauria d'haver tres borses, però efectivament, si hi ha distints tipus d'habitatges turístics o d'establiments turístics, efectivament han de tenir condicions diferents, per exemple en el tema del preu. I això ho ha de tenir en compte l'organisme gestor. Però aquest detall no entra dins la llei, l'hi podem introduir, si vostè convenç a tots els grups parlamentaris l'hi podem introduir. Però jo trob que hi ha detalls que és més lògic que es donin marge als organismes gestors, que per això poden anar per exemple modificant preus i no deixar un preu per llei que ens ferà totalment. I aquest és l'objectiu, deixar marges tant en el desenvolupament reglamentari, que correspondrà bàsicament als consells insulars que tenen la competència d'ordenació turística, com a la gestió a cada una de les borses. Això és el que diu la llei. I efectivament, després es decidirà si es mesclen o no es mesclen aquestes qüestions, com he dit, del nombre total.

Vostès insisteixen molt a fer aflorar l'oferta que ja existeix, però l'oferta que ja existeix, la manera que tenim de fer-la aflorar, és dir, bé els donam un temps perquè es donin d'alta. I com sabem que ja existia? Com sabem que realment no ens enganen a l'administració? Com sabem que tenen uns requisits mínim de qualitat? Això seria un camp qui pugui. Vostès el que proposen és un camp qui pugui. Nosaltres el que deim és no, mirin, això fins ara estava prohibit, en plurifamiliars; no és la nostra normativa, és la normativa que hem hereditat, estava prohibit. Ara obrim a aquells que compleixin les condicions, requisits i garanties, a la possibilitat que es donin d'alta sempre i quan els ajuntaments i els consells insulars ho zonifiquin, que són els que coneixen la realitat i que poden tenir en compte, efectivament, aquesta feina de bisturí, allà on en el centre de Mallorca serà positiu, on existeix una realitat diferenciada de Menorca i d'Eivissa, i allà on per tant, podran decidir.

També estic d'acord a donar més protagonisme als ajuntaments. Efectivament, estic d'acord que hem de deixar més clar tal vegada que l'ajuntament ha de tenir un informe que sigui vinculant, sempre també deixant als consells insulars que tinguin en compte la seva competència. I, per tant, cercar una fórmula, tal vegada més clara que la que ara hi ha recollida en aquests moments a la llei, per tenir en compte aquesta situació i que per tant, si vostè considera que els ajuntaments tenen un paper secundari, faci una aportació. Nosaltres la farem, la farem en la línia que els ajuntaments tinguin major protagonisme. Perquè ja li he dit que no hi ha cap qüestió de les que vostè posi damunt la taula, que sigui innegociable, que sigui absolutament tancada. Volem escoltar totes les veus i tenir en compte totes les situacions.

Li puc assegurar que en una taula vostè reunirà 40 persones i n'hi haurà 20 que no voldran de cap de les maneres el lloguer turístic i 20 que el voldran. La realitat, per tant, és que fem el que fem, sempre hi haurà qüestions que no agradaran. Però sempre s'ha de tenir en compte que si anam a tenir en compte tots i cada un dels factors, els de legalitat, els jurídics, els de qualitat, perquè vostè discrepa dels comptadors individuals, em discrepa dels temes d'accessibilitat. Són qüestions de qualitat, no qualsevol habitatge serveix per a lloguer a turistes, sempre queda el lloguer de temporada que ens permet la Llei d'arrendaments urbans, sempre queda el lloguer residencial, que permet la Llei d'arrendaments urbans, però quan estam parlant d'un negoci, perquè és un negoci, quan estam parlant d'una professionalització del que suposa el lloguer turístic, jo crec que establir uns mínims requisits, unes mínimes garanties és el que es demana a qualsevol establiment turístic quant a normativa d'incendis, de seguretat, de recollida de residus, d'aigua, de neteja, de normativa laboral, ... Sap què se li demana a qualsevol negoci?, a una merceria? Estarem d'acord o no estarem d'acord que és exagerat o no, però es demana moltíssim i estam parlant en aquest cas d'una professionalització, d'un negoci, ens agradi o no ens agradi. I hem de fer front a aquesta qüestió.

Per tant, li torn insistir -ja per acabar- que nosaltres recollirem totes aquelles qüestions que puguin millorar la normativa que hem presentat, que puguin millorar la llei i que aconseguixin el major consens possible. I jo crec que és factible, Sr. Melià, és factible. No estam tan lluny de coses que vostè planteja en les coses que nosaltres defensam, entre altres qüestions perquè hem tengut en compte tots i cada un dels factors que vostè diu, però n'hi ha d'altres que pesen a la balança cap una altra banda, perquè hi ha altra gent que pensi també amb els efectes complicats que du aquest tema, per exemple a grans zones urbanes, o a ciutats com Palma o Vila. Insistesc...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

...hem de tenir en compte tots i cada un d'aquests factors. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1753/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a redistribució de la captació de la Llei de l'impost d'estades turístiques.

I en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 1753/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a

redistribució de la recaptació de la Llei d'imposts d'estades turístiques.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular i per defensar-la té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Avui el Grup Parlamentari du una proposició no de llei molt important i a més la vàrem voler entrar d'urgència, perquè ha estat el tema de les darreres setmanes, des que es va conèixer finalment com s'havia fet aquest repartiment de l'impost d'estades turístiques o de la coneguda ecotaxa 2.0.

No hem volgut retirar aquesta proposició no de llei, tot i la indisposició del nostre diputat, perquè consideram que hi ha un clamor, que hi ha una preocupació, sobretot per part d'ajuntaments als quals nosaltres volem defensar i ens volem posar al seu costat.

Quan es va començar a tramitar aquest nou impost, aquesta ecotaxa, des del Partit Popular ja vàrem fer diferents advertiments, ja vàrem dir que tendrien dos problemes fonamentals, un era així com es recaptava aquest impost, que no ho tenien clar. Vàrem demanar que esperassin, que primer aclarissin tot el tema que estaven debatent en el punt anterior, del lloguer de vacances, perquè hi hauria bona part dels turistes que arribaven a la nostra comunitat autònoma que no pagarien aquest nou impost. I l'altre ja els vàrem avançar que la mare de totes les batalles seria com distribuïen aquest fons i, de fet, ja va ser un cavall de batalla en els seus socis preferencials de Podemos, que una vegada més -i ja hem vist que no la darrera- els varen tornar amenaçar en no votar aquest impost si no feien les coses com ells deien. Nosaltres ja vàrem dir que era molt important que estigués clar on anirien aquests doblers, que el turista sapigués en què s'invertien els doblers que estava pagant i que no s'enganàs ningú.

Ara, una vegada hem conegut els projectes aprovats i hem conegut com s'ha fet aquest repartiment, veim que s'ha consumat la farsa, que s'ha consumat que les presses polítiques per posar aquest impost no duen enlloc i generen problemes aquí on no n'hi havia, en la tònica del vicepresident d'aquest Govern, que té dues maneres de fer política. O bé, es dedica a anar a fires i a *dormir el sueño de los justos*, sense posar cap mesura damunt la taula; o quan intenta arreglar un problema dins l'àmbit turístic o econòmic d'aquesta comunitat autònoma, no només no l'arregla, sinó que obri nous melons i genera problemes aquí on no n'hi havia. Ho ha fet amb l'ecotaxa i ho ha fet també amb el lloguer turístic.

El Govern ho va fiar tot a aquesta comissió i nosaltres ja ens vàrem queixar des del primer moment que aquesta comissió estava mal formada, que hi mancava pes dels ajuntaments, que hi mancava pes dels municipis i que hi mancava un criteri clar de com els municipis es quedarien en part d'allò que es recaptés via aquest impost. Com dic, tot es va fiar a aquesta comissió, que seria molt participativa, que es dialogaria molt i que hi hauria molt de consens, el que passa és que, clar, a gairebé dos anys de l'inici d'aquesta legislatura ja sabem que el consens, la participació i el diàleg els vénen just quan els

aconsegueixen amb els seus propis socis; vés que hem de fer quan a més han de negociar o consensuar amb entitats o amb persones que no pensen com ells.

El Govern ha enganat tothom, i ha fet un paperot amb aquesta comissió, que serveix únicament per justificar decisions que ja estaven preses abans de dur-les a la taula d'aquesta comissió. Tres mesos abans d'aquesta comissió el Govern ja sabia que molts dels projectes que s'aprovarien estaven recollits en els pressuposts de la CAIB. Ha passat amb l'illa d'Eivissa, amb l'aprovació d'un projecte que ja estava pressupostat dins els pressuposts generals de la comunitat autònoma, un projecte, per a més inri, que ni tan sols no havia sol·licitat ni tan sols no volia l'illa d'Eivissa. Una comissió que té una distribució tan peculiar que per exemple el GOB i els Amics de la Terra tenen el mateix pes que tots els municipis de Balears junts; una comissió que té una composició tan peculiar que per exemple Comissions Obreres i UGT tenen també el mateix pes que tots els municipis junts.

Ha estat el negoci perfecte per al Govern. L'impost el recapten els hotelers, el paguen els turistes, i també el paguen els residents, perquè la Sra. Armengol va dir la setmana passada que aquest impost no afectava als ciutadans de les Illes Balears; fals, aquest impost també el paguen els residents i els ciutadans de les Illes Balears, i el Govern, com dic, amb aquest negoci rodó, únicament s'encarrega de gastar-lo, de quadrar comptes i de pagar, via aquest impost, projectes que ja havia promès, com dic, via pressuposts generals de la comunitat. I això és riure's dels ajuntaments, fer-los perdre temps i doblers. Deia el portaveu socialista que és que els ajuntaments s'havien generat massa expectatives. Clar, jo crec que aquest *escurrir el bulto* que té aquest govern, que la culpa de tot és del Partit Popular, aquí no pot ser culpa del Partit Popular i serà dels ajuntaments, que els varen fer cas i es varen presentar a una convocatòria a la qual varen ser animats i varen ser convidats a participar, i se'ls va donar només un mes perquè poguessin presentar els seus projectes, quan el Govern ja sabia que ni es mirarien aquests projectes ni n'aprovarien cap. Més del 80% dels projectes aprovats són projectes del Govern, i la resta són projectes dels consells.

I dic que és injust perquè els municipis assumeixen la majoria de despesa pel que fa al sector turístic, i no han rebut res. Neteja i conservació de platges, socorristes, manteniment i conservació de l'enllumenat públic, manteniment i conservació de jardins, manteniment i conservació d'instal·lacions esportives, manteniment i conservació de voreres i carrers, oficines d'informació turística, preparació d'ordenances contra el renou i el "botellot", promoció turística dels seus municipis, manteniment i conservació del clavegueram, seguretat ciutadana... Tot això són despeses que assumeixen els mateixos ajuntaments, i els han donat zero euros. Aquest federalisme interior que tan predica la Sra. Armengol es converteix en riure's dels ajuntaments i dels consells.

Varen dir que prioritzarien el tema d'infraestructures hidràuliques. El Partit Popular els vàrem dir que ens pareixia bé; el que passa és que molts d'aquests projectes que presentaven els ajuntaments s'ajustaven a aquesta convocatòria i anaven també a infraestructures hidràuliques; més de 50

projectes anaven per solucionar el tema dels fuites d'aigua, que fa un parell de mesos era prioritat per a aquest govern i que ara tampoc no n'han aprovat cap.

El Govern, com que creia tant en aquesta comissió d'impuls del turisme sostenible, però tampoc no s'ho va voler jugar tot, no fos cosa que això de la participació anàs de veres, es va assegurar la majoria en aquesta comissió i el poder de bloquejar i de vetar tots aquests projectes, com finalment ha estat. De fet el mateix govern no ha fet cas del reglament que desenvolupa aquesta comissió, on diu expressament que per fomentar la participació ciutadana almanco un de cada tres projectes presentats haurà de ser fruit de processos participatius, i això tampoc no ha succeït.

Per tant, com dic, és la farsa i és la demostració que aquest impost no funciona, i el que comença malament i el que comença amb presses acaba malament. Nosaltres ja ho vam dir clarament: és necessari que part del que recaptin els ajuntaments torni a aquests ajuntaments, i és necessari també que sigui en proporció a la seva distribució, i que també hi hagi percentatges per a aquells ajuntaments que tenint recursos turístics no tenen places hoteleres, per tant no tenen capacitat per poder recaptar aquest impost.

I vostès, quan parlen de l'ecotaxa, que en són tan defensors, sempre posen exemples d'altres llocs, d'altres indrets europeus, i diuen que allà també es recapta l'ecotaxa, però s'obliden de la segona part del missatge, i és que a París, Amsterdam, Florència, Roma, Venècia, Milà... són impostos municipals; el que es recapta...

(Remor de veus)

...recau en el municipi. Vostès... vostès han optat per fer un impost autonòmic, un impost autonòmic, com dic, que nosaltres ja vam proposar a les nostres esmenes que no es varen acceptar que part havia de recaure en aquests municipis, com dic, en proporció amb el que anassin recaptant. Només així serien just i només així retornen part de l'esforç que fan tots els municipis per mantenir el nostre paisatge, per mantenir els nostres pobles i les nostres ciutats en bones condicions per poder ser una bona destinació turística.

I seguim igual, i seguim igual un any després, i l'any que ve tornarà a passar igual, perquè vostès només tenen com a finalitat, aquest impost turístic, quadrar els seus comptes i augmentar els ingressos per poder seguir gastant; així com gastaran o com revertirà això a la indústria turística els importa ben poc.

Per això nosaltres presentem aquesta proposició no de llei, que a més han presentat els grups municipals del Partit Popular a tots els ajuntaments i també als consells. També hi va haver una assemblea de la FELIB la setmana passada en què tots els municipis es varen manifestar de manera molt contundent contra aquest repartiment, i també des del Grup Popular en el consell hem forçat la compareixença del Sr. Ensenyat davant l'Assemblea de batles perquè expliqui aquesta manera que han tengut de burlar-se i de fer perdre el temps als ajuntaments.

Proposam com a primer punt deixar sense efecte l'acord de la comissió d'impuls de turisme sostenible i que es faci una nova proposta tenint en compte els projectes municipals. Com a segon punt instam el Govern a modificar el sistema de distribució dels ingressos obtinguts per aquest impost donant més pes als municipis dins la Comissió d'impuls de turisme sostenible. I en el tercer punt, en cas que la proposta aprovada fa unes setmanes continuï endavant, el més just, el mínim que pot fer el Govern, és fer-se càrrec del cost dels projectes que han sufragat els ajuntaments, ja que molts d'ells no tenien projectes dins el calaix i varen haver d'encarregar, i per tant pagar amb els recursos propis, uns projectes que ni tan sols no han tengut en compte perquè, com dic, la decisió ja estava presa abans que arribàs a aquesta comissió.

Això sí, vull acabar la meva intervenció reconeixent un mèrit del vicepresident. Una vegada més el vicepresident del consens i del diàleg ha aconseguit una cosa que ningú no havia aconseguit. El GOB, Amics de la Terra, la Federació hotelera, els empresaris, ARCA..., tots s'han unit per dir-li que s'està equivocant, que no va bé. El mínim seria que rectificàs.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. 2301, 2302 i 2303/17. Per un temps de deu minuts té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la casa i públic que ens visita, un dia més el Partit Popular posa de manifest la seva postura contrària davant l'impost d'estades turístiques. La Sra. Prohens ja l'hem escoltada fa un moment. Avui ens presenta una proposició no de llei per via d'urgència, com ha comentat, per demanar la redistribució de la recaptació d'aquest impost, i el que més ens crida l'atenció, entre altres qüestions, és la seva justificació, i la llegiré, encara ja hi ha fet referència: "Atès l'esforç que han realitzat molts d'ajuntaments a l'hora d'elaborar els diversos projectes, que van ser presentats amb les màximes expectatives d'aconseguir millores importants per als seus municipis, en molts de casos en relació directa amb el tema mediambiental, i atès que els esmentats projectes no han estat aprovats per ser finançats amb fons provinents de l'impost sobre estades turístiques, es fa necessari i urgent que el Parlament es pronuncii per tal de donar una solució i es compensi l'esforç efectuat pels ajuntaments".

Em sembla que amb aquesta lectura i amb el que ha exposat la Sra. Prohens queda molt clar què està intentant defensar el Partit Popular.

El Partit Popular s'ha pronunciat en contra des del minut zero sobre l'impost d'estades turístiques i avui, una vegada

més, amb el seu cinisme que el caracteritza, ve a demanar a aquest parlament tirar enrere la decisió del Govern. No puc evitar mirar cap enrere i la maleïda hemeroteca, com moltes vegades dic, i ens deixa titulars com els següents: “El Parlament aprova l’ecotaxa amb el vot en contra del Partit Popular i Ciutadans”, 22 de març de 2016. I un segon titular: “El Partit Popular proposa que l’ecotaxa de 2016 vagi tota a infraestructures hidràuliques”, 23 de setembre de 2016. Va ser una de les cinquanta propostes de resolució que va registrar el Partit Popular en el Parlament, després del debat de política general de la comunitat.

I podria seguir llegint més titulars que ens deixa aquest partit durant tots aquests mesos, però ho deix estiar. És obvi i notori que ha posat pedres en el camí perquè aquest impost no s’implantés en la nostra comunitat.

Davant de la iniciativa ha tenguut dubtes, Sra. Prohens? El Partit Popular espera o esperava que amb aquesta recaptació, aproximadament de 30 milions d’euros, totes les administracions, des del Govern passant pels consells i acabant en els ajuntaments de totes les Illes Balears, se solucionassin tots els problemes i la falta de finançament per dur a terme moltes inversions necessàries en el nostre arxipèlag? Esper, Sra. Prohens, que la resposta sigui no. D’altra banda, hauríem de dir que són uns il·lusos amb 30 milions d’euros intentar satisfer totes aquestes necessitats.

Per tant, senyores i senyors del Partit Popular, per solucionar la falta d’inversions en les nostres illes els trasllado dues propostes que són a l’abast del seu partit: primera d’elles, presentar esmenes als pressuposts generals de 2017 que en aquests dies es preparen a Madrid. Ho faran? Poden demanar a tots els ajuntaments, als consells i al propi govern la informació de tots aquests projectes que s’han quedat sense adjudicar, segurament que el seu partit a Madrid els farà cas i farà que arribin les inversions que necessiten les nostres illes. I la segona proposta, també molt interessant, serà demanar reunions amb els diferents ministeris i amb els ministres corresponents per reclamar totes les inversions estatutàries que estan pendents de venir i promoure, juntament amb el govern actual, de noves i, d’altra banda, reclamar una millor o un millor finançament per a Balears. Ho faran, senyores i senyors del Partit Popular?

Des de Podem tenen tot el nostre suport davant aquestes propostes que els transmet directament. Esperem que les agafin i es posin a treballar per al bé comú de la ciutadania balear.

Sembla que la decepció no és només del Partit Popular, sinó de moltes institucions i moltes organitzacions, com ha comentat la Sra. Prohens, i segurament alguns portaveus de la resta de partits hi faran referència, quan hem sabut els projectes definitius que finalment es finançaran amb aquest impost.

A l’anterior ple ja vàrem escoltar diverses preguntes per part d’alguns grups parlamentaris i les respostes per part del Govern, des de Podem, la nostra companya Laura Camargo va reconèixer que haver posat en marxa l’impost sobre estades turístiques és una de les qüestions de la qual ens podem sentir més orgullosos de les que hem fet fins ara. És obvi que el Partit Popular no hi ha contribuït. Per una altra banda, va dir que no

és l’ecotaxa que des de Podem vàrem reclamar, nosaltres volíem un repartiment amb prioritat ecològica, participatiu i territorialitzat.

Hem vist com el criteri participatiu proposat pel Govern ha donat i donarà molt que parlar-ne. D’altra banda, la utilització de la recaptació per fer noves inversions o millores d’aquestes en temes hídrics, no negam la seva importància i necessitat, però no ens sembla que ho hagi de fer aquest govern i menys amb aquest impost. Hauria de ser una qüestió estatal. Però una vegada més el Govern posa tires o tapa forats davant la falta de finançament per a les nostres illes.

Sobre el repartiment d’aquest impost i la composició de la comissió dir que ja sabíem que el resultat final no seria ben rebut per molts dels col·lectius, ja que el Govern té la potestat final de decidir quins projectes es duren a terme. Vàrem intentar arribar a un acord amb el Govern en les negociacions perquè fos més participatiu, però finalment es va negar.

Sobre aquesta proposició no de llei hem presentat tres esmenes que intenten ajudar a incrementar sobretot la recaptació. La primera insta el Govern, des d’aquest parlament, a revisar a l’alça l’import de l’impost turístic que es cobra segons temporada i segons establiment. Avui he portat l’*Anuari de Turisme de les Illes Balears de 2016* i concretament els recomano que lleixin l’article *L’impost sobre estades turístiques a les Illes Balears. Valoracions i percepcions*, que apareix a la pàgina 217; entre altres elements que posa damunt la taula, vull destacar la relació de tipus de taxa turística que en alguns països europeus, entre altres, es cobren. Avui per avui pagar 50 cèntims per una nit a Balears, ho torn a repetir, 50 cèntims per una nit a Balears ens sembla que és una quantitat molt petita si ho comparem amb moltes ciutats o països del nostre entorn. Creiem, des de Podem, que es podrien revisar els imports que actualment es cobren segons temporada i establiment.

La segona proposta o esmena que presentem és revisar la fórmula de pagament dels amarraments de les embarcacions, perquè siguin gravats per l’impost de turisme sostenible. Avui per avui, veiem que aquest tipus de turisme té un impacte directe sobre les nostres aigües i sobre el nostre territori, és l’Autoritat Portuària la que recapta tots els ingressos, que és molt important. També creiem que es podria estudiar aquesta via.

I la tercera és incloure el pagament de l’impost de turisme sostenible als creueristes que visiten les nostres illes des del primer minut. Sobre aquesta mena dir que Podem va ser l’únic partit que volia cobrar aquest impost des del moment que els creuers atraquen als nostres ports. Finalment, a la llei es va recollir que només ho pagarien aquells que romanguessin més de dotze hores. En el cas del Port de Palma els creueristes no paguen perquè és un port d’inici i final de trajecte. Per tant, veiem que a la fi és pràcticament nul·la aquesta recaptació.

Sobre els punts que es recullen en aquesta iniciativa i el nostre posicionament davant la proposta per part del Partit Popular, com es pot imaginar, hi votarem en contra. Sobre el primer punt, el Partit Popular demana deixar sense efecte l’acord. Què passaria si s’aprovés? Idò, hauríem de fer una

nova convocatòria, començar de nou el procediment. Segurament aquesta llei té marge de ser millorada, com segurament tots els partits polítics d'aquesta cambra compartim aquesta opinió, per tant, instam el Partit Popular i la resta de grups parlamentaris a fer propostes per millorar aquesta llei.

Sobre el segon punt, la comissió és la que va votar quins són els millors projectes per a la ciutadania. Ja ho he dit abans, el Govern ha prioritzat la inversió en grans projectes hídrics, quan hauria d'haver invertit la recaptació a revertir els efectes negatius que provoca el turisme a nivell local.

I el tercer punt, també el votarem en contra perquè el Partit Popular sap perfectament que quan es presenta un projecte des de qualsevol institució, organització, plataforma, etc., Sra. Prohens, és molt probable, però molt probable que no sigui acceptat davant la multitud de projectes que es presenten davant una convocatòria pública. Per tant, no entenem aquesta demanda. Vull dir que poden els ajuntaments en pròximes convocatòries presentar aquests projectes de nou i provar-ne sort.

I sobre l'esmena que han presentat conjuntament els partits MÉS per Mallorca i MÉS per MENORCA, en què demanen estudiar la fórmula per millorar la distribució, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena RGE núm. 2306/17. Durant deu minuts té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Bé, aquesta legislatura en un any i mig, no sense dificultats, no sense dificultats, però hem estat capaços de definir aquest nou impost, un impost autonòmic, autonòmic, un impost sobre les estades a allotjaments turístics. S'ha aprovat la llei, s'ha tramitat i s'ha aprovat el seu reglament, s'ha de tramitar la primera convocatòria i ja s'han aprovat per Consell de Govern els primers projectes que es finançaran amb aquest impost. I, el que és més important, la proposta que debatem avui del principal partit de l'oposició, a les propostes que ens fa no qüestiona ni que es cobri l'impost ni tan sols no qüestiona les finalitats en què s'ha d'invertir l'impost. Això és un avanç quasi més important que tota la resta.

El sentit de la proposta del Partit Popular no va en contra que es cobri l'impost o que hi hagi hagut problemes a causa del seu cobrament, perquè no n'hi ha hagut, l'impost s'ha cobrat amb normalitat; tampoc no s'ha ficat amb el fet de si s'ha invertit molt o poc en les finalitats que es varen marcar per a l'impost ni (...), perquè s'ha complert allò que deia la llei i la realitat és que varen fer una llei, un decret complicadet, però que s'ha complert. El que qüestiona el Partit Popular no és en què s'inverteix o on s'inverteix, sinó qui inverteix, quina

administració ho inverteix, i a mi em perdonarà, Sra. Prohens, però ara mentre parlava he revisat les esmenes que va presentar el Partit Popular i, esmenes en el sentit de distribució entre les administracions, no n'hi va haver cap, ni del Partit Popular ni d'altres grups. L'única proposta potser un poc més concreta és la que va presentar El Pi, però no perquè anàs als ajuntaments sinó perquè s'invertís dins el municipi; s'inverteix dins el municipi, el 50%, no, perquè entenc que si una infraestructura del Govern l'arregla el Govern s'inverteix dins aquell municipi turístic. Per tant l'única que s'aproximava un poc era en tot cas aqueixa d'El Pi, però el Partit Popular no va presentar cap esmena, va presentar una esmena genèrica perquè es tengués en compte la territorialitat, una cosa semblant al que finalment es va aprovar i que s'ha complert el tema de la territorialitat de la inversió.

Allò important d'aquest impost és que millora la vida dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i els projectes que s'han aprovat van destinats a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i aquest impost que es recapta i que prové de l'activitat turística s'inverteix a Balears, a diferència de molts d'imposts que es generen aquí gràcies a l'activitat turística, com l'IVA o altres impostos, que es recaptin aquí però que no s'inverteixen aquí, s'inverteixen a la península, acaben pagant sofàs i altres coses. Però a diferència d'aquests altres impostos aquest s'inverteix aquí, perquè ha semblat que aquests doblers que s'havien recaptat no anaven enlloc. Aquests doblers s'inverteixen en projectes que van a millorar la vida dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Tenim una primera convocatòria en un temps rècord, amb 30 milions d'euros, amb projectes aprovats que milloren el nostre medi ambient, que sobretot milloren el cicle de l'aigua, una qüestió vital, amb infraestructures per ampliar i millorar la xarxa d'aigua en alta de la nostra comunitat autònoma i que revertiran en una millor qualitat de l'aigua.

Jo particularment no compartesc que l'illa d'Eivissa no demani i que a Santa Eulària no vulguin aquest projecte que s'ha previst perquè ho diguin a la conselleria, i jo crec que es podran fer altres coses, si és així; si realment... crec que no són conscients dels problemes de sequera que hi ha hagut en aquesta comunitat, i que perquè ara hagi plogut dues vegades ens pensem que s'hagi solucionat aquest tema, jo crec que l'Ajuntament de Santa Eulària i la gent de Santa Eulària no ho veu així, però en tot cas que ho diguin i la conselleria potser es pot plantejar renunciar a aquest projecte i fer-ne d'altres.

Projectes que s'invertiran a crear ocupació en temporada baixa, projectes que s'invertiran en rehabilitació de patrimoni, projectes que s'invertiran en cultura. Nosaltres consideram que no s'ha de tirar enrere aquest pla, per això votarem en contra del primer punt.

El que nosaltres consideram és que el Govern s'ha de posar a fer feina el més aviat en el pròxim pla; s'ha d'analitzar com ha anat aquesta primera convocatòria, analitzar amb quines dificultats s'han trobat a l'hora de complir aquest equilibri territorial i la resta de regles que es varen posar tant al reglament com en el pla, i veure quins aspectes es poden millorar. Per això tampoc no estam d'acord amb el segon punt,

i per posar una aportació en positiu el Grup MÉS per Mallorca, juntament amb el Grup MÉS per Menorca, proposam modificar el punt segon per dir que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a estudiar una fórmula per millorar la distribució dels ingressos obtinguts amb l'impost de turisme sostenible.

Respecte del punt 3, i em perdonarà l'expressió, però això és un doi, per diversos motius. Aquí hi havia una convocatòria de 30 milions d'euros, i s'han presentat projectes per valor de prop de 200 milions d'euros. Evidentment queden fora 5 de cada 6 projectes de mitja. En quina convocatòria pública competitiva de projectes el que convoca es fa càrrec de les despeses dels projectes no aprovats? Li puc posar un exemple recent: convocatòria de l'entitat pública de l'Estat red.es, *Islas Inteligentes*, 30 milions d'euros, destinats a les illes, a les onze illes que hi ha a l'Estat espanyol; es varen presentar 10 projectes i se n'han aprovat 3, s'han aprovat projectes per valor de 19 milions d'euros i han deixat, per exemple, Formentera i Eivissa a fora, que havien presentat projecte.

Segon motiu: vull suposar que els ajuntaments han presentat projectes que són importants i són necessaris, entre altres coses perquè la Llei de contractes obliga a justificar la necessitat de qualsevol despesa. Aquests projectes, si són importants i són necessaris, els podran presentar a altres convocatòries de l'impost turístic; els poden executar amb recursos propis; els poden finançar amb els plans dels consells insulars, perquè cada consell insular té el seu propi pla d'obres municipals, afortunadament els ajuntaments ara tenen més recursos que en molts d'anys gràcies als plans dels consells insulars que han anat recuperant. En el cas de Mallorca just s'han resolt les convocatòries per obres municipals sumant 30 milions d'euros per a obres municipals. Perquè quedi clar el compromís dels partits dels acords pel canvi que hi ha una aposta clara pels ajuntaments: a Mallorca, 30 milions d'euros per a obres municipals.

Jo crec que si al Partit Popular li preocupen de veres els ajuntaments jo els propòs que tinguin cura de dos temes que preocupen molt als ajuntaments, que els preocupen més que aquest: el tema de la contractació de personal i les taxes de reposició, que els impedeixen tenir estabilitat a les plantilles; i la regla de despesa, que els impedeix invertir els recursos que tenen. Quan vostè es posin forts en aquests temes de defensar això davant el seu govern de l'Estat ens creurem que es preocupen pels ajuntaments i no els empenen només com a excusa per atacar aquest govern.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena [RGE 2306/17](#). Per un temps de deu minuts té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Prohens, malgrat el seu to corrosiu, o gairebé podria dir abrasiu, que per cert ha fet

que no trobéssim tan a faltar el Sr. Gijón aquí -malgrat això evidentment li faig arribar el desig d'una ràpida recuperació-, com li deia, malgrat el seu to abrasiu jo li he de dir que valoro molt positivament el canvi d'actitud subjacent que hi ha a la proposició que avui ha presentat, perquè ho veig com un indicador que vostès volen sumar-se a l'èxit, al gran èxit que ja és avui l'impost d'estades turístiques. Un gran èxit, un gran èxit -com ha assenyalat el Sr. Reus- abans que s'exhaureixi el segon any de legislatura, amb menys d'un any després d'haver aprovat aquest impost; no ha suposat cap incidència en la demanda turística, com vostès anunciaven; no ha generat cap problema de gestió; no hi ha hagut cap conflicte a les recepcions dels hotels, com vostès anunciaves; i a més a més ha generat una gran expectativa per poder fer front a les grans mancances en infraestructures i mancances mediambientals que té la nostra comunitat autònoma. Per tant podem afirmar sense cap por i amb el cap ben alt que l'impost d'estades turístiques és ja -el 2.0 que vostè deia- és ja avui un gran èxit.

I ara tenim davant nostre el següent repte, que serà el de l'execució, i que també hem d'estar, evidentment, amatents com es du a terme, perquè és una suma molt important de doblers que en aquests moments està distribuïda en una sèrie de projectes que s'hauran d'executar en el termini i que és el que d'alguna manera permetrà veure als ciutadans de les Illes Balears el benefici que suposa la posada en marxa d'aquest impost.

Imagini's la gran expectativa que ha generat que, com ha recordat el Sr. Reus, hi ha hagut sol·licituds per gairebé 200 milions d'euros, versus els 130 milions d'euros de recaptació d'aquest 2016 que, com vostè sap, eren els doblers que hi havia per distribuir. Imagini's si la demanda no hagués arribat a aquests 30 milions d'euros, llavors sí que ens criticarien i dirien que aquest impost no interessa a ningú, que ningú no n'espera res! No, és tot el contrari; és a dir que hi hagi hagut una gran demanda de projectes és perquè hi ha moltes necessitats, la qual cosa demostra la bondat i la necessitat d'aquest impost, i perquè els municipis i totes les administracions i totes les entitats tenen l'esperança que amb aquest ingrés extraordinari, nou, que fins ara no existia, es pugui fer front a totes aquestes mancances.

Quants doblers es demanarien era una incògnita, vostè ha anat insistint en aquesta visió "conspiranoica" que ja ho sabem, que ja ho sabem que hi hauria una gran frustració; home, jo crec que no hi ha cap govern que generi frustració voluntàriament, perquè, evidentment, un govern el que vol és que tothom estigui satisfet i que no hi hagi frustració, per tant ho trob una visió paranoica, com li deia, que considero que no s'aguanta per enlloc.

Però bé, com li deia, era una incògnita, no podíem saber com respondria la gent i, evidentment, un govern, en aquest cas, al que aspira és que generi la màxima expectativa i que la gent vulgui participar d'aquesta novetat, d'aquesta nova possibilitat de finançar les necessitats que té el territori.

Repartir sempre és problemàtic, repartir doblers sempre és problemàtic, primer, perquè sempre es dona lloc als greuges. En aquesta primera convocatòria, primera convocatòria, ho record, primera convocatòria, no s'ha finançat cap projecte de

municipis; tal vegada haguéssim finançat alguns projectes de municipis i les queixes i els greuges haguessin estat majors, perquè tal vegada el municipi A s'hagués queixat que haguessin finançat el municipi B i no hagués entès per què no finançaven el seu projecte. Per tant, haver donat projectes a municipis no hagués disminuït les queixes i els greuges que sempre hi ha quan es reparteixen doblers, no els hagués disminuït.

I estic totalment d'acord amb el Sr. Reus que l'important, sobretot, és on es fa la despesa, no qui la fa, sinó on es fa i, en aquest cas, li posaré l'exemple de Menorca que, com vostè sap, doncs amb els doblers que s'han recaptat de l'impost, encara que els municipis no n'executaran cap d'aquests projectes, tots els municipis, a tots i cadascun dels municipis de Menorca es destinaran doblers d'aquest impost. Per tant, com li deia, repartir sempre és problemàtic i encara que la composició hagués estat una altra, encara que els criteris haguessin estat uns altres, les queixes les haguéssim tengut igual.

I encara li dic una cosa, que vostè també hi ha fet referència, si els d'un sector ens critiquen i els de l'altre també, que, evidentment, van a aquesta comissió a defensar els seus interessos corporatius, vol dir que, segurament, anam per un camí de prou justícia i equanimitat en el repartiment dels doblers.

Anant directament als punts de la seva proposició, vostès primer proposen deixar sense efecte la distribució. A veure, Sra. Prohens, això, siguem seriosos, les lleis hi són per aconseguir-se, suposo que hi està d'acord; vostè sap el caos que representaria ara deixar sense efecte una resolució la qual ha generat multitud de drets adquirits? Això és totalment inassumible, deixar sense efecte una resolució que està feta, emparada en una llei, escolti, això generaria un caos descomunal, això és... em sembla mentida que, vostès que es presenten com el partit de l'ordre, ens portin aquesta proposta.

En segon lloc, parla de modificar el sistema i venen a dir que s'incrementi la presència dels municipis. Escolti, incrementar la presència dels municipis no disminuirà la litigiositat en el repartiment d'aquests doblers, més aviat tot el contrari, perquè els ajuntaments evidentment, si els ajuntaments fossin presents..., vostè imagini's que en aquesta comissió només hi hagués els ajuntaments, els 60 i tants ajuntaments de les Illes Balears, evidentment els ajuntaments anirien allà cadascú a defensar el seu projecte; aleshores, hi ha de ser la veu dels ajuntaments, als ajuntaments se'ls ha d'escoltar; és molt probable que a futures convocatòries hi hagi projectes d'ajuntaments que, evidentment, mereixin la valoració de l'interès global que té per a tota la comunitat o per a tota l'illa i, per tant, siguin escoltats. Però incrementar la presència dels municipis no solucionarà el problema que a vostès tant els escandalitza que, d'alguna manera, és el que ha motivat que presentin aquesta proposició no de llei.

Nosaltres a aquest punt, tot i que, com que creiem que, evidentment, tot és millorable, és el primer any que es posa en pràctica aquest repartiment, insistesc, el primer any, perquè em sembla molt agosarat només amb un any d'experiència treure tantes conclusions sobre el que cal canviar; aleshores, nosaltres sí que estam d'acord i per això hem presentat aquesta esmena, conjuntament amb el Grup de MÉS per Mallorca, que s'estudii

la possibilitat de millorar la forma de repartiment, perquè, evidentment, es fa camí en caminar, s'aprèn en posar en marxa les diferents normatives i, en aquest cas, doncs si podem millorar aquest aspecte, doncs a nosaltres ens semblaria bé.

Espero, amb aquest tarannà, diguem, amb aquest canvi d'actitud que deia al començament, que acceptin la nostra esmena. I bé, si no l'accepten, doncs ja veurem quina... estaran dient exactament quina és la seva actitud respecte del fons del tema, que entenc que és la seva preocupació per aquesta frustració que ha generat en els municipis.

I finalment, ens fan aquesta altra proposta, totalment surrealista, d'assumir els costos, no? Escolti, tothom sap què és una convocatòria, convocatòries competitives n'hi ha a infinitat d'àmbits i tothom sap que, evidentment, quan es presenta un projecte a una convocatòria te'l poden donar o te'l poden no donar. Vostè ha dit que els ajuntaments en molts casos no tenien projectes en el calaix, bé, segurament n'hi ha algun, però normalment els ajuntaments en tenen molts de projectes en el calaix, perquè les seves necessitats, com vostè indica, són tan altes que normalment en tenen molts.

I en qualsevol cas, per sort, aquest impost tindrà molts anys de vida, hi haurà moltes comissions, hi haurà molt repartiment i hi haurà moltes possibilitats que en anys venidors aquestes propostes que ara han quedat sense ser seleccionades, puguin ser seleccionades, a banda, evidentment, de poder-ho presentar a altres convocatòries o a altres convenis als consells insulars, a la comunitat autònoma o a l'Estat.

Respecte de les esmenes de Podem, que, sincerament, em sap molt greu, però em sembla que no seran acceptades pel Grup Popular, però, tot i així, indicaré ràpidament quina seria la nostra posició. La remissió a l'alça és molt bona idea, és molt bona idea, Sr. Aguilera, i potser sí que l'accepta el Partit Popular, perquè seria una manera que no generés tanta frustració, apugem l'impost i bé, fins a aconseguir una recaptació de 200 milions d'euros i segurament aquest problema ja no hi seria. Nosaltres, li he de dir que, en principi, ho veiem bé, tot i que creiem que no és aquest el moment de plantejar-ho, ja veurem si el Partit Popular accepta l'esmena. Com que crec que no l'acceptarà, no cal allargar-me més.

El mateix li dic sobre el tema dels amarraments i els creuers, són temes que són interessants, però creiem que no és aquest el moment de plantejar-los. Com li deia, i com deia replicant al Partit Popular, aquest impost no té ni un any de vida; donem temps, analitzem, avaluem, corregim i això ho hem d'anar fent a mesura que tinguem perspectiva. Quan tinguem perspectiva, podrem afrontar tots aquests canvis que vostès ens proposen, però no abans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per a fixació de posicions, per un temps de deu minuts, té la paraula el Grup Parlamentari El Pi, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia. Bé, el nostre grup parlamentari es troba en sintonia amb la filosofia que hi ha darrera la iniciativa del Partit Popular i, de fet, varem presentar dues esmenes al projecte de llei de l'ecotaxa que anaven un poc en aquesta línia, no exactament en aquesta línia, però sí en aquesta línia. Per què? Perquè ja varem detectar que hi hauria problemes en relació amb la recaptació.

Jo vull dir que em cenyiré a la recaptació, perquè aquí podem parlar d'un nou model de finançament per a les Illes Balears, hi estam d'acord, defensar el concert econòmic, per tant estam absolutament d'acord, però no és aquest el debat d'avui, com no ho és la llei Montoro, el tema de la reposició de personal, que també hi estam d'acord, però no és el debat d'avui, ni, de fet, el debat d'avui no és l'existència de l'impost, només és el repartiment de la recaptació, entenc. Per tant, intentaré cenyir-me a aquest objecte, perquè, si no, arriba que no parlem de l'objecte del debat.

Deia que havíem presentat dues esmenes en aquesta línia: una, per marcar un criteri objectiu, perquè aquí el que no hi ha són criteris objectius per fer el repartiment dels fons recaptats, i nosaltres dèiem, bé, almanco que la zona, que l'espai físic d'on han sortit aquests recursos, que és el municipi, rebí un mínim del 50%; no dèiem directament que fossin inversions municipals, és vera, però és evident que en gran part serien inversions municipals, ja que serien les que estarien circumscrites a un únic municipi, la immensa majoria. Per tant, era un criteri objectiu que afavoria els ajuntaments i que afavoria el sector turístic, que fa de recaptador del tribut, que no hem d'oblidar que això els crea molts maldecaps i alguns problemes. Per tant, era una manera de donar-los una compensació a l'esforç que realitzaven.

I la segona esmena era relativa a la comissió, perquè ja varem detectar que el que faria el Govern és aplicar el *rodillo* i varem negociar amb el Govern perquè el Govern pogués vetar que s'aprovàs un projecte que no trobàs adequat, però que necessitàs un consens per aprovar els projectes. Això era una transacció que es va posar damunt la taula, però no la varen voler acceptar, perquè vostès el que volien era aplicar el *rodillo*.

I de fet, les paraules del portaveu Reus ho demostren clarament, perquè ell ha dit: si no els agrada el d'Eivissa, si no els agrada el projecte d'Eivissa, la conselleria pot renunciar, és a dir, la conselleria fa el que li dóna la gana, a la comissió aquesta no serveix per a res; la conselleria pot renunciar i fer-ne un altre, això són les seves paraules, les quals, implícitament, ens donen la raó, que és dir: la conselleria ja decidirà el que trobi que hagi de decidir.

Que nosaltres..., mirin, si vostès, si la seva proposta era que la conselleria fes el que volgués, ho haguessin dit i no facin perdre el temps a la gent, només defensam això, és que és molt simple. Si vostès volen que la conselleria decideixi què fa i què no fa, és legítim, és legítim, però no facin perdre el temps a la gent anant a comissions i redactant projectes, el temps i els doblers redactant projectes que tanmateix no aniran.

I a mi m'admira la seva capacitat de girar la truita i donar la volta a la qüestió, perquè és clar, vostès venen aquí i acusen els grups que no estan d'acord amb com s'han fet les coses, ens acusen de voler establir un criteri territorial, un criteri d'administració; diuen: és que vostès, on s'ha vist mai que decideixin els projectes segons l'administració d'on venen aquests projectes, dèiem, qui ho fa i no on es fa, com pot ser mai? Però és que són vostès que han aplicat aquest projecte, perquè vostès no han valorat quins són els millors projectes per al medi ambient, vostès han dit: els projectes que venen de l'administració local, fora. Això és el que vostès han fet, i és clar, és que tiren absolutament l'argument, són vostès que han establert un criteri de facto, que no era a la convocatòria, que és el següent: si el projecte ve dels ajuntaments, no entra, sigui quin sigui, encara que sigui el millor projecte per al medi ambient, no entra, això és el seu criteri.

Per tant, nosaltres, i jo crec que el Partit Popular es troba en aquesta línia, el que defensam és que hi hagi uns criteris més o manco objectius, i que si els ajuntaments no hi han d'entrar, ho diguin, ho diguin, i els ajuntaments no perdran ni el temps ni els doblers darrera els projectes. Ja està, és que és molt simple! Però, és clar, no tergiversin l'argument, són vostès que han dit: qui ho fa, si ho fa l'ajuntament, no entra, això és el que vostès han fet. I els ajuntaments han presentat molts projectes.

I és clar, a mi no em val que em diguin: no, és que això ja es veia venir, hi havia projectes per 200 milions d'euros i només n'hi havia 30. Bé, ja es veia venir... el que els ajuntaments veien venir era que no tots els projectes que presentaven serien sufragats i pagats, això sí que ho veien venir; el que no veia venir cap ajuntament, és que cap dels seus projectes, que dels 67 municipis, que supòs que no els 67 es varen presentar, però que tots els municipis que es varen presentar són tan negligents i ho fan tan malament, que són incapaços de posar un projecte que sigui prioritari, d'acord amb les finalitats (...), això sí que no ho suposaven, això sí que no s'ho veien venir!

Per tant, el que es pensava tothom és que vostès farien un repartiment, no en funció d'on venia el projecte, si venia d'una administració o d'una altra, sinó en funció de si es trobaven més en sintonia amb les finalitats de la llei, que aquest seria el criteri de prioritització. I això no és el que ha passat i per això tothom es queixa.

I vostès em diran: els ajuntaments es queixarien igual perquè no tots haurien estat sufragats i finançats. No és vera, perquè molts d'ajuntaments haguessin entès que altres projectes d'altres ajuntaments poguessin ser millors amb el medi ambient, això no és vera. Com no és vera, Sr. Castells, i em sap greu dir-ho, no es pensi que els ajuntaments són tan egoistes i tan curts de mires, que si tenguessin tota la majoria de la comissió només subvencionarien els projectes dels ajuntaments, és tenir un concepte dels ajuntaments, la veritat, molt pobra.

(Remor de veus)

No, a vengut a dir això, ha vengut a dir això. Home! I tant que ho ha dit, miri el *Diari de Sessions*, això és el que vostè ha dit.

Per tant, nosaltres entenem que hi ha d'haver criteris objectius, que a la comissió hi ha d'haver criteris objectius i, si no volen que la comissió no serveixi per a res, eliminin la comissió; el que no pot ser és tenir una comissió que, al final, el Govern fa el que li dóna la gana, passa el *rodillo*, independentment de les bondats dels projectes i del que opinin, no només els ajuntaments, sinó també la societat civil allà representada. Ens sembla que aquest no és el camí.

En relació amb les propostes concretes del Partit Popular, nosaltres donarem suport a la primera i a la segona. A la tercera ens abstenem, a la tercera ens abstenem perquè, efectivament, és vera que gran part d'aquests projectes, diguem-ho així, serviran per a una execució directa per part de l'ajuntament o per a futures convocatòries de qualsevol ajuda d'altres administracions, per tant no ho acabam d'entendre. Només entenem que hi hauria d'haver una compensació dels doblers invertits si aquest projecte fos inservible de cara al futur, però molts d'aquests serviran.

Es pot tornar enrera la convocatòria? Sí, perquè els projectes no estan adjudicats, vostès parteixen d'una base falsa, els projectes només han passat per una comissió; legalment, no hi ha cap problema patrimonial per a l'administració -no, aquí també els portaveus han dit això, i jo vull matisar-ho-, legalment, no hi ha cap problema per deixar sense efecte un acord de les comissions, perquè els projectes no estan licitats, per tant no s'ha creat un dret a cap empresa, això és el trull. Per tant, hi ha viabilitat plena perquè aquesta proposta es dugués a terme. Evidentment, així com avanci el procediment cada vegada hi haurà manco viabilitat.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Seijas té la paraula.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el turismo es la actividad económica de mayor peso en Baleares, tanto por su aportación al producto interior bruto como por el ejemplo generado, además seguirá siendo nuestro motor económico en el futuro, visto lo poco que se hace desde el Govern para diversificar el modelo productivo.

Las Islas Baleares tenemos un equilibrio ambiental y social muy frágil, fruto de recibir más de 13 millones de turistas al año, multiplicando por diez la población residente. Estos argumentos fueron los que sirvieron para establecer un acuerdo de mínimos en los *acords pel canvi* y desarrollar el impuesto del turismo sostenible.

Señores del Govern, este era un impuesto de turismo sostenible que se ha convertido en un impuesto al turista para sostener la caja del Govern. El éxito social del impuesto no debe medirse por las quejas o halagos de la Federación Hotelera, sino en si conseguimos o no aquello que

denunciábamos en els *acords pel canvi*: lucha contra el cambio climático, la estacionalidad, la precariedad laboral.

Vuelvo a repetir, se ha convertido en la hucha para cuadrar los presupuestos de la comunidad autónoma, lo que nunca debería haber sido.

A modo de ejemplo, a Ibiza le han robado 3,9 millones de euros, sí, 3.878.574,32 para ser exactos, estaban recogidos en los presupuestos generales de la CAIB y fueron aprobados por el proyecto de ampliación del depósito de agua de la desaladora de Santa Eulàlia des Riu y el proyecto de conexión de ésta con la red de distribución. Y ahora, por arte de magia, desaparecen de los presupuestos generales y se cargan al impuesto del turismo sostenible, robando la posibilidad de acometer otros proyectos en Ibiza. Ello supone que la inversión en Ibiza apenas sea del 4%, comparando con casi el 75% que se destina a Mallorca.

Su insolidaridad con las otras islas es desmesurada, deleznable y exagerada. Este no es el reparto que aprobó Podemos, una vez más el Govern se sale con la suya, sin tener en cuenta lo que hemos defendido. Veremos si sus socios en la sombra les siguen dejando campar a sus anchas, mientras siguen con sus funciones teatrales y producciones audiovisuales.

En els *acords pel canvi* decían: “*Implementar polítiques per a la recuperació de la temporada turística, amb una aposta clara per la recerca, desenvolupament i investigació.*” Pues bien, ustedes le dedican un miserable 6,3% a I+D+I y un 1% a desestacionalizar.

Estábamos de acuerdo en que había que resolver los costes medioambientales y también sociales de atender a 13 millones de turistas en períodos cortos de tiempo y con carga y presión, que eso supone para un terreno tan frágil como el nuestro. En los *acords pel canvi* se dictó un apartado: “*Un pacte de futur per a la sostenibilitat de les Illes Balears*”, un gran titular, pero seguimos sin desarrollar “*un pla de lluita contra el canvi climàtic, amb compromisos vinculats i pla d'adaptació als efectes del canvi climàtic*”. Ésta era su oportunidad y ha sido desaprovechada.

Desde las instituciones tenemos la responsabilidad de hacer frente a una crisis ecológica global, con la necesidad de adoptar con urgencia profundas transformaciones en los patrones de desarrollo vigentes. Por ello, el impuesto sostenible debería servir no solo para corregir los impactos más graves y urgentes que están impidiendo la recuperación de nuestros ecosistemas, ciclos naturales y aumentar la fortaleza frente al cambio climático, sino para garantizar el equilibrio de nuestra sociedad.

Las Illes Balears no pueden quedar ajenas a las exigencias de la adaptación y lucha contra el cambio climático, Baleares puede y debe liderar el estudio, la vigilancia de los indicadores y la adopción de medidas como las islas turísticas sujetas a este cambio climático. El impuesto permite una necesaria asignación de recursos para una mirada a largo plazo de la evolución del medio ambiente y de la influencia del turismo en su evolución; Baleares tiene excelentes técnicos e instituciones en esta materia, como el IMEDEA, SOCIB, la UIB y otros

centros de investigación que pueden permitir la identificación de problemas y la adopción de medidas correctoras. El impuesto podría colaborar en financiar parcialmente el sistema de investigación, mediante un grupo de observación del cambio climático en Baleares, como territorio especializado en turismo.

Es necesario luchar contra la estacionalidad de la industria turística, responsable en gran parte de la quiebra del modelo social que tenemos. Para aquellas diputadas y diputados que no lo entiendan, me refiero a generar empleo todo el año, sin aumentar el número de turistas, sino distribuyéndolos de forma más uniforme a lo largo de la temporada; luchar contra la estacionalidad no es atraer más turistas, es gestionarlos mejor.

Estamos en una economía dual, en la que se trabaja durante temporada alta y se malvive el resto del año, lo que no hay que confundir con descanso, representando una clara amenaza para el futuro de nuestra ciudadanía. Es intolerable que algunos establecimientos abran cuatro o cinco meses al año, engrosando los beneficios de los empresarios, y que los trabajadores no tengan ningún derecho a prestación por desempleo.

La estacionalidad también repercute en la rentabilidad y prosperidad de las pequeñas y medianas empresas, de la oferta complementaria y de los hoteleros, puesto que su ciclo productivo es cada vez más corto, repercutiendo en sus beneficios. Todo ello conduce a más pobreza año tras año, empobreciendo todo el tejido industrial de las islas, lo que afecta negativamente a nuestra oferta más importante, que es nuestra tierra, nuestro ecosistema.

Me llama profundamente la atención la poca visión de este govern que ha sido incapaz, desde su Conselleria de Treball i Ocupació, de crear y gestionar un plan de empleo contra la estacionalidad, aquí tienen el título para un proyecto. Es necesario realizarlo en temporada baja, vinculado a la finalidad de la lucha contra el cambio climático, mantenimiento sostenible de nuestro territorio, de los espacios naturales, rurales, marinos y del paisaje en su conjunto.

La actual situación de precariedad y temporalidad del empleo en el sector turístico y la regularización vigente del sistema de prestaciones y subsidios de desempleo, está causando situaciones difíciles para muchos trabajadores, especialmente los de larga duración y los afectados por contratos de menos de nueve meses. En Menorca sabemos mucho de esto, Ibiza y Formentera también lo sufren, es el efecto más dañino porque la estacionalidad es más acusada. Se trataría de atender la necesidad de mantenimiento del territorio con incidencia turística y medioambiental con la de cotización también en temporada baja.

El carácter finalista del impuesto no debería dedicarse al desarrollo de infraestructuras, puesto que ésta no era la finalidad del impuesto del turismo sostenible. Las infraestructuras deben financiarse con otro tipo de fondos y ayudas.

A Mallorca se le ha asignado el 64,9% de la dotación económica de los proyectos aprobados; a Menorca, el 13,6%; a Ibiza, el 19%, y a Formentera, el 2,4%. Esos porcentajes ¿no les suenan raros?

Señores del PP, ustedes, por defecto, están en contra de este impuesto, no nos engañen, y aunque estemos de acuerdo en que no se debe ningunear a los ayuntamientos no quieran aparecer ahora como los salvadores del buen fin de la ecotasa. La asignación del fondo del impuesto del turismo sostenible se debería repartir considerando tres grandes factores: el factor económico, el social y el medio ambiental y procurando en todo momento la interrelación de los objetivos y la coordinación de acciones. Sin embargo, apoyando proyectos sin tener en cuenta los municipios y sin un plan marco es imposible realizar dicha tarea, lo que han hecho ustedes es pervertir el objetivo de la tasa turística, convirtiéndola más en un impuesto destinado a gasto corriente y a inversión no necesariamente dirigida a la sostenibilidad, ustedes y sus cómplices están engañando a la ciudadanía.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Anam a poc a poc, però anam avançant, i he de dir que m'alegra, m'alegra molt que el Partit Popular hagi sortit del debat estèril del no a l'impost turístic i ara hagi entrat en la discussió de la distribució del que s'ha recaptat, dels projectes que s'han de finançar amb aquests recursos, crec que és una bona notícia. Sincerament, a més, crec que és un debat molt més interessant.

Aquesta proposició no de llei que avui du el Partit Popular, per urgència, proposa tres qüestions: una és no acceptar la decisió presa per la Comissió d'impuls del turisme sostenible; modificar la seva composició i carregar l'impost turístic als recursos, la redacció dels projectes que no han estat aprovats.

Per argumentar aquestes qüestions, per argumentar perquè direm que no a aquesta proposició no de llei, faré una sèrie d'observacions.

Per començar, l'impost del turisme sostenible no és un impost municipal, és un impost autonòmic, directe i finalista, que ja ho hem sentit a dir moltes vegades, però sembla que no acaba dins el cap de molta gent. Ser finalista el fa molt especial, tan especial que la llei de la creació ja diu i especifica en quins projectes s'ha d'invertir la recaptació, qui forma part de la comissió que ho decidirà, i també determina una gestió democràtica, transparent i equilibrada territorialment dels recursos recaptats. Però equilibri territorial no vol dir que la recaptació s'ha d'atomitzar i repartir entre cada un dels metres quadrats del territori que configura aquestes illes, és un equilibri que ve determinat per la pròpia llei i pel reglament que la desplega, equilibri que s'ha respectat escrupolosament amb la designació dels projectes que s'han de finançar amb

aquesta primera convocatòria. Objectius marcats per la llei i pel reglament, equilibri territorial assegurat.

Aquí val a dir una obvietat, que fa com a vergonya dir-ho, però jo crec que s'ha de dir, la recaptació de l'impost serà invertida sempre en els pobles d'aquestes illes, a cap altra banda, és que no es pot fer d'una altra manera.

Què ha passat ara, què ha passat? Molt senzill, tots reconeixen, el PP també, la necessitat i l'oportunitat d'aquest impost, que això és la part positiva. Si el PP continuàs amb la negació de l'impost, és evident que no reivindicaria aquesta redistribució del que s'ha recaptat, això està clar, i a mi em crida l'atenció que ho vegi després de catorze anys sense ecotaxa, després d'haver perdut, i jo dic que tudat, mil milions d'euros. Ara, avui, el Partit Popular, de forma urgent, veu que hi ha moltes necessitats, molts projectes municipals que no poden, no poden esperar ni un mes. No hi ha cap dubte que el PP, amb la derogació de la primera ecotaxa, ha deixat aquestes illes sense mil milions d'euros.

Però no sols hem perdut aquests doblers, que són molts, també hem perdut el temps, hem perdut catorze anys que no hem tengut recursos per fer polítiques per millorar el nostre medi ambient, els nostres recursos naturals, per millorar la qualitat de vida dels nostres residents i dels turistes que ens visiten. S'han deixat de fer catorze convocatòries, senyors del PP. Per tant, quants ajuntaments, quants recursos, quants projectes hi haguessin pogut anar, després d'aquests catorze anys sense fer aquestes convocatòries? Molts projectes sense fer hem tengut en aquestes illes per una decisió fatal per a la nostra comunitat.

Però el PP, que ara ho veu tan necessari, la va derogar, va derogar l'ecotaxa i va posar la malaurada targeta verda, que va costar més del que vàrem guanyar, tot un encert! Va passar el que no ha de passar mai, almanco això diuen a Campos: que ens va costar més la corda que el bou. Però afortunadament aquell temps ha passat i som a un altre moment.

Aquest nou impost ha tornat generar il·lusió i expectatives, moltes. Precisament, per donar cabuda a aquestes il·lusions i també per la naturalesa especial de l'impost, té una gestió transparent i participativa, cap altre impost la té: gestió transparent, sotmès en tot moment a fer públiques les decisions sobre aquest impost; gestió participativa, per l'ample ventall d'entitats privades i públiques que participen en l'elaboració del pla anual d'impuls del turisme sostenible, que participen també en la presentació de projectes a realitzar amb els recursos de l'impost, que participen en l'elecció dels projectes. Tot això determinat per la llei i pel reglament.

No hi ha cap farsa, Sra. Prohens, hi ha un procediment, hi ha un procediment que ens hem marcat i que s'ha seguit escrupolosament. Ara som a la primera recaptació d'aquest impost, però a partir d'ara hi haurà infinites, infinitats de convocatòries perquè els ajuntaments, els consells i totes les entitats puguin presentar projectes, som a la primera. I aquesta primera es dedicarà de forma prioritària a projectes medi ambientals, acord pres, s'ha de dir clarament, acord pres per àmplia majoria de la comissió; comissió que, s'ha de recordar, té un ample ventall d'entitats públiques i privades que la

conformen, segons disposen la llei i el reglament, per això 8 de cada 10 euros s'inverteixen en projectes per preservar el medi ambient.

La major part dels recursos, ja s'ha dit, es dedicaran a la millora del cicle de l'aigua, molt necessari en aquestes illes. La resta també a lliurar projectes a recuperar patrimoni històric i cultural, fomentar la formació i ocupació en temporada baixa, important per a les nostres illes i per a la nostra economia, i també a iniciatives de recerca i d'innovació que impulsaran la diversificació de l'economia.

Destacar també que hi haurà una sèrie de recursos i projectes que es finançaran amb aquests recursos per a la millora del sector agrari, que és interessant que sigui així.

237 projectes són molts per un import de 185 milions d'euros. És evident que totes aquestes expectatives que ha generat l'impost s'han de canalitzar. Així, d'aquesta manera, les xifres demostren, amb aquestes xifres tan enormes, que era necessària, imprescindible la prioritització; numèricament és impossible donar cabuda, donar sortida, donar possibilitats de finançament a tots aquests projectes, per això s'han prioritzat projectes de govern i de consells que tenen un abast general i que arriben al nombre més alt de beneficiaris de totes i cada una d'aquestes illes, i per això aquesta prioritització.

Projectes que vull dir, de forma clara també, que s'han de presentar, han de ser publicitats als nostres visitants, també als residents, perquè vegin a què es dediquen aquests doblers, i aquesta és una qüestió que turísticament és molt important que sigui així, i no s'ha de deixar de banda. Per a l'any 2017 hi haurà més recursos, hi haurà 60 milions d'euros i serà possible finançar altres projectes, perquè ben segur milloraran la qualitat de vida dels nostres residents i ciutadans que ens visiten.

També és cert que els projectes que no han estat seleccionats poden tornar a concursar, per dir-ho de qualque manera, a les properes convocatòries, tampoc no són uns projectes, aquests que han fet els ajuntaments i altres entitats, d'usar i tirar, no?, són projectes que es poden tenir en compte perfectament.

També s'ha de dir que aquesta pretensió del Partit Popular de voler que es financii la redacció dels projectes que no han estat finançats o que no s'executaran és absolutament inoportuna i absurda també. També és vera que el nostre grup és conscient de les dificultats que passen els ajuntaments, ho hem sentit d'altres portaveus, entenem i tenim molt clar que les polítiques econòmiques del Sr. Rajoy i del Sr. Montoro amb les seves lleis dificulten que els ajuntaments puguin usar, emprar recursos que tenen, els que en tenen i els que no en tenen, precisament per un deficient finançament, no són capaços de dur a terme totes les necessitats dels seus ciutadans. Però aquesta difícil situació econòmica dels ajuntaments no es resoldrà amb aquest impost turístic, entre d'altres coses perquè no està fet per a això.

També comentar que la representació de la comissió, evidentment tot es pot moure, però ara mateix té un equilibri institucional que moure, en el sentit que vostè deia, rompria precisament aquest equilibri i no té cap sentit, no en parlem de

no acomplir un acord vàlidament pres a una comissió, vàlidament constituïda, tampoc entenem que és possible acceptar-ho.

Sra. Prohens, ara vostè, amb el partit en marxa vol canviar les regles del joc, no li agraden els resultats i els vol canviar. Però això no va així, nosaltres respectam les regles del joc que vàrem aprovar, perquè és llei i d'aquest parlament, i també pel desplegament reglamentari, i si s'han de revisar per millorar, doncs que es faci conforme amb la llei i amb el procediment que així és necessari.

Potser aquesta primera convocatòria és la més difícil de resoldre, per totes aquestes expectatives que ha generat, però jo crec que s'ha fet aquesta assignació de projectes conforme amb les regles que ens hem marcat, amb participació, amb transparència, respectant escrupolosament l'equilibri territorial, i no acceptar el resultat no és democràtic, Sra. Prohens.

Si fos pel PP, hem de tenir clar que no tendríem aquest problema, això és vera, un problema manco, perquè no hi hauria ni un euro a repartir, zero euros, zero problemes, cap ajuntament, ni un projecte.

Per tot això, per tot el que he dit, el Grup Socialista no donarà suport a aquesta proposició no de llei.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del grup proposant per indicar les esmenes acceptades, té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sr. Vicepresident. Volia començar per contestar a la portaveu del Partit Socialista, el debat d'avui no és sobre l'impost, aquest debat ja el vàrem tenir i cada grup va votar lliurement el que va voler votar, el debat d'avui és sobre la distribució que han fet d'aquest impost. I jo, veient el tarannà democràtic, i veient també el tarannà institucional que va manifestar el vicepresident, amb les seves declaracions, en contra dels ajuntaments del Partit Popular, ja crec que haurem de demanar si en podem parlar o no, si, encara que hi votàssim en contra, podem parlar o no de com el distribueixen, o si també, a més, ens faran estar callats, i faran, com va dir el vicepresident, que els nostres ajuntaments hagin de renunciar a aquests doblers, em sembla que és absurd, ho miris com ho miris.

Deia la portaveu, la Sra. Oliver, que era un impost finalista, que la comissió ho ha decidit lliurement, que hi ha un equilibri territorial, que les expectatives que s'han generat, no, no, les expectatives que han generat vostès, no s'han generat les expectatives.

I estic totalment d'acord amb el Sr. Melià, no ens enganyin més, facin el que vulguin, apliquin el *rodillo*, aprovin els projectes que vulguin i els que no els deixin, però, almanco, no

ens enganyin, no ens facin perdre el temps i els doblers i no es continuïn posant aquesta aura de consens i diàleg si al final el que prima en aquest govern d'esquerres és el *rodillo*, punt.

Vull contestar també, que deia el Sr. Castells, com vostès anunciaven i com vostès deien, i jo el convidaria que repassàs el que dèiem nosaltres, nosaltres dèiem que hi hauria problemes amb la distribució, que hi hauria problemes amb aquesta comissió, i això és el que passa, Sr. Castells, el que nosaltres havíem dit que passaria; havíem dit que aquest impost serviria per quadrar pressuposts i s'ha demostrat que serveix per quadrar pressuposts.

I deia que les lleis hi són per acomplir-se, i els reglaments també, i aquesta comissió, ho he dit a la meua primera intervenció, ha incomplert el seu reglament: que un de cada tres projectes ha de sorgir d'un procés participatiu; ho ha incomplert, vol dir, les lleis hi són per acomplir-se, els reglaments també.

I és totalment fals la inseguretat jurídica que ens ha volgut vendre aquí que generaria tornar enrera aquests acords que hagués pres la comissió, també ja li ha explicat el Sr. Melià.

Deia el Sr. Reus que el mateix havia passat amb un projecte d'Eivissa, que s'havia presentat a red.es; això és fals, no és comparable, aquest projecte no va ser acceptat per un defecte de forma del Consell d'Eivissa, no perquè no els donàs la gana a red.es, que ha estat aquest cas del Govern, sinó perquè van presentar un projecte que no s'ajustava als requisits de la convocatòria, senzillament això. A Eivissa els han robat doblers amb aquesta ecotaxa, doblers que ja estaven pressupostats en els pressuposts generals de la comunitat.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I això, i això, encara que els pesi molt, no ha estat culpa del Sr. Montoro, això, tot i que els pesi molt, aquest caos que armat amb la distribució de l'ecotaxa, no és culpa del Sr. Montoro, és culpa d'aquests partits d'esquerres que prediquen federalisme interior i després, com dic, reparteixen zero euros als ajuntaments. Però, és clar, vostès diuen que això ha estat un gran èxit, un èxit social, deia la Sra. Armengol, i jo, quan repàs els titulars que han sortit les darreres setmanes, no veig aquest èxit per enlloc: "*Palma queda fuera del reparto de los fondos de la ecotasa*"; "*Todos los proyectos municipales se quedan sin dinero*"; "*Malestar entre todos los alcaldes por ser excluidos del dinero de la ecotasa*" -també batles del Partit Socialista-; "*La ecotasa se aprueba con el rechazo de empresarios y ecologistas*"; "*El pacto se queda solo en el reparto y en la recaudación de la ecotasa*"; "*El Govern contra los ayuntamientos*"; "*El Govern garantiza cambios en el reparto de la ecotasa*"; "*Parte de los proyectos de la ecotasa ya figuran en los presupuestos*"; "*El Govern ha hecho un mal ejercicio político con el reparto de la ecotasa*"; "*Los alcaldes exigen más transparencia*", o "*Barceló, -perquè sempre hi ha d'haver el cop de gràcia dins aquest pacte-, afea a Podemos que cuestione los proyectos que se pagan con la ecotasa*". En definitiva, si això per a vostès és un èxit, jo aquest èxit no el vull, que sigui seu aquest èxit que han provocat.

I quant a les esmenes, dir que a l'esmena de MÉS estariem disposats a acceptar-la, sempre i quan afegissin "donant més pes als municipis, amb uns ingressos mínims". Nosaltres volem que dins el text de l'esmena hi surti la paraula "municipis", que és el sentit d'aquesta proposició no de llei. Per tant, hauria d'afegir aquesta modificació.

A les esmenes de Podemos, que ens demanen revisar a l'alça l'impost, que ens demanen que també paguin les embarcacions, que els creueristes paguin des del primer minut, etc., evidentment nosaltres les rebutjarem. I és que jo ho dic amb la cara ben alta, nosaltres no tenim res a veure amb Podemos, ni som hostes d'aquest pacte, ni som hostes d'un partit que és capaç de dir que no volem turistes els mesos d'hivern; que és capaç de jugar amb la nostra principal indústria turística i amb el pa de la majoria de famílies d'aquesta comunitat autònoma. I perquè després no surti la Sra. Camargo i m'acusi de què ho he tret de context, també la setmana passada va dir: "qualque cosa tal vegada ens hauríem de replantejar, -parlàvem de l'ecotaxa-, si no els ha creat un conflicte a la Federació Hotelera". Això va dir la Sra. Camargo, nosaltres no hi som en aquesta lluita constant contra tot.

Per tant, nosaltres totes aquestes propostes evidentment no les acceptam.

I sí que m'alegr que, finalment, gràcies també a la intervenció de la Sra. Seijas, podrem conèixer aquests acords o contraprestacions ocultes d'aquest suport que fa Podemos i aquest suport que fa explícitament el Sr. Jarabo, el que ens consta a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

He de demanar al Sr. Reus, com a primer signant de l'esmena de modificació al punt 2, si accepten o no la modificació de la Sra. Prohens?

EL SR. REUS I DARDER:

President, no l'acceptam perquè nosaltres no consideram que hi hagi un problema de composició de la comissió.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Doncs passam a votar els tres punts tal com estan a la proposta del Partit Popular...

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, demanam la votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Idò farem una votació separada dels tres punts.

Començam a votar el primer punt. Votam.

Resultat de la votació: són 20 vots a favor i 28 vots en contra.

Tornam repetir.

(Remor de veus)

Un moment per favor. Tornam votar.

Resultat de la votació: 24 vots a favor i 33 vots en contra.

Passam a votar el segon punt de la proposició no de llei. Votam.

24 vots a favor, 33 vots en contra i cap abstenció.

Passam a votar el tercer punt. Votam.

19 vots a favor, 33 en contra i 5 abstencions.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 660/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamació de la incorporació als Pressuposts Generals de l'Estat de 120 milions del conveni de carreteres.

A continuació debatrem la proposició RGE núm. 660/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamació de la incorporació als Pressuposts Generals de l'Estat de 120 milions del conveni de carreteres.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar-la, el Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Prohens, cregui'm que avui no era el millor dia per acusar de robar doblers a ningú, a ningú!

(Alguns aplaudiments)

Perquè no sé si s'han temut, però han tornat a obrir els diaris pel motiu que ja ens tenen acostumats, el seu partit, no vostès, el seu partit ja ens hi té acostumats. Per tant,...

(Remor de veus)

... -se n'ha anat-, ho diré igualment, ho podrà llegir en acta, no era el millor moment per acusar de robar doblers. En tot cas, tendran la possibilitat d'explicar què va passar i sobretot quins comptes fan, perquè hi ha una sol·licitud del Sr. Vidal, de compareixença, perquè ens expliquin exactament què volen fer respecte tota aquesta història dels doblers que es varen malversar.

Bé, aquesta és una proposició no de llei que evidentment la vam redactar i la vam presentar, a conseqüència del debat dels darrers pressuposts, saben i coneixen que en els darrers pressuposts, el Partit Popular va posar dubte la conveniència de pressupostar la quantitat de 120 milions, una quantitat que evidentment tenim un protocol d'intencions, per tant, creiem

que està ben pressupostada i que, en teoria, ens ha d'ingressar l'administració de l'Estat. I ens va preocupar per tres motius.

Un, perquè el Partit Popular va canviar de criteri, perquè l'any 2015, sense tenir res firmat, va pressupostar 80 milions d'aquests mateixos 240 i va finançar el pressupost sense partida a canvi, i vostès pensaven que era un prodigi de bona política pressupostària. Per tant, si sense tenir cap document vàrem poder pressupostar els 80 milions, nosaltres amb un protocol d'intencions, se suposa que com a mínim està bé pressupostar-los, és de lògica, és de sentit comú. Però és el menys comú dels sentits de vegades.

Un altre, perquè, i ja ho vaig dir aquí en el debat de pressuposts, no podem entendre que puguin estar d'acord en pagar 5.000 milions d'euros com a rescat d'autopistes, quan vostès varen dir que no pagarien un duro, en canvi no estiguin d'acord que ens paguin 120 milions, quan hi ha un paper firmat de què ens pagaran 120 milions. És una contradicció aclaparadora, una contradicció brutal.

I tercera, i no menys important, perquè no ens fiam del Partit Popular, i no ens fiam, no per cap motiu esotèric, sinó per dades concretes; no ens fiam perquè, per exemple, l'Estatut d'Autonomia no l'acompleix, no compleix la llei. No ha complert, l'any 2014 hauríem d'haver tengut un REB, no el tenim. Durant l'anterior legislatura havia d'haver finançat inversions estatutàries, no en va finançar ni una, zero! Des de l'any 2014 havíem de tenir un nou model de finançament, no el tenim. Les inversions de l'Estat quan ha governat el Partit Popular han estat més que baixes, més que mínimes. I fins i tot posam en dubte que compleixi bé l'aplicació del model actual de finançament, allà on diu que hem d'estar a la mitjana i amb una certa, per no dir absoluta obscuritat, el Sr. Montoro ens diu el que hem de pressupostar sense dir-nos d'on es treuen els números que hem de pressupostar.

Per tant, en base a aquests tres arguments, com que no ens fiam, entenem que estaria bé que sortís d'aquest Parlament un acord unànim, crec que estaria bé que fos unànim, per exigir al Govern de l'Estat que compleixi el seu compromís, no és res més, eh?, que compleixi el seu compromís i pressuposti els 120 milions als quals, dins el protocol d'intencions, signat dia 3 de desembre, es va comprometre.

La pregunta és molt senzilla: volem els diputats i els grups parlamentaris que estan representats aquí que els pressuposts generals contenguin una partida de 120 milions d'euros per finançar aquestes actuacions, els pressuposts de l'Estat per transferir a aquesta comunitat? Volem, sí o no?

Jo em puc haver equivocat en la redacció, però vaig intentar que fos una redacció, diguem, entre cometes, apartidista, aquí no veuran ni cap crítica, dic a la part d'instar, que és la part que importa, a l'exposició de motius tal vegada hi ha alguna..., però a la part d'instar no veuran cap crítica a ningú, ni cap lloança a ningú, vull dir, és equànime, diguem, ningú no es pot sentir agredit per aquesta redacció, simplement exigim que s'acompleixi un compromís al qual es va arribar legítimament per part de l'Estat i d'aquesta comunitat autònoma.

Record que el protocol d'intencions especificava que eren durant l'any 80 milions, però també és cert que el mateix protocol d'intencions deia que si en el primer any, el 2016, no s'ingressaven els 80 milions, es podia canviar per 120 els darrers dos i sumaven 240 igualment. Bé, això ho posava.

També és cert que en el pla de sanejament de l'any passat de la comunitat autònoma vàrem incorporar aquests 80 milions i el mateix ministeri el va acceptar, per tant, indirectament acceptava que tenia un deute dels 80 milions, perquè va aprovar aquell pla de sanejament on nosaltres comptàvem com a ingrès aquests 80 milions corresponents a l'any 2016.

Sigui com sigui, la realitat és que som a l'any 2017 i a l'any 2016 no va venir, però això no vol dir que no tinguem o no continuem tenint un dret respecte de les finances de l'administració de l'Estat, i en aquest cas per a l'any 2017 són 120 milions d'euros. La resta, vuits i nous i cartes que no lliguen.

Per això crec que fa falta repetir-ho i, a més, crec que... aquí s'han presentat dues esmenes, hi faré referència, i jo crec sincerament i després de mirar-les, la del Partit Popular reproduceix una part del protocol d'intencions, la de MÉS és més ambiciosa, però després de pensar-ho, crec que és prudent no acceptar-ne cap, no acceptar-ne cap.

Per què? Primer, no m'agradaria pensar que el Partit Popular utilitzàs aquesta negativa a l'esmena per votar en contra d'aquest acord, entre altres coses perquè la seva esmena incorpora quasi, quasi textualment, una part del protocol. Quin és el problema? El problema és que és una part del protocol, no incorpora tot el protocol, no l'incorpora, no, no... Vostè diu que aquests 120 milions siguin per a noves actuacions, quan el protocol no diu això, hi ha un punt tercer que obri el ventall a altres tipus de possibilitats, vostès no ho fan i evidentment per això nosaltres l'hi rebutjarem.

I aquí, endavant o endarrere, nosaltres volem que l'Estat pressuposti 120 milions, sí o no? El que vostès demanen ja hi és al protocol d'intencions, ja està signat, per tant, no cal repetir-ho.

El que fa MÉS, amb l'esmena, és quasi, quasi el contrari. Per tant, si es pot fer també està previst al protocol d'intencions, per tant, no cal repetir-ho.

Aquí l'única virtut d'aquesta proposició no de llei o l'única intenció era que es ves una veu unànim en aquest parlament per reclamar un dret que tenim i aquest dret va sorgir de la signatura del conveni de l'any 2004 i es va reiterar i repetir a la signatura del protocol d'intencions a què m'he referit abans.

Per això, crec... i després evidentment tendrem més temps de debatre, però no s'acceptarà o no acceptarem cap de les dues esmenes, precisament per aquests motius que he esmentat.

A part, també m'agradaria dir que aquesta proposició no de llei que evidentment la vaig presentar d'urgència, la vaig presentar d'urgència amb tota intenció, perquè evidentment és ara el moment que s'ha de debatre aquesta, perquè ara precisament és quan s'elabora el projecte de pressupost inicial

de l'administració general, on haurà de contenir, o no, ja ho veurem, aquesta quantia. Per tant, és ara que s'hauria d'aprovar per part d'aquest parlament aquesta instància al Govern i introduir dins el pressupost aquesta quantitat. Per tant, és oportuna, molt oportuna, si l'haguéssim discutida al mes d'abril tal vegada ja haguéssim fet tard perquè tal vegada els pressuposts ja haguessin estat aprovats.

Evidentment que sempre després de presentar un pressupost inicial, sempre es pot modificar via esmena, però la intenció no és aquesta, és que si ja hi havia un protocol d'intencions, per tant, una manifestació, un acord que dins l'any 2017 -i això crec que ningú no ho podrà discutir perquè està signat i és públic-, si ja hi havia aquest acord, que es pressuposti inicialment als pressuposts i que no hagi de ser via esmena, on... i si ha de ser via esmena, escolti, almanco que aquesta esmena tenguí la força d'un acord unànimе d'aquest parlament per exigir el seu compliment.

Això crec que és mirar i vetllar pels interessos generals d'aquesta comunitat i ja... ja avançe que si el Partit Popular vota en contra, perquè no acceptam l'esmena, seria una excusa de mal pagador perquè evidentment el que demana ja està previst al protocol, per tant, no cal la reiteració.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [RGE núm. 2292/17](#), té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, tots recordam el debat de pressuposts de la CAIB de 2017 i tots recordam com precisament un dels elements que va concitar més diferències entre els partits de l'oposició i aquells que donen suport al Govern va ser precisament la inclusió com a ingrès d'una partida de 120 milions d'euros en concepte de conveni de carreteres, fruit del protocol d'intencions que el Govern de les Illes Balears i el Govern central varen firmar dia 3 de desembre de 2015.

Durant el debat de pressuposts, ja dic, un dels punts de fricció era que el Govern i els partits d'esquerres consideraven suficient que el protocol d'intencions indiqués que de 2016 a 2018 el Govern central destinaria 240 milions d'euros per donar compliment al conveni de carreteres. I des del Partit Popular sempre vàrem considerar que un protocol d'intencions no tenia mai, en cap cas, una translació directa als pressuposts, sinó que aquest protocol d'intencions s'havia de desenvolupar a través de convenis de col·laboració o d'altres instruments, tal i com molt bé indica el mateix protocol d'intencions.

I per tant, sempre vàrem considerar una temeritat incloure aquesta partida de 120 milions d'euros als pressuposts de la CAIB, precisament una imprudència perquè el Govern no tenia ni té cap conveni firmat amb l'Estat, no tenia ni té cap acord

firmat que donés aplicació ni que desenvolupés el protocol d'intencions firmat dia 3 de desembre de 2015.

I si algú tenia algun dubte que els pressuposts de la CAIB de 2017 eren temeraris, que tenien els ingressos inflats, que incloïen 120 milions d'euros d'un protocol d'intencions de forma totalment imprudent, avui amb aquesta proposició no de llei del Partit Socialista, aquests dubtes queden totalment dissipats.

Avui fins i tot el Sr. Alcover diu que, com que no es fien de Montoro, fan aquesta proposició no de llei. Idò si no es fien de Montoro, per què ho varen posar als pressuposts? Si vostès no es fien que l'Estat pagui aquests 120 milions, per què posen aquest ingrès als pressuposts? No és açò una incoherència, no és açò una temeritat, no és açò una imprudència?

Quin sentit té, per tant, aquesta proposició no de llei? No deien els partits que donen suport al Govern durant el debat de pressuposts que el protocol d'intencions obligava el Govern central a incloure 120 milions d'euros als Pressuposts Generals de l'Estat? Si estava obligat, per què ara li ho hem d'exigir? Si n'estava obligat! O és que ara ja no ho tenen tant clar? O és que ara, a la fi, el Sr. Alcover *and company* va se n'ha adonat que el que deia el Partit Popular era el correcte i que un protocol d'intencions no té una translació directa sobre els pressuposts, és açò el que avui ha descobert el Sr. Alcover?

Des del nostre punt de vista, amb aquesta proposició no de llei, avui es confirma la imprudència d'aquest govern, avui es confirma que es van aprovar uns pressuposts amb uns ingressos inflats, uns pressuposts que, forçosament, derivaran en un dèficit major del previst, avui es confirma que es van ficar 120 milions d'euros més sense cap tipus de seguretat que l'Estat els fes efectius. I es va fer tot açò amb l'únic objectiu de poder gastar més, de quadrar uns pressuposts que disparaven la despesa de forma geomètrica i que ens retrotreuen a les pràctiques més perniciosos i nocives d'aquell injuriat segon pacte de progrés.

Però és més, analitzem què diu el protocol d'intencions, així com també es reflecteix a la part dispositiva de la proposició no de llei, diu: *"Apartado segundo. Que, a tal fin, las partes promoverán la instrumentación de lo dispuesto en el apartado anterior de manera preferente, mediante la suscripción de convenios de colaboración u otros instrumentos que canalicen subvenciones nominativas destinadas a financiar actuaciones específicas en materia de carreteras ejecutadas por la comunidad autónoma en cada ejercicio de referencia."* És a dir, els 240 milions d'aquest protocol d'intencions s'haurà de traduir en convenis de col·laboració o en altres instruments que finançaran actuacions específiques en matèria de carreteres, o sigui, ha d'anar a carreteres, a executar durant els exercicis de referència, és a dir, 2016, 2017 i 2018.

És exactament el que va dir el PP, per activa i per passiva, i ho vam dir durant el debat de pressuposts i, inexplicablement, el Govern i els partits del pacte van negar de forma sistemàtica. Els partits que donen suport al Govern deien, falsament, que amb els 240 milions d'euros es podien finançar projectes ja executats, cosa que tampoc no és així perquè el protocol d'intencions no ho diu, el protocol d'intencions és molt clar en

aquest aspecte. I és més, si açò fos així, quin sentit tendria l'esmena de MÉS per Mallorca, que demana que es puguin finançar actuacions ja realitzades amb els 240 milions del protocol d'intencions? Si el protocol d'intencions ja indiqués que es poden finançar actuacions ja fetes, quin sentit tendria aquesta esmena?

I una qüestió molt important, que també vam exposar durant el debat de pressuposts: atès que les competències de carreteres estan transferides als consells insulars, aquestes institucions també tenen molt a dir sobre els possibles convenis i que els possibles instruments financers que es puguin a través del Govern, sobre actuacions que s'han de fer quant a carreteres que són competència dels consells insulars. El Govern ha iniciat converses amb els consells per redactar nous projectes de carreteres? Quins projectes es volen fer? Amb quines carreteres es volen fer convenis amb el Govern central?

Avui hem sabut que el Govern vol imputar a aquest conveni o a aquests doblers que poden arribar de Madrid el rescat del túnel de Sóller; és que vostès fan com Trump, és a dir, senyors, jo rescataré el túnel de Sóller i el pagarà Madrid, jo faré un mur entre Mèxic i Estats Units i el pagarà Mèxic, és que és el mateix.

(Remor de veus)

És que vostès fan exactament el mateix.

Per tot açò, nosaltres hem presentat una esmena, una esmena plena de sentit comú i de lògica, i que l'únic que fa és demanar el compliment estricte del protocol d'intencions, demanam que es firmin els convenis de col·laboració que es considerin més convenients, els que vostès vulguin, per un import màxim de 240 milions d'euros, i així donar compliment al protocol d'intencions de dia 3 de desembre del 2015.

Tenim molt clar, i vostès haurien de tenir molt clar, que no arribarà ni un euro a Balears d'aquest protocol d'intencions si no hi ha convenis que els despleguin i si no hi ha projectes de carreteres damunt la taula que donin contingut a aquests convenis, perquè açò és el que va firmar la nostra presidenta, dia 3 de desembre del 2015, tota la resta són imaginacions i somnis. Si no els agrada el que vostès van firmar, açò és un altre tema, és una altra qüestió, però el que varen firmar nosaltres demanam que s'acompleixi, que s'acompleixi talment com està firmat.

El protocol d'intencions diu el que diu i no diu el que alguns voldrien que digués.

Però encara hi ha una cosa més a dir, en aquesta proposició no de llei hi manca el més important, que és exigir al PSOE de Madrid que voti a favor o que s'abstengui en els pressuposts generals de l'Estat; de què val que el Govern central inclogui una partida de 120 milions d'euros per donar compliment al protocol d'intencions que es va signar entre la Sra. Francina Armengol i el Sr. Montoro si després aquests pressuposts no es poden aprovar, de què val? És més, si el no és no del PSOE es manté als pressuposts i aquests no es poden aprovar, tampoc no tindrem aquí, a Balears, l'increment previst dels ingressos del model de finançament. Si el PSOE continua amb la seva actitud

de bloqueig als pressuposts generals de l'Estat, nosaltres, Balears, els nostres ciutadans en sortirem clarament perjudicats, el Govern no tindrà els ingressos pel model de finançament i tampoc no tindrem els 120 milions d'euros del protocol d'intencions. I per tant, per tant, es tancarà l'exercici amb molt més dèficit del que hi havia pressupostat.

En definitiva, ens reafirmam que el Govern es va precipitar i va actuar amb una total imprudència quan va incloure els 120 milions del conveni de carreteres, sense cap tipus de seguretat que l'Estat els els transferís. La prova la tenim avui aquí amb aquesta proposició no de llei, de forma totalment temerària es van inflar els ingressos per justificar una pujada exagerada de la despesa. El Govern, en lloc d'aprofitar els creixements econòmics i l'increment de la recaptació per baixar impostos i començar a reduir l'endeutament, ha fet tot el contrari, incorpora ingressos ficticis, puja impostos, augmenta de forma boja la despesa i tot açò, a més, per continuar endeutant aquesta comunitat autònoma, una política totalment irracional que ens recorda massa el segon pacte de progrés.

I per últim, vull concloure amb el que ja he dit abans, tot aquest debat i el que es pugui aprovar avui aquí no té cap sentit si el PSOE, en el Congrés dels Diputats, no permet, ja sigui amb el vot afirmatiu o ja sigui amb l'abstenció, aprovar els pressuposts generals de l'Estat. Sr. Alcover, a veure si vostè ens farà com el *perro del hortelano*, que no menjava ni deixava menjar, avui vostè seria coherent si des d'aquí, des d'aquesta tribuna, exigís també als seus de Madrid donar suport...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vagi acabant per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... actiu o passiu als pressuposts generals de l'Estat, si no és així vostè avui farà un paperot i ens farà perdre el temps a tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena [RGE núm. 2295/17](#). Té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies. Sr. Camps, ens ha quedat ben clar que vostè no es fia dels seus, no es fia que compleixin cap protocol signat, una desconfiança total dels compromisos del PP a nivell estatal, m'ha quedat claríssim.

I també ha parlat de Trump, i a mi el que m'ha quedat ben clar és que són vostès que fan trampes, trampes a la ciutadania, això és el que m'ha quedat ben clar.

De totes maneres, som aquí per reclamar el que és nostre i jo crec que mai més ben dit. I voldria destacar tres fets: primer,

fa quasi vint anys, vint anys, des del 98, que reclamam i parlam d'aquests 303 milions d'euros, això fa empegeuir, fa vint anys que en aquesta comunitat autònoma reclamam aquests doblers. Jo crec que estam cansats que l'Estat ens maltracti com si demanàssim almoïna, això és allò nostre, no demanam almoïna a ningú. I no volem almoïna, volem el que ens pertoca.

Això la gent no ho entén, la gent, encara que avui reclamem a l'Estat el que el PP va prometre fa vint anys i que encara no hagi arribat, això la veritat és que vostè ho intenta explicar a algú al carrer i segur que no ho entén.

Aquí ens hem hagut d'endeutar en precari i deixam en precari els nostres serveis públics per mor d'aquest maltractament, jo crec que ens ho hauríem de fer mirar i hauríem de ser fermes i valents amb aquesta qüestió.

La segona, el PP jo crec que hauria de demanar perdó, perdó als ciutadans pel seu paper a la legislatura passada, van deixar a zero totes les inversions estatutàries i el PP de Balears ho va consentir, va consentir aquesta erosió de doblers a la nostra comunitat, va deixar perdre més de 300 milions del conveni ferroviari, això afegint tots els despropòsits i les hipoteques amb les autopistes d'Eivissa, del metro, del Palma Arena. Per tant, el 2016, i ara..., l'any passat, ni tan sols el 2016 vàrem arribar que hi hagués aquests 80 milions i ara ens veiem en la necessitat d'exigir aquests 120 milions per al 2017. Jo em demanaria fins quan aquest maltractament als nostres ciutadans i a la nostra comunitat autònoma.

En tercer lloc, MÉS per Mallorca sí que ho diu ben clar: no volem el model de carreteres del Partit Popular, ben clar. Per això hem presentat la nostra esmena, el model de MÉS per Mallorca no és el de fer més carreteres, volem actuacions com les que precisament du a terme el Govern actual i també els consells insulars actuals: millorar el transport públic, electrificació del tren de Sa Pobla a Manacor, millorar el transport públic de les infraestructures en general, rescatar peatges com el del túnel de Sóller, etc., i fer feina per una mobilitat sostenible, sí, això és al que dona suport MÉS per Mallorca i ho volem dir ben clar en aquesta tribuna.

Per què Madrid sempre ens ha de dir el que hem de fer amb els nostres doblers? Jo crec que ja n'estam cansats d'això, que sempre ens ha de dir el que hem de fer, i a sobre ens els fa bestreure, ens fa bestreure doblers i després ens ha de dir en què els hem de gastar, és a dir, ja està bé! I vostès submisos i els donen la raó. Tal vegada a qualque moment la via judicial serà l'única possible, davant les clàusules abusives de la banca només la via judicial ha posat una mica de justícia, és un exemple que no cal oblidar.

L'Estat espanyol del PP, a més, prefereix judicialitzar la política, tal vegada no ens quedarà més sortida per defensar allò que és nostre. I es indignant, ho vull repetir, que després de vint anys haguem de fer les propostes que avui fem aquí, després de vint anys reclamar aquests doblers que ens pertoqueu, quan l'Estat espanyol s'ha gastat més de 53.000 milions d'euros en rescatar la banda, es gasta anualment més de 7.000 milions d'euros en AVE i ara es gastarà més de 5.000 milions d'euros en rescatar autopistes de Madrid. Vergonya!

que aquí ens facin esperar vint anys per aquests 300 milions d'euros, això els hauria de fer vergonya!

En realitat, crec que aquests convenis de carreteres són pel·lícules de por, de por amb l'Estat espanyol, en fi, jo ho veig com a una pel·lícula de por, perquè ho he de dir així.

(Remor de veus)

300 milions, 300 i busques de milions que fa vint anys prometen, 240 que no hem rebut i que encara esperam, por! 150 milions d'euros, malgastats per a unes autopistes d'Eivissa que n'havien de costar menys de 10, eh, s'ho pensin bé! I promogudes pel Govern del PP, amb la consellera Cabrer al capdavant.

Demandes judicials d'aquí cap allà, com a una història de desamor i odi entre el Partit Popular i PSOE, ho hem de dir així de clar, com a una història de demandes un a l'altre.

I confessar, sí, confessar, com ho va fer el meu company Alorda en aquesta cambra, en el 2012, que ens alegrem que el Partit Popular i la consellera Cabrer no disposassin d'aquests milions perquè ves a saber quines obres, més obres nefastes haguessin estat capaços de fer amb aquests doblers! Sí, confés que ens alegrem que en aquell moment no tenguessin aquests milions.

Sí, aquesta comunitat autònoma du tant temps, en aquest cas més de vint anys, esperant aquests doblers que es mereix poder decidir en quin model de mobilitat vol invertir, jo crec que s'ho mereix. I si vostès creuen que aquesta ciutadania o la gent de les Illes Balears no es mereix poder decidir quina mobilitat té, crec que l'estan estafant, crec que no l'estan escoltant. La gent, si vostè al bar i diu: arribaran 120 milions, ah, però no els podem dedicar ni a sanitat, ni a educació, ni a medi ambient, ni al transport públic, ni a afers socials, ah, Madrid ens obliga a fer més carreteres, no ho entén, la gent normal això no ho entén!

M'agradaria, Sr. Camps i Sra. Prohens -veig que no hi és-, que al Sr. Rajoy li intentassin explicar, això la gent d'aquí...

(Remor de veus)

... ja no ho entén, quan els han deixat a zero en tots els serveis públics.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Per tant, jo acabaré perquè crec que he mostrat ja la meua indignació, perquè jo crec que és una indignació que trasllat d'aquestes persones, perquè és una indignació de quin temps hem d'esperar perquè realment es rebí el que és nostre en aquesta comunitat? Quin temps més ens maltractarà aquest Estat espanyol? Jo crec que és increïble que siguem aquí fa vint anys parlant, la gent es pensa que parlam d'altres milions, quan fa vint anys que els venem els mateixos milions! Això és una

estafa, això és una estafa a la ciutadania, i d'això vostès en són còmplices, senyors del Partit Popular, vostès en són còmplices!

Per tant, nosaltres creiem que, comparant, i avui ha estat un tema aquí a debat, comparant la gestió aquest govern ha estat capaç en un any i mig, precisament, de treure un impost del turisme sostenible, que ha pogut dedicar 30 milions a projectes, com creiem que volia la ciutadania, que cada any tal vegada hi podrà dedicar 60 milions. Mentrestant, l'Estat espanyol ens ha fet esperar vint anys, bé, ens fa esperar, perquè jo ja començ... amb les seves paraules començ a dubtar que no estiguem vint anys més, ja ho comença pensar. No ho sé, Sr. Camps, a mi em faria pensar, tal vegada estarem vint anys encara per rebre aquests milions que vostè... perquè amb les seves paraules jo dubt que vostè cregui amb els compromisos que va firmar, que ha firmat el Sr. Rajoy, això m'ha quedat molt clar que vostè dubta que s'acompleixin aquests compromisos.

Per tant, nosaltres sí que votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i res més per part de MÉS per Mallorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Per a fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats i diputades. Assistim a un debat en què quan... sempre passa aquí a la cambra, al Parlament, i es parla de coses que ocorren a l'Estat espanyol i que depenen dels dos partits majoritaris que aquí representen el Partit Popular i el Partit Socialista, no hi ha acord, hi ha un desencontre tremend, i tot sembla que va prou lligat, bé, es va signar un protocol d'intencions, que jo crec que a la ciutadania li és igual com es digui, si protocol d'intencions, si conveni, si acord, el que sigui, el tema és que hi ha un paper signat, hi ha un paper signat el 5 de desembre del 2015, i quina casualitat què és abans de les eleccions del 20 de desembre, i al Partit Popular doncs li semblava bé que es fes aquesta transferència; que hi ha 240 milions d'euros, ja ha passat un any i mig i es demana una cosa molt lògica: que es faci aquesta transferència al Govern balear de 120 milions d'euros el 2017 i 120 milions el 2018, tal i com ho posa clarament en el protocol d'intencions, que és igual com es digui, és un paper, un document que ha signat el Sr. Montoro i s'ha compromès per tirar-ho endavant.

El Partit Popular preocupa ja que amb aquesta actitud es converteix en un partit antisistema i no són de fiar. Abans o aquest mati deien que Podem no és de fiar perquè fa coses que són dolentes per a la gent, però és que el Partit Popular fa exactament igual, no és de fiar, ni aquí ni allà ni en els llocs on es troba. Ha signat un document polític, que és diu protocol d'intencions, i no el vol aconseguir.

(Remor de veus)

Ja s'han donat la resta de grups parlamentaris... no és fals, és cert, no vol aconseguir aquest document. És igual, pot posar les excuses que vulguin, però no vol...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor, silenci. Sr. Camps.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

... no vol aconseguir. I enganya la gent que els va votar, perquè açò es va signar abans de les eleccions i tal vegada la gent els va votar perquè va signar aquest protocol, segurament, i està enganyant la gent.

És un document que incompleix el Partit Popular i ara mateix tenen l'oportunitat d'esmenar-se, senyores i senyors del Partit Popular, votin a favor d'aquesta proposta. Sí, ja ho diuen vostès a l'esmena que han presentat, ja està inclòs dins aquest document, per què no hi voten a favor? No ho entenem.

Hi ha un bloqueig, en aquest sentit, per part del Partit Popular a l'Estat espanyol.

I em sap greu dir-ho, però part de la responsabilitat d'aquesta situació la trobem en el Partit Socialista, que va permetre un govern de Mariano Rajoy, que ens trobem en aquesta situació, si hagués estat un altre govern tal vegada seria diferent aquesta situació, em sap greu dir-ho.

De què serveix aquesta proposició no de llei, es demanava el Sr. Diputat del Partit Popular? Per fer pressió política, per això som aquí, per votar proposicions no de llei per fer pressió política al Govern estatal i que compleixin allò que es va comprometre...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor!

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

...en la signatura del document dels acords signats. Però bé, tampoc parlarem de com ho fa de malament el Partit Popular, que ja hi ha molt dit, ja està bé de dir coses dolentes del Partit Popular, encara que segurament n'hi haurà més.

Però des del nostre partit, des del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, sí que trobem adequada aquesta proposició no de llei, li donem suport i la votarem a favor.

I em sap molt de greu que no hagin acceptat l'esmena de MÉS per Mallorca ja que la trobàvem encertada, perquè sí que és cert que s'ha de tenir en compte que aquestes inversions no vagin a augmentar les carreteres i que el model de les illes que tenim, vagi cap un consum del territori innecessari i a millorar les carreteres. Hi ha una sèrie de projectes que s'hi podria invertir, però bé, en aquest sentit confiem que el Govern balear, apliqui, en el cas que es facin aquestes inversions i que rebem

aquests doblers, que faci uns projectes adequats cap aquest model de sostenibilitat que volem per a les nostres illes.

Malgrat que no ha estat acceptada l'esmena de MÉS per Mallorca, sí que trobem que és necessari que es potenciï l'ús del transport públic i millorar les carreteres existents.

Per tot això,... ens quedarem aquí, no aprofundirem més i sí que hem de tenir clar que aquestes inversions en infraestructures han d'anar dirigides a defensar unes illes que siguin sostenibles i un paradís, on no hi hagi massificació turística i cotxes privats i de lloguer per totes les illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estava donant voltes a com havia de començar aquest esperpent, que és el tema de carreteres, o dels doblers que ens pertoquen. I recordava, ho dic perquè agafa al Partit Popular, recordava l'any 1999 el primer pacte de progrés en el Govern, on Javier Arenas, que era secretari general del PP, que hauríem de recuperar aquest document, jo crec que serà bo de fer si anam a les hemeroteques, passava un document a Maria Antònia Munar, abans de tancar el pacte amb el Sr. Antich, on hi havia devers 15 qüestions, on el PP es comprometia, si governava, a pagar. Hi havia sobretot dues coses que anaven destinades a carreteres i a ferrocarril. És a dir, que Madrid, quan vol tenir un govern, és capaç de firmar un paper a qualsevol preu. Això no m'ho han de contar, ho vaig viure.

El pacte després es va fer amb el PSM i PSOE i es va governar. Però aquest paper existeix, ho dic perquè hi ha un paper com mentre els mateixos que governen ara, i el Sr. Arenas continua a la direcció del PP i continua al Senat, proposaven l'any 1999 devers el maig-juny, infinitat de coses per a aquí. Parlam d'un conveni que no és que l'any 2015 fessin un paper nou, parlam d'un conveni, i la Sra. Campomar ha anat més enrera, però jo tenc clar que el conveni és de l'any 2004, abans de l'11M, així de clar, i queda clar el conveni de carreteres que s'ha de pagar.

El Pi va recordar al Govern actual de la comunitat autònoma, i especialment a la seva consellera, li vaig recomanar, en nom d'El Pi, que havia de posar una tenda de campanya davant el ministeri i havia d'anar cada dia a demanar-ho. Ho ha fet? Són durs, són molt durs, són com a macs de torrent, només es mouen quan han de tancar un govern per a ells. Els seus i els seus! Hi he estat amb ells, sé com pensen, sé com juguen, i l'únic que els puc aportar és que vostès no caiguin dins l'orinal de fer el mateix que fan ells quan governen, que és no tenir el coratge d'enfrontar-te, anar cada dia a demanar el que vols i, si no, fer el que El Pi també els va recomanar i els ho ha recomanat dues o tres vegades, que els

duguin als jutjats, que els duguin als jutjats. És a dir, el que no pot ser és que uns doblers, que per fer un govern te'ls donen multiplicats per quatre, quan tens un conveni i canvia després, que guanya el Sr. Zapatero i tampoc no aconsegueix, entra després el Sr. Rajoy, i perquè aquí governa un altre, tampoc no ho fa complir, o que tenguis una espècie de post, que va ser una post, un home que només li preocupava la seva postura, com era el Sr. Bauzá, que se'n tocava els nassos dels doblers dels ciutadans de Balears que li havien de venir, només per tenir bo a Madrid. Així li va anar!

Però aquesta és la realitat que tenim, o ens enfrontam i els duem als jutjats, hi hagi qui hi hagi a Madrid, o si no MÉS podrà protestar, però vostè hi era en el Govern del 99 i amb el Govern del 2007 i això ve de molt abans, totes aquestes coses. No hem de donar suport.

Diu el Sr. Camps, disbarat colossal! -ja es torna preocupar dels seus *jefes* o "*jefecitos*"- diu: vostès el que haurien de fer és votar a favor dels pressuposts. No, El Pi no diu això, El Pi diu: vostès tenen 8 diputats i diputades a Madrid? Nosaltres no els tenim, però vostès tenen 8 diputats i diputades, el que han de fer aquests 8 és votar a favor que els doblers de carreteres, les inversions estatutàries, el règim especial, la tarifa plana, s'aconsegueixin, baldament hagin de votar en contra de la disciplina de partit dels seus partits. Per què? Perquè des de Formentera, Eivissa, Mallorca i Menorca els importa molt poc aquestes discussions que nosaltres tenim, si no defensam els interessos del 1.200.000 persones o 1.100.000 que som aquí.

El que fa vostè, Sr. Camps, és actuar sota la doctrina de disciplina del seu partit. Els fa por a ells, si votau el pressupost això ho ficaran. Però és que els seus diputats és el que han de fer i els seus diputats és el que han de fer, maldament s'empenyien n'Iglesias, en Rajoy o..., el qui hagi del PSOE.

(Rialles i remor de veus)

M'explic?

(Remor de veus)

Això, eh... bé, perdó..., idò... de... de... -que m'agrada el portaveu que tenen-...

(Remor de veus)

... efectivament, el trob un home seriós, el trob un home seriós. Davant aquesta qüestió.

I després li dic al PP una cosa més, jo he d'aguantar que la vicepresidenta del Govern actual a Madrid, he d'aguantar que el president de Madrid, he d'aguantar que tota la cort del PP de Madrid em surtin i em facin el cuc de l'orella malalt, dient que Catalunya ha de complir les lleis i ha de complir les lleis i ha de complir les lleis! Mal me toc plom! I per què no compleixen la llei que és l'Estatut d'Autonomia? I per què no compleixen la llei que és el règim especial? Per què no compleixen això? Falsos! No els importa complir la llei, perquè si els importàs complir les lleis, jo no podria dir el que acab de dir aquí, que ells incompleixen la llei en les inversions estatutàries, incompleixen la llei en la compensació en la insularitat, amb el

poc que té el REB aprovat l'any 1999, ho incompleixen. Per tant, són uns mentiders baladrers! Baladrers! Perquè exigeixen a Catalunya el que ens neguen a nosaltres! Em sembla molt bé que li facin complir la llei a Catalunya, però tu acompleix-la amb Balears! Compleix-la per la triple insularitat de Formentera, compleix-la per la doble insularitat que tenen Menorca i Eivissa. Per què ens hem d'arrossegar?

Per això, amb Pep Melià, Maria Antònia Sureda i molta gent vàrem fer un partit, perquè si som capaços de reconèixer que ens hem equivocat i que hem malmenat els ciutadans d'aquesta terra per interessos partidistes, volíem ser lliures per poder demanar el que pertoca a aquesta terra.

Jo la veritat, d'aquesta moció, no s'enfadi el Grup PSOE, com si l'hagués presentada el PP, estam empegueïts, però no perquè es presenti aquesta moció, com pot ser mai que el que és nostre ens ho neguin!

Senyors del PP, facin complir la llei als seus i és tan senzill, votin a favor o no el Partit Socialista. Trob..., trob tan fort, tan fort, pujar aquí i dir el que diuen, amb el plantejament de partits que els *jefes* són a altres llocs, perquè al final ningú no vol *jefes*, però vostès si no tenen *jefes* no funcionen, i ens posam aquí: com així ho ha posat als pressuposts? Bon nassos, que no ho posàs als pressuposts, bon nassos, que no ho posàs als pressuposts! Com així ho varen posar vostès el 80, l'altra vegada? Bon nassos que també no els hi posassin, vostès!

Un paper, conveni que va firmar la Sra. Cabrer. Aquest, per a mi, és el conveni que val.

(Remor de veus)

I en Zapatero, vostè diu "en Zapatero el va incomplir"; i en Rajoy el torna incomplir! Si en Zapatero és burro, en Rajoy és burro al quadrat!, perquè el va firmar n'Aznar, i si en Rajoy sap que n'Aznar va firmar un document, que en Zapatero el va incomplir i ell també l'incompleix és un burro doble! Però el que ha fet ha estat fer patir aquesta terra, amb préstecs per poder pagar les obres, amb interessos que hem hagut de pagar, cosa que Galícia no ha fet! Han tengut bo, aquests punyeters del PP, han tengut bo. Cosa que Castella-Lleó no ha fet; a nosaltres ens donen 130 euros per habitant per inversió any, i a ells 548 euros. De què anam, aquesta vergonya?! I he dit 124 i fa només dos anys nosaltres vàrem ser el 74.

De què anam, aquí?, de què anam?, quin és aquest batre? Per què som aquí?, per cobrar 3.000 euros i no millorar la qualitat de vida dels ciutadans d'aquesta terra? Som aquí per això? Canviïn el discurs, i anem a Madrid, i anem-hi cada dia a dir-los "ens deveu això, pocavergonyes!" Ja està bé. Ens estan embullant, a nosaltres, fem el nostre paperot parlamentari, quedam molt bé: "Uep!, aquest ha parlat molt bé. Ui!, has vist els de MÉS?, han defensat allò seu. El PSOE, oh! I el PP?, me cago en ell, s'estan espavilant, es desperten". El que estam fent és restar les possibilitats de futur dels ciutadans d'aquesta terra, amb la qual cosa aquests 59 que som aquí estam fracassant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia a tothom. L'historial de reclamacions a l'Estat en inversions d'aquest petit país nostre és llarg, massa llarg, diria.

La lluita per aconseguir que es faci ferm el conveni de carreteres no ve d'ara, és més, si aquesta lluita hagués de tenir un títol de llibre seria *La història interminable*. Les nostres illes tenen moltes lloses, una de les quals és el conveni de carreteres. Els anys 1998 i 2004 es varen signar convenis amb el Govern de l'Estat per valor de 333 milions d'euros per a infraestructures viàries, dels quals l'any 2015 només s'havien cobrat 90,2 milions. La resta, 241 milions d'euros, resten pendants. Fins i tot els tribunals confirmen que els convenis s'han de pagar, com queda explicat a una sentència de l'any 2011. Que hagi d'intervenir un tribunal per confirmar una cosa tan senzilla com és l'acompliment dels convenis, és de traca.

Tenim la llosa del deute, una part important del qual el devem a l'Estat, un deute derivat d'unes balances fiscals històriques insuportables, de la corrupció i de la mala gestió. Hem de cercar el consens per reclamar la condonació d'aquest deute amb l'Estat per compensar el deute històric que aquest té amb les Illes per manca d'inversions i mal finançament.

Els convenis de carreteres són part d'aquesta llosa, igual que les inversions estatutàries que havien de precedir un nou REB que forma part d'una llei orgànica, l'Estatut d'Autonomia, a la disposició transitòria novena. 2.800 milions d'euros entre els anys 2008 i 2014 havien d'arribar, segons es diu a l'exposició de motius dels convenis signats 2008, 2009 i 2010, a les Illes Balears. A hores d'ara s'han signat convenis per valor de 859.516 euros, dels quals s'han transferit a la CAIB només 359.767 euros. Sincerament, açò és humiliant, i més quan ens fixem en altres inversions que efectua l'Estat, com és l'AVE. Cada quilòmetre d'AVE a Espanya té un cost d'11 milions d'euros en construcció, i hi ha 3.100 quilòmetres en servei, i 150.000 euros a l'any en manteniment, a la qual cosa cal afegir els recents estudis que confirmen que la construcció de les línies d'AVE no aporta cap benefici a les empreses públiques ni a la societat en el seu conjunt si es té en compte la inversió feta.

Quin és el missatge que s'envia des de l'Estat quan no compleix els seus compromisos? Quina legitimitat pot tenir un govern que és incapaç d'atendre les necessitats i complir els seus acords amb les comunitats? La lleialtat institucional és bidireccional, i resulta curiós que justament aquests dies, que tant es parla de la Constitució, de complir la legislació, l'Estat no tingui en compte que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix a l'article 3 que la insularitat, com a fet diferencial, és mereixedora de l'especial protecció, i que correspon als poders públics garantir la realització efectiva de totes les mesures necessàries per evitar que del fet diferencial insular es puguin derivar desequilibris econòmics o de

qualsevol tipus que vulnerin el principi de solidaritat entre les comunitats autònomes.

La disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia estableix que mentre les Corts Generals, en aplicació del que preveu la disposició addicional sisena, no aprovin la modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears, i en tot cas en un termini no superior a set anys, la inversió de l'Estat a les Illes Balears s'ha d'establir en funció de la inversió mitjana per càpita feta a les comunitats autònomes de règim comú, determinada segons la normativa estatal. Ara bé, la realitat és ben diferent. Balears es troba sempre a la cua pel que fa al volum d'inversió per càpita, essent de 146,9 euros per habitant enfront dels 288,9 de mitjana.

Vaig acabant. Pel que fa a les esmenes presentades no donarem suport a l'esmena del PP i lamentam que no s'accepti l'esmena de MÉS per Mallorca, perquè va més en la línia del model que compartim i que també acaba d'explicar la Sra. Campomar, una altra manera de dissenyar i pensar la mobilitat perquè sigui sostenible. Com no pot ser d'una altra manera votarà, una vegada més, a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats... Bé, ja em perdonaran, però quan les coses no es fan així com toca després vénen els sargits. Aquesta proposició no de llei avui és un sargit.

Vostès, senyors del Govern, Sra. Cladera, varen incorporar aquests 120 milions del conveni de carreteres en els pressuposts de la comunitat per al 2017 fent una interpretació interessada, que entenc aquest interès que hi podia haver darrere, però en tot cas una interpretació del compromís contret pel Govern de l'Estat de pagar els 240 milions pendents per aquest concepte. En una paraula, varen decidir que ja que el compromís era pagar-ne 240 entre 2017 i 2018, l'Estat en pagaria 120 per any. Però això, i avui ho hem vist també en els documents, quan ens hi hem referit, el Govern central no els va confirmar mai exactament en aquests termes, com a mínim no els va confirmar per escrit, o sigui que fossin 120 un any, 120 l'altre, i a vostès això els va ser ben igual, a pesar de les advertències. Varen córrer el risc i ens l'han fet córrer a tots, clar, perquè ho han incorporat en els pressuposts d'aquesta comunitat.

Per aquest motiu els deia que aquesta proposició no de llei és con un sargit, o com un pegat, si volen. Es varen tirar a la piscina sense saber si hi havia prou aigua i ara intenten assegurar-se que en sortiran sans i estalvis, que no prendran mal, vaja, bé, més que assegurar-se'n, intenten involucrar-nos,

a la resta de grups, perquè també ens banyem, és exactament això el que persegueix aquesta proposició no de llei.

Nosaltres ja els vàrem dir, dia 11 d'octubre de l'any passat, durant el debat de l'anterior proposició no de llei que tractava del mateix que avui ens ocupa, ja els vàrem dir llavors que donàvem suport al Govern, evidentment, amb l'intent d'aconseguir aquests milions que són ben nostres i que tanta falta ens fan, d'això no en tenim cap dubte, i ho vàrem repetir als debats de pressupost. Ara bé, tant en un cas com en l'altre també els vàrem advertir que era molt arriscat comptar amb aquests 120 milions per a enguany, però no ens varen fer cas, cosa ja habitual per altra banda.

I ara torna-m'hi torna-hi. Idò nosaltres -sentint-ho molt- no podem votar a favor d'una proposició no de llei que exigeix al Govern una partida de 120 milions basant-se en un protocol d'intencions signat dia 3 de desembre de 2015, on no diu enlloc que, de cara a enguany, la comunitat hagi d'ingressar exactament -exactament- aquests doblers. És una qüestió, crec, de lògica, de sentit comú, de coherència per molt que considerem -insistesc- i nosaltres som els primers a considerar-ho, que aquests doblers fa anys que haurien d'haver arribat.

En aquest sentit, ens sembla molt més adequada la redacció proposada pel Partit Popular a la seva esmena i creiem que farien bé d'acceptar-la. No dona per fet un acord que no s'ha produït, insistesc, els 120 milions en concret, sinó que es limita a demanar que el que diu el protocol d'intencions s'acompleixi en el temps acordat, per tant, que aquest document sigui un document efectiu de la manera com va ser firmat.

En síntesi, si el grup proponent s'ho repensa i accepta aquesta esmena del Partit Popular o una transacció que pugui anar en aquesta línia, per descomptat, votarem a favor de la proposició; si no ens abstenem per evidenciar que, si bé estam d'acord a reclamar el que figura al protocol d'intencions, només faltaria, no podem estar en canvi d'acord amb l'exigència que 120 d'aquests 240 milions hagin d'arribar forçat aquest 2017.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Intervenció del grup proponent per indicar les esmenes acceptades, té la paraula el Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, l'exemple del túnel de Sóller tampoc no era un bon exemple, tampoc no era un bon exemple, i és que per allà on ens girem sempre fa olor de corrupció del Partit Popular, per tant, no són bons exemples, Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

No són bons exemples. Però vostè ha dit tres paraules, ens ha acusat de tres paraules: temeritat, imprudència, ingressos inflats, i ho fa després de pressupostar 120 milions basant-nos en un protocol d'intencions que tenim signat amb el Sr.

Montoro, signat, eh?, això no ho discuteix ningú, està signat amb el Sr. Montoro.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Signat amb el Sr. Montoro...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... això està signat, no se'n dubta. En canvi, vostè... varen titllar de prodigi, de bona política pressupostària el pressupost de l'any 2015 on pressupostaven 80 milions sense cap paper, sense cap paper! I aquí ve una altra incoherència: vostè ha dit que són de fiar, els varen ingressar aquests 80 milions a pesar d'haver-los pressuposats vostès? Veu com no és de fiar el Sr. Montoro, ho veu? Veu com no és de fiar el Sr. Montoro?

(Alguns aplaudiments)

Són les seves paraules, Sr. Camps, no són les meves. El Sr. Montoro no és de fiar. Per això exigim, per això exigim.

Vostè deia: per què hem d'exigir si està clar i està signat? Exactament, igual que les inversions estatutàries, igual que el REB, ben igual, li ho ha dit més alt, però supòs que igual de clar el Sr. Font, exactament igual. Per això, perquè no compleixen, perquè no compliu, perquè no compleixen el Sr. Montoro o el Sr. Rajoy, el Govern del Sr. Rajoy no compleix amb aquestes illes. Per això no ens hem de cansar.

Jo estic d'acord amb el Sr. Font que hi hauríem d'anar amb una tenda de campanya, el que passa és que... evidentment veiem la dificultat d'anar-hi, està clar.

Això és tan senzill, aquesta és una proposició que és positiva per als ciutadans d'aquestes illes? No hi ha ni una persona en aquesta comunitat, n'estic convençut, que contesti que no, no n'hi ha ni una, com podem dir que no? I vostès votaran en contra, vostès votaran en contra.

El Sr. Pericay parlava de coherència. Coherència? Coherència de què! És positiu per a aquesta comunitat? És igual si està repetit o si hi ha un protocol, què té més! Voti's, voti's a favor, exigim, exigim a l'Estat el que..., exigim el que és nostre, eh!, no exigim de fotre'ls a un altre perquè ens els donin a nosaltres, no és això. De totes maneres...

(Remor de veus)

...no, no, no, més coses, no, el que està signat i la llei. Jo els record que...

(Remor de veus)

... si no venguessin, ja s'aplicaran mesures per contenir. I els record -els record- que aquí els que no compleixen el dèficit ni l'han complert mai, llevat d'un any que ens eixamplar, és el Partit Popular, que ni a l'Estat ni a aquesta comunitat mai no ha complert el límit de dèficit, llevat d'un any perquè el varen ampliar. En canvi, nosaltres, i això són dades objectives, no són opinions, nosaltres en un any, el primer any...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... sí, però el primer any complim, és més, és més, sense que això serveixi per dir que és superàvit, però el mes de novembre quants d'anys feia, dècades, que no es tancava al mes de novembre amb superàvit, Sr. Camps? Això vol dir d'entrada... no vol dir que acabi amb superàvit, no dic això, però això vol dir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, però això vol dir que es fa una bona gestió pressupostària, i vostès estaria be que ho reconeguessin.

Vostè llegeix la clàusula segona, però està ben alerta de llegir la clàusula tercera. La clàusula tercera ho diu ben clar i, a més, la clàusula segona, Sr. Pericay, no diu la quantitat de 120, perquè com a mínim 80 i que els 80 de l'any 2016 s'han de repartir en els anys, repartir com ho entenem? Hem entès, crec que amb sentit comú, 40 i 40, podrien ser 20 i 60? Sí, o 60 i 20. Bé, en tot cas estarem d'acord que s'ha de pressupostar alguna cosa. Nosaltres entenem que han de ser 120 milions perquè és la manera més correcta d'interpretar aquest protocol d'intencions, però... el fet que puguin ser 110 o 130 no obvia el fet que s'hauria de votar a favor d'aquesta PNL, entenc.

Miri, estic d'acord amb el Sr. Font en un parell de coses, en moltes coses, i en aquest cas també, estic segur del que faran els nostres... i n'estic convençut, del que faran els nostres diputats i els nostres senadors, n'estic convençut, sobretot pel que fa referència a aquesta PNL i a aquests doblers, a aquesta quantitat. M'agradaria també que qualche senador que tenim que ens representa quan acabi la sisena, i això també ha estat notícia aquest cap de setmana faci la primera actuació positiva en pro dels interessos generals d'aquesta comunitat, també estaria bé, també estaria bé!

(Alguns aplaudiments)

I crec que com a representant nostre li ho podríem exigir.

Vostè, Sr. Camps, demana que el PSOE voti a favor dels pressuposts o s'abstingui, i per què no ha presentat l'esmena amb això? Sap per què? Perquè és un doi, és un doi que d'aquí reclamem al PSOE que s'abstingui o voti a favor d'un pressupost que ni...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, no, però nosaltres en canvi sí que som competents per instar l'Estat que compleixi el que ha acordat. S'ha acordat o no pagar els 240 milions? S'ha acordat o no pagar 240 milions? Perquè no només hi ha un protocol d'intencions, hi ha un conveni de l'any 2004, s'ha acordat o no?

Per tant, en resum...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... en resum, tan senzill com això: és positiva aquesta PNL per als ciutadans d'aquestes illes? No hi ha ningú en aquesta

cambra que contesti que no, en canvi, vostès hi votaran en contra, i això ho hauran d'explicar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tenint en compte que el portaveu del Grup Parlamentari Socialista ha comentat que no acceptava cap de les dues esmenes, procedim a la votació de l'únic punt tal com estava formulat.

Començam a votar. Votam.

36 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

IV. Compareixença del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, per tal de retre comptes del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5841/15, relativa a inici de les gestions per declarar Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina, escrit RGE núm. 16912/16, del Grup Parlamentari Popular.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5841/15, relativa a inici de les gestions per declarar Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina, escrit RGE núm. 16912/16, del Grup Parlamentari Popular.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia, Sr. Conseller. El passat 11 de novembre de l'any 2015 el Parlament de les Illes Balears va aprovar per unanimitat una proposició no de llei que l'instava a vostè, Sr. Conseller, a tres coses: a iniciar gestions per declarar l'illa de Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina; assegurar la dotació de recursos necessàries per a la gestió d'aquesta reserva natural, i a iniciar les actuacions per garantir que les activitats que ara es desenvolupen allà es desenvolupin i no generin danys irreparables a la futura reserva.

Es tractava d'una iniciativa parlamentària presentada precisament, Sr. Conseller, no pel meu grup parlamentari, sinó pel Grup Parlamentari Socialista, el qual, un any i mig després, i segons va manifestar vostè a la seva darrera compareixença el dia 23 de novembre de l'any passat, entenem que encara està sense atendre, tant és així que ni tan sols el meu grup parlamentari no hi confia massa que sigui atesa.

És per aquesta precisa raó, però principalment per les reaccions socials i també per les reaccions institucionals que va generar la seva decisió de renunciar a promoure la figura de reserva natural, que hem emprat el Reglament de la cambra per activar aquesta iniciativa de control que requereix de la seva

compareixença perquè ens justifiqui el perquè del seu comportament; una figura parlamentària que ens permet recordar, i a vostè, Sr. Conseller, recordar-li el primer de tots, que el poder executiu està subjecte al legislatiu i no a l'inrevés, encara que vostè pugui pensar el contrari o encara que vostè no ho cregui.

I resulta certament una paradoxa que sigui jo, que sigui el meu grup parlamentari que defensi el compliment d'una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que no és meva i que no és nostra, va ser precisament el Grup Parlamentari Socialista que la va presentar i no el meu grup parlamentari, que avui defensa el compliment d'aquesta iniciativa. Algun interès tendran aquells que la varen promoure i defensar en el seu moment per a no fer-ho ara.

No obstant això, encara més paradoxa resulta que qui signava aquella proposició no de llei, en condició de portaveu, aquella iniciativa, la Sra. Pilar Costa, s'assegui al seu costat en el Consell de Govern cada divendres i no li recordi a vostè la necessitat de complir els mandats parlamentaris que, precisament ella aquí, en aquest parlament, va activar en el seu dia. Coses hem vist, conseller, i el que encara ens queda per veure.

Com li he dit, una de les motivacions principals que ens ha portat a presentar aquesta iniciativa és la història d'un incompliment parlamentari flagrant. Però el que en bona mesura ens condueix aquí, Sr. Conseller, són les reaccions socials que la seva compareixença, en novembre, va generar, reaccions socials del propi Ajuntament de Santa Eulària, reaccions del Grup GEN, reaccions d'una plataforma de recent creació anomenada Prou!, reaccions del Grup Parlamentari Ciutadans.

Li recordaré, perquè crec que són prou interessants, les reaccions del Grup GEN, que estic segur que a vostè li mereix una gran consideració de la mateixa manera que me la mereix a mi, li recordaré què va dir el GEN després de la seva compareixença: "Les figures jurídiques que realment tenen eficàcia per preservar un espai natural són les que recull la llei estatal, com són el parc natural o la reserva natural", -i nosaltres hi estam d'acord. Va dir el GEN que "Els plans de gestió que defensa el conseller sobre les actuals figures de LIC i ZEPa tenen una utilitat limitada" -i això és cert. Deia a continuació: "són plans que no suposen la presència de personal a la zona mentre que la de reserva natural sí ho comporta i, a més, en una zona LIC o ZEPa no hi ha un pla d'ordenació de recursos naturals ni un pla d'usos ni de gestió", va afirmar el grup ecologista. Afirmació amb la qual nosaltres inevitablement també hi estam totalment d'acord. I va acabar dient, el Sr. Palerm, en particular que "La petició que la zona de reserva natural ho sigui no és cap caprici, es vol un espai protegit com toca", va recordar. Nosaltres també irremeiablement hi estam d'acord.

Sigui com sigui, Sr. Conseller, en aquella comissió en la qual va comparèixer vostè fa aproximadament tres mesos, l'escoltàvem repetir una afirmació prenent fer-nos creure que era una veritat absoluta, valgui entre d'altres coses que el motiu fonamental pel qual no promou la figura de reserva natural és perquè el Partit Popular va desmantellar la conselleria d'agents

mediambientals, una afirmació que hagués pogut tenir un mínim de credibilitat i un mínim d'aparença de veritat si hagués vostè en aquest aspecte hagués recuperat en els dos anys que porta vostè asseient en aquesta mateixa cadira, com a responsable de la conselleria, els agents que diu vostè que varen perdre. I això encara a l'illa Tagomago no ha succeït dos anys més tard.

L'escoltàvem dir que Madrid el mata, que no li fan cas, que l'ignoren, va dir que havia demanat repetides vegades una sèrie d'informacions relacionades amb la continuïtat ecològica de la mar i la terra en els illots de Tagomago, en particular, i que encara estaven a l'espera. D'aquesta manera apunta vostè a Madrid quan parlem de les dessaladores, quan parlem de serps, vull dir quan parlem ara de Tagomago, vull dir, tiram (...) i ja ens va bé.

L'escoltàvem dir que Europa obliga promoure plans de gestió per als espais protegits en el marc de Xarxa Natura 2000, però, Sr. Conseller, a vostè el que se li reclama és una cosa distinta, a vostè el que se li demana és una cosa diferent, es tracta... li demanam un nivell de protecció més exigent i que es diu reserva natural, de la mateixa manera i amb la mateixa consideració que aquelles altres que han estat o seran també aprovades per llei.

L'escoltàvem en aquella compareixença moltes justificacions, tant és així que teníem la impressió d'un comportament certament a la defensiva.

Sr. Conseller, nosaltres seguirem insistint en aquesta figura fins a dir prou, dins les possibilitats que ofereix la Llei de conservació d'espais naturals. Al nostre entendre, el més adequat és atorgar la consideració a Tagomago i als illots de Llevant de reserva integral en bona part del territori terrestre, tal com es recull a la proposta de l'Ajuntament de Santa Eulària, i de reserva natural especial la major part de la superfície marina.

Insistirem en això, Sr. Conseller, perquè el valor de Tagomago ho requereix, el valor de Tagomago ho mereix, perquè existeixen, i vostè ho sap millor que jo, que hi ha poblacions d'espècies vegetals i animals catalogats perquè fins i tot existeixen espècies en perill d'extinció, com és el virot, i diferents subespècies de sargantanes de les Pitiüses que també s'han convertit, desgraciadament, en una espècie en extinció. O també, com no, el falcó marí que compta amb una important colònia de cria a l'illot de Tagomago.

Sr. Conseller, Tagomago és un espai amb gran presència d'hàbitats i espècies que per la seva raresa, fragilitat i importància requereixen d'una protecció especial. Sr. Conseller, deia vostè que està redactant amb unes bases científiques un pla de gestió i que hauria d'estar aprovat en el present any, l'any 2017, deia que aquest serà el primer pas de tots, que més endavant serà el moment de plantejar-nos la figura de reserva, la figura de parc o la figura de paratge.

Estam a l'espera que s'acompleixin les seves paraules, però, Sr. Conseller, que no sigui massa tard, no sé si li queden a vostè dos anys encara per endavant o no. Si és així, no deixi

que el temps li guanyi a vostè la partida i atorgui una resposta definitiva i conclouent al que se li demana.

Sr. Conseller, ja li vaig dir a la Comissió de Medi Ambient i li repetesc ara, parteix vostè amb avantatge, té vostè avantatge, té vostè avantatge i certament el té vostè tot al seu favor, i li dic sincerament, i això no sempre passa, això no sempre succeeix i quan succeeix s'està d'enhorabona. Jo crec que vostè pot estar d'enhorabona. Per què li record aquelles paraules? Perquè té vostè al costat, si fa el que ha de fer, a tothom, té l'Ajuntament de Santa Eulària, té una important majoria social, té entitats ecologistes, té entitats socials de tot tipus i crec que aquesta força i aquesta energia que a vostè tot això li dóna ha de ser ben canalitzada i ha d'estar ben aprofitada. Li recordaré, l'Ajuntament de Santa Eulària aprovà per unanimitat instar-lo a iniciar els tràmits per declarar Tagomago reserva natural; el consell insular va donar suport a la iniciativa de l'Ajuntament de Santa Eulària, i el Parlament de les Illes Balears va aprovar una proposició no de llei en el mateix sentit.

I davant aquests antecedents, Sr. Conseller, no podem més que insistir, insistir i pitjar en el mateix sentit, i posar en dubte, no qüestionar el valor sinó posar en dubte, que les figures proteccionistes que vostè planteja siguin les figures més adients i més encertades de totes les que hi ha per a Tagomago o els illots de Llevant.

Per aquesta precisa raó l'encoratjam, és a dir, francament, a acceptar aquest estat de coses, a acceptar aquesta realitat, a no renunciar absolutament a res, i de la mateixa manera que les seves aspiracions proteccionistes han tengut i tendran bon resultat a determinats indrets de l'illa de Mallorca volem que també tinguin resultat, amb la mateixa intensitat i amb la mateixa força i ambició a l'illa d'Eivissa, que és en les seves mans. Sr. Conseller, no desaprofiti aquesta oportunitat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Intervenció per part del Govern del Sr. Vidal, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, l'altra vegada vaig començar dient-li... donant-li l'enhorabona... Uep!, el costum. Veig que el lloc de cadires continua aquí. Ho farem així, Sr. Jerez. La veritat és que em va sorprendre, i li vaig donar l'enhorabona, aquest canvi de tarannà del Partit Popular, el Partit Popular proteccionista. Benvinguts, benvinguts a la protecció del nostre territori.

Avui som aquí per donar comptes d'una proposició no de llei de 2015, que el novembre passat ja en vaig donar comptes a una comissió. Per tant aquest conseller ha anat informant constantment el Parlament (...) de què i com hem anat fent. He d'agrair al Partit Socialista que és una proposició no de llei que va presentar ell, on defensava tres punts, tres punts fàcils d'entendre i fàcils d'explicar. Un primer punt: iniciar les gestions perquè Tagomago sigui una reserva natural; i què hem fet?, què hem fet en aquests tres mesos des que vaig comparèixer el passat novembre? (...) als meus braços. Un pla de gestió, un pla de gestió de veres, un pla de gestió de Xarxa Natura 2000 on es diuen quins usos estan permesos i quins usos no estan permesos, on es diu què es pot pescar, com es pot pescar i com no; caça, activitats, que no es poden fer festes; s'ha acabat que Tagomago sigui una *party boat* dins una illa. Per tant això ja és aquí, tenim aquest esborrany.

I, Sr. Jerez, li vaig a la meua compareixença que ja sé que vostè potser de procediments en tema de medi ambient potser no els entén, però sí, desgraciadament a l'Estat espanyol necessitam que el ministeri ens digui, per entrar dins la mar, que hi ha una continuïtat ecològica. Ho he demanat set vegades a l'amiga del Sr. Company, que va anar a veure l'altre dia. Si, ja que vostès tenen bo, poden accelerar aquests informes benvinguts seran, perquè així aprovarem uns plans de gestió de veres, uns plans de gestió amb mesures, amb normativa, amb plans, i que ens permetran protegir Tagomago.

També hem fet un altre avanç que fa possible que protegim Tagomago com a reserva. Vàrem modificar la Llei de conservació, la LECO, la vàrem modificar perquè evidentment aquest govern no aconseguirà el 50% del suport dels propietaris de Tagomago; n'hi ha un, per tant és impossible que ens doni suport en la declaració de reserva; per això vàrem modificar la llei. Dos passos: és a dir, tenim els plans i tenim la modificació de la llei per fer passes perquè Tagomago sigui reserva natural.

El segon punt que ens deia la proposició no de llei és que havíem de dotar-lo dels mitjans necessaris. Evidentment, que hem de dotar, si pensam fer Tagomago reserva natural, dels mitjans necessaris humans per fer-ho, i per això hem començat, si m'ho permet, pels que ja tenim. Sr. Jerez, vostè és l'equilibrista; m'ha negat aquí damunt que es varen acomiadar 32 persones de l'IBANAT, que es varen acomiadar 32 persones que ens ha costat 1 milió d'euros? És que hem de ser realistes. Es va desmantellar el sistema de gestió dels espais naturals protegits. En aquests pressuposts d'enguany, sí, un any i mig després de ser aquí, hi ha els doblers per tornar a recuperar la gent de l'IBANAT. I li diré més: la gent de l'IBANAT cobrarà el mateix sigui d'incendis o sigui de parcs naturals; hem aixecat el càstig a la gent, als treballadors que venien d'Espais Naturals. No sé què els havien fet, a vostès, però per a nosaltres tots són iguals.

A més a més hem recuperat la direcció de diferents parcs naturals. Vostès varen suprimir la direcció del parc natural dels illots d'Es Vedrà i Es Vedranell, i nosaltres hem recuperat ara la de Mondragó i la del parc de Llevant. Anam recuperant el capital humà, és la feina que ens toca, i evidentment no farem una reserva per no tenir-hi gent. D'un parc natural de paper n'estam cansats, en aquesta comunitat autònoma. Per això feim

feina. Estam recuperant la gent, estam recuperant els mitjans, com deia la proposició no de llei.

I el tercer punt de la proposició no de llei era el més interessant per a mi. Deia que mentre no aconseguim la figura de protecció, mentre Tagomago no sigui reserva integral, què ha de fer aquest govern? Li diré una gran novetat: fer complir la normativa. Fer complir la normativa. Li record que Tagomago és un LIC, és ZEPA i és una ANEI, que tot el que s'ha fet allà no s'hagués pogut fer si les ANEI d'Eivissa fossin ANEI com la resta; ara ja ho són, escolti, les ANEI d'Eivissa són no urbanitzables com a la resta d'illes, ja no són peculiars. Quan demanen un permís o una autorització no es permet fer el que vulgui el promotor de l'illa, es posen mesures, i, és més, els agents de Medi Ambient les fan complir. Ah!, també una cosa: els agents de Medi Ambient ja tenen una nova instrucció preparada per poder anar a Fiscalia si ho consideren necessari; els agents de Medi Ambient són lliures de protegir el nostre medi ambient com considerin més apropiat. Això és una diferència i ve en compliment de la proposició no de llei: les ANEI no urbanitzables.

I un seguiment ambiental. Vostè em citava el virot. Estic cansat que en aquesta bancada se'n riguin de si feim estudis, si feim seguiments ambientals..., i després vostè me'ls demana? Això és el joc de l'equilibrista. Idò sí, feim seguiment; ara sabem que la població del virot s'ha incrementat, on nidifica, com ho fa, però això necessita recursos i els famosos estudis que vostès tan odien i tan critiquen. També li puc dir que de l'impost turístic se'n veurà beneficiat, Tagomago, perquè dins els projectes que hem presentat, que segons vostès són tan desastre, hi ha el Pla de conservació de les aus marines, un pla de conservació de les aus marines que prioritza les actuacions a illots com Tagomago per protegir el nostre virot; i també un pla de conservació de la flora de les Pitiüses, específicament, i per tant evidentment Tagomago se'n veurà beneficiat.

Indirectament està en les seves mans també una mesura de protecció immediata: tenen dins el Parlament ja, o hi hauria de ser ja, la llei que clarament no a les prospeccions. Esper que el mateix que varen dir aquí o que s'han cansat de dir aquí de volem no a les prospeccions, no a les prospeccions, a la primera que tenen per votar a Madrid voten al revés. Em sap greu si he de fer referència a Madrid, però és vera que en aquest cas a Madrid és on es fa la votació. Ja m'agradaria poder-la fer aquí.

Ara hem començat a tenir les condicions que se'm demanaven: recuperam la gent. Tenim el pla de gestió pendent del seu informe; demani'l a l'amiga del Sr. Company, que l'altre dia feien el cafè junts, que faci via i ens arribi; li ho vaig demanar a la compareixença: si volen ajudar amb Tagomago, si volen ajudar que facem la reserva, demanin i pitgin al ministeri, que són dels seus, i potser els escolten més que a mi. I hem canviat també el marc normatiu. Per tant anam fent les passes.

I evidentment vostè ha dit que jo no apreciava el legislatiu, que no tenia respecte. Aquests dies és vera que potser el legislatiu no està en els seus millors moments i ens fa empegueir a molts el que està passant, però evidentment que sí que el respect; el respect tant que estic complint una iniciativa

de 1991. Que Es Trenc sigui aquí ara mateix, que vostès tinguin la Llei d'Es Trenc és perquè aquest conseller compleix el que va dir el 1991 aquest parlament, que li va encomanar la feina. Senyors, hem tardat 26 anys a complir. Vostès em demanen un acord de 2015, que ja he comparegut en una compareixença, que avui sóc aquí per complir-ho. Tranquils, avançam i avançarem perquè Tagomago sigui una reserva natural, integral o el que faci falta, el que els tècnics diguin, hi ha aquest compromís, però una cosa darrere l'altra. Hem complit amb Es Trenc; la mateixa postura que vostè demana per Tagomago m'agradaria sentir-la per a les ZEPA, per a la proposta d'ampliació de ZEPA; estam fent la proposta d'ampliació de Cabrera, m'agradaria també rebre aquest suport d'aquest nou Partit Popular conservacionista, perquè tenim molts de projectes en marxa. Venguin al nostre costat per protegir. Tenim ja la Llei d'Es Trenc entrada, tenim la proposta de ZEPA que aviat anirà a Consell de Govern, tenim la proposta d'ampliació de Cabrera en marxa. Sumin-se, sumin-se, i farem feina junts, i evidentment entre tots farem que Tagomago sigui reserva natural.

La veritat, tenia el llistat de greuges del Partit Popular cap a la conservació de la nostra terra, però crec que no, no és el moment, no li recordaré el passat, d'on venim, d'esborrar línies, de desprotegir, no. Si vostès volen protegir Tagomago ens ajudin i allà ens trobaran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No m'estranya que vostè quan miri cap a la dreta no em trobi, m'ha tocat aquesta vegada, atès el desgavell i el desbarat que hi ha en aquesta cambra...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... asseure en els bancs de l'esquerra, cosa absolutament inaudita, mai no hagués pensat jo quan em presentava a les eleccions que cauria en els bancs de l'esquerra...

(Remor de veus)

... un dia com avui. Això m'ha passat, això m'ha passat. En qualsevol cas, esper i confii, esper i confii que això la setmana que ve estigui arreglat i s'alliberi un escó a fi que aquest parlamentari pugui asseure on li pertoca i acomplir l'article 59.1 del Reglament, junt al seu grup parlamentari.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, llevi's vostè del cap que és el Partit Popular que s'ha tornat conservacionista, i és que li demana únicament que vostè compleixi amb l'exigència que Tagomago sigui una reserva natural. Jo li he esmentat abans, Ajuntament de Santa

Eulària, GEN, una plataforma que es diu Prou!, Consell Insular d'Eivissa...

Jo record que vostè deia a la compareixença que li feia gràcia el fet que nosaltres impulsàssim això, a mi no em fa ni mica de gràcia impulsar un corrent social que vostè, que vostè no reconeix, que vostè no reconeix. I estic ben orgullós de fer-ho, fins i tot fixi's fins on de defensar unes proposicions no de llei aprovades, per unanimitat, en aquesta cambra que no són del Grup Popular, que són del Grup Parlamentari Socialista. Això tampoc no m'ho hagués pensat mai, arribar a defensar l'acompliment d'una proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista. Fins aquí podíem arribar! Idò, això passa en aquest parlament perquè el Grup Parlamentari Socialista, no s'atreveix a defensar ni molt manco l'acompliment de les seves mateixes iniciatives, no s'atreveix ni a això.

Però, en fi, anem per feina. Quan li dic a vostè que està d'enhonorabona és per una cosa, perquè tot el que té no ho desaprofiti perquè vostè és susceptible d'això i de més, d'això i de més, té vostè un corrent important al seu favor, el vent bufa al seu favor, no faci vostè el contrari i avui aquí mateix ha estat a punt de navegar contra corrent, navegar contra corrent.

Diu que té un pla de gestió, i jo no estic content que tinguí vostè un pla de gestió, només li demana una cosa, que aquest pla de gestió que vostè té i que ara em mostra amb tanta il·lusió el faci arribar a aquelles persones que també tenen opinió sobre això, a aquelles persones que també... o institucions que li han fet arribar a vostè una proposta.

Crec que hem de fugir de la unilateralitat, crec que aquest pla de gestió ha de ser compartit de la mateixa manera que han compartit vostès propostes de pla de gestió amb institucions com pugui ser l'Ajuntament de Santa Eulària.

Per tant, sobre aquest document que vostè amb tanta vehemència em mostra faci això, el consensuï, el participi amb aquelles persones que li han demanat i li donen el seu suport per declarar Tagomago reserva natural.

Jo no he dit que vostè no respectàs el Parlament, això no ho he dit, això... no, no, no, això ho ha dit vostè quan ha pujat aquí dalt, això ho ha dit vostè, jo simplement li dic que aquesta iniciativa parlamentària que recull el Reglament ens permet recordar, i a vostè el primer, que el legislatiu està per sobre de l'executiu, i vostè, si amb aquestes paraules, s'ha sentit ofès per alguna cosa s'haurà sentit ofès, però jo no he dit en cap moment que vostè no respecti el Parlament. Només faltaria que vostè no respectàs el Parlament.

Jo no li he negat res amb relació a les actuacions de la Conselleria de Medi Ambient a l'anterior legislatura. El que sí li he dit és una cosa, que avui Tagomago no té ningú, que avui Tagomago no té ningú que miri per ella, que avui Tagomago necessita també una protecció material sobre la mateixa illa, i els illots de Llevant igual. Està molt bé, i li reconec i fins i tot li donaré l'enhonorabona, 14 agents per preservar amb llanxes determinats indrets, no tenc res a dir, només faltaria. Pensi en Tagomago també, pensi en Tagomago, pensi en el valor ecològic que té l'illa, pensi en les espècies que estan en perill

d'extinció a l'illa. Ha anomenat vostè el virot, diu que ha fet estudis, jo no ho qüestiono, en cap moment li he qüestionat a vostè que faci un estudi del virot, només faltaria, fins aquí podríem arribar, però sí que en certa manera li deman que per Tagomago el preservi.

Va dir vostè, record una entrevista on deia: "No, és que Tagomago serà el que vulguin els tècnics", *Diari d'Eivissa*, sí, sí... no, no, vostè ho va dir: "Tagomago serà el que vulguin els tècnics". Tagomago serà el que vulgui la gent, el que vulguin les persones, el que vulgui la societat, el que vulgui aquest parlament, el que vulgui l'Ajuntament de Santa Eulària, no el que vulguin els tècnics. Vostès que tant presumeixen de ser els únics canalitzadors de la veritat social apliquin-s'ho en aquest cas, Sr. Conseller, perquè bona falta els fa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Contrarèplica del membre del Govern el Sr. Vidal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

L'equilibrista Jerez. Gran equilibrista, Sr. Jerez. Jo amb la mateixa vehemència que vostè ha defensat Tagomago li deman que aixequi un poc més el cap i defensi tots els espais naturals de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta mirada amb tanta d'afecte i amb tant de respecte als moviments socials, aquesta mirada d'escoltar la gent, que diguin: escolti, tant fa el que diguin els tècnics, hem de protegir això perquè això és nostre. Pensi el mateix en tots els espais naturals de les Illes Balears, vostè i el seu grup polític.

Em deia que estava assegut a l'esquerra, deu ser això que tal vegada avui l'ha il·luminat per tenir tot el moviment ecologista dins la seva sang, dins aquest discurs.

(Remor de veus i rialles)

Per tant, evidentment, assegui's un poquet més a l'esquerra, que la gent del Partit Popular si hem de canviar de lloc perquè defensin el nostre territori benvinguts siguin aquests canvis de lloc.

Que a Tagomago no hi fem res i no hi tenim gent. Els agents de medi ambient hi van quan volen, sembla un doi, però és així. Les infraccions urbanístiques si les veuen avisarem l'ajuntament que actui, sembla un doi, però és la diferència. Tenim un pla de gestió de veritat amb mesures que regulen la pesca, que regulen la caça, que ho fan tot, i evidentment que ho faré arribar a l'ajuntament, no es preocupi. Farem un

procediment d'exposició pública, però no ho banalitzo, estam pendents d'aquests informes de l'Estat i els farem.

No em pot demanar pressa o criticar que evidentment recuperem tots els mitjans necessaris per als espais naturals protegits, no només per a Tagomago sinó per a tots, Sr. Jerez. Ja sé que vostè Tagomago és la nina dels seus ulls, però miri un poc més enllà que en tenim moltes de joies, moltes joies a protegir, els mateixos arguments, hàbitats, els mateixos arguments que vostè emprava després són criticats per aquesta bancada quan volem protegir Es Trenc, quan volem ampliar les ZEPA, quan esborraven vostès les línies. A mi em sap greu, però és que li he de recordar, és que esborraven les línies, protegien els agents de medi ambient que anassin a Fiscalia, acomiadaven gent que cuidava els nostres espais naturals, i ara en un any volem que compoquem tot.

Sí, ens hem torbat 26 anys amb Es Trenc. Té el meu compromís que no estarem 26 anys per a Tagomago, no es preocupi, compliré el mandat legislatiu, ho farem reserva natural entre tots i esper comptar amb vostè per posar-hi mitjans també, per tenir-ne cura i per fer complir la normativa. Si s'hagués complert la normativa que ja hi ha a Tagomago no hauríem viscut tots aquests desastres que hem viscut. Tal vegada la seva vedet els va fer perdre el cap amb Tagomago.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
